

**Catalogus plantarum medicinalium in pharmacopoea belgica
memoratarum : Accedit introductio ad studium botanicum.**

Contributors

Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library

Publication/Creation

Amstelodami : Apud Ludovicum van Es, 1825.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/zvpvktkf>

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by the Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library at Yale University, through the Medical Heritage Library. The original may be consulted at the Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library at Yale University. where the originals may be consulted.

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

EX LIBRIS
JOHN FARQUHAR FULTON

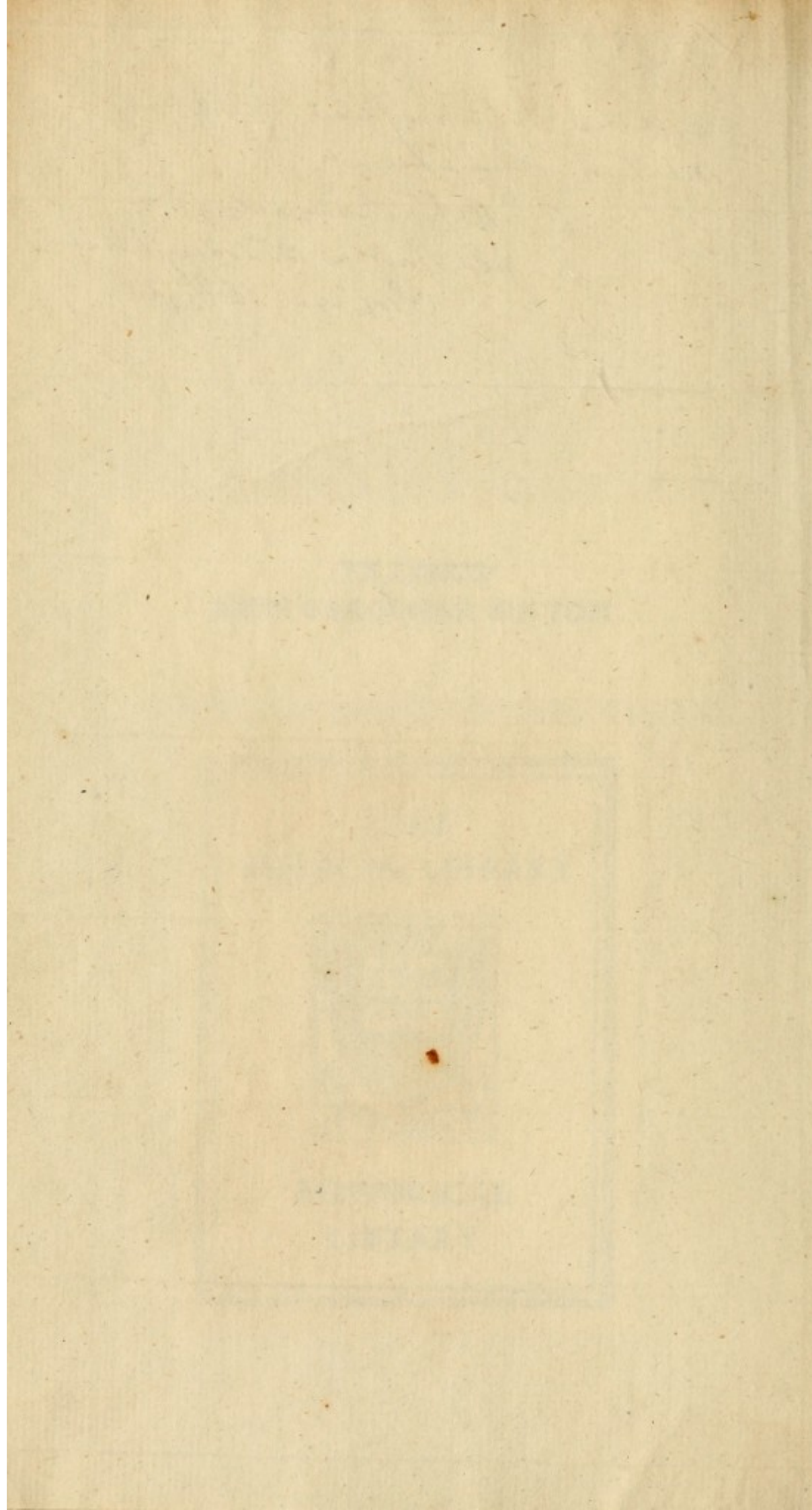
YALE
MEDICAL LIBRARY

HISTORICAL
LIBRARY

Ex dono Amici sui Auctoris
Mei sui Amici suae.

H: J. Marquardt
Hed. Hart in Acad. Lugd. Bat.
Prof. ord. 18 9/29 28

GERARDI VROLIK

1775-1859

CATALOGUS

PLANTARUM MEDICINALIUM

IN

PHARMACOPOEA BELGICA

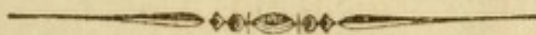
MEMORATARUM.

ACCEDIT

INTRODUCTIO

AD

STUDIUM BOTANICUM.

AMSTELODAMI

Apud Ludovicum van Es.

MDCCCXXV.

GERARDI NROBK

CATALOGUS

PLANTARUM MEDICINARUM

PHARMACOPOLIA BELGICA

MEMORABILIUM

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from

Open Knowledge Commons and Yale University, Cushing/Whitney Medical Library

PRAEFATIO.

Quum ante duodecim annos tertiam Catalogi plantarum medicinalium editionem publicam in lucem mitterem, Pharmacopoem Batavam, publica auctoritate promulgatam et lege sancitam, in vegetabilium enumeratione sum secutus.

Qui tunc temporis Batavorum desiderio satisfaciebat Codex pharmaceuticus, postea, Hollandiae Belgique Provinciis in integrum restitutis atque in unum Regnum coalitis, vix sufficere poterat. Rex itaque Augustissimus, indefessa cura civium saluti prospiciens, voluit, novam Regno universo adaptatam concinnari Pharmacopoeam.

Haec nuperrime publicum in usum misa, occasionem praebuit atque necessitatem imposuit,

fuit, alteram curare Catalogi plantarum medicinalium editionem. Haec jam prodit in lucem.

Solas hîc memorari plantas, de quibus certo, aut saltem quadam verisimilitudinis specie constat, partes pharmaceuticas desumi, vix opus est, ut indicem. Hoc unum dico, herbas asterisco () vel unico, vel pluribus notatas, ad illas pertinere, quibus mercatores nonnulli mala fraude utuntur, ut pharmaca turpiter depravent, maximo plerumque aegrotantium damno.*

Quod ad methodum, quam in plantis disponendis sum secutus, Linnaeana est, antiquior illa, qua in Classes viginti quatuor totum Vegetabile Regnum dividitur. Ne vero aliquis sibi in animum inducat, me improbare emendationes, quas in clasium divisione introducendas voluerunt recentiores botanici.

Status, quo apud nos versatur res herbaria inter illos, quorum in usum Catalogum huncce concinnavi, vix sinebat, ut alia procederem ratione. Ne dicam, in libris plerisque botanicis, quibus hujus rei studiosi utuntur,
nul-

nullam omnino de mutationibus istis mentionem fieri. Quam ob rem in Introductione ipsa ego emendationes silere, consultius duxi, quam verborum ambage Tyronibus nocere.

Generum characteres atque specierum multos defumsi ex praestantissimo opere (a), quod celeberrimo debemus WILLDENOVIO, non vero omnes, cum ex nostris et aliorum observationibus mutationes quasdam aut ad species, aut ad genera recte definienda passim attulerim.

Patriam cujuscunque stirpis indicavi, ut pateat, sitne exotica, vel nobis indigena; utrum in hortis usui medico colatur, an vero aliunde peti debeat. Ubicunque locus natalis expressis verbis non fuerit memoratus, Belgium significatum volui septentrionale.

Linnaeanis officinarum subjunxi nomina, ut eo opusculum majorem habeat utilitatem; ad-
di-

(a) CAROLI a LINNÉ *Species plantarum*, Editio quatar, post Reichardianam quinta, curante CAROLO LUDOVICO WILLDENOW.

didi demum partes, quae dicuntur usuales; illas vero solas, quas summa auctoritate sancitas noverim. Magnopere profecto sperandum foret, omnes nos cognitae habere plantas, e quibus pharmaca desumuntur. Botanicorum indefessus labor nuperrime magnam adduxit lucem, omnia autem nondum sublata sunt dubia, ita, ut de multis originem ne divinare quidem possimus. Quae est ratio, cur de partibus illis, quarum origo plane est incognita, in hac serie plantarum nullam fecerim mentionem.

Scipfi

die 25 Mensis Aprilis

Anni MDCCCXXV.

IN-

INTRODUCTIO

A D

STUDIUM BOTANICUM.

Praecipuus, ob quem Botanica est discenda, scopus, in eo consistit, ut plantae obviae possint ab omnibus aliis distingui.

Si pauca duntaxat existerent vegetabilia, vix aliqua artis, sive disciplinae forma opus foret. Jam vero, cum in Regno vegetabili formarum, quibus species constituuntur, sit ingens diversitas et multitudo; cum porro illarum formarum affinitates sint multiplices, unde facile inter se confundantur, necesse fuit, ut methodus inveniretur, qua plantarum agnitio posset esse eodem tempore et facilis, et certa.

Quid ergo *methodus* sit *botanica*, quisque facile intelligit. Nihil nempe aliud est, nisi via, quam Botanicus sequitur, ut plantas ipse agnoscat et aliis agnoscendas exponat.

Ante omnia vero tenendum est, quid ad ejusmodi methodum requiratur. Primo quidem omnes intelligunt, quod cum hic agatur de plantis numerosissimis agnoscendis, ante omnia nomina existere debeant, per

quae ipsa vegetabilia distinguantur. Dein requiruntur, cum tot recepta sint nomina, quot sint species plantarum, notae constantes et perpetuae, quibus illae plantae dignoscantur ab aliis. Notae enim causam fistunt, cur distinguantur, cur determinato nomine designentur. Discernuntur itaque plantae per nomina, non propter nomina.

Notae illae, quibus plantae distinguuntur et ob quas earum discrimen notatur, vocantur *characteres botanici*. Characteres illi debent etiam significari aptis terminis, certis et accuratis, desumendis, ut ipsa rei indoles declarat, ex diversis partibus, e quibus plantae agnoscendae constant. Altero ergo loco ad plantas dignoscendas requiritur, ut constituentur *termini*, apti ad exprimendum quam accuratissime formam, singulis plantis propriam.

Partium haec expositio *technologia est botanica*, seu complexus terminorum botanicorum.

Cernitur itaque, non alio modo viam posse parari ad cognitionem botanicam, nisi praemissa nominum plantarum, et terminorum technicorum expositione.

His autem praemissis, nondum planta potest agnosci, nondum methodus botanica est condita; verum sic jam propius ad methodum accedimus. Methodus quippe ejusmodi, quae et *systema* dicitur, ordo est, quem Botanicus sequitur, ut plantam agnoscat. Hunc vero vel aptissimis plantarum nominibus, adaequatisve terminis nequaquam constitui posse, facile quis percipit.

Hoc in ordine illam viam sequi cogimur, quam natura voluit, qua non nisi pedetentim et gradatim ad

om-

omnia, quaecunque fuerint, agnoscenda, progredi nobis conceditur. Hic ordo imprimis illud postulat, ut corpora agnoscenda secundum ipsorum formas aut convenientes, aut discrepantes, dividamus in *clases majores*, atque *minores*, hasque iterum subdividamus, donec tandem ad membra divisionis seu ad *subdivisiones* pervenimus, quae exiguae adeo sunt magnitudinis, ut junctim eodem tempore facile mente comprehendi possint.

Tam late patet naturae campus, ut, nisi per partes eamus, cuncta confundantur. Mens etenim humana, quamvis innumera posfit complecti, si sensim et per gradus progrediatur, paucissima tantum tenet, si multa simul ipsi comprehendenda exhibeantur.

Imitandi ubique Geographi sunt, qui, Regni aliqujus cognitionem desiderantes, non incipiunt, ab investigatione totius Regni, omniumque, quae in eo sunt, sed, qui Regnum primo dividunt in Dioeclesias, Dioeclesias in Provincias, Provincias in minores plagas. Dein singulas partes describunt, a minoribus incipientes in majoribus desinunt.

Divisio igitur Regni vegetabilis, simili ratione instituenda, *ordinem* sistit *botanicum* seu *systema*. Hujus propterea expositio pariter expositioni plantarum praemittenda erit.

Ex hisce jam omnibus facile liquet, quomodo sit iter ingrediendum, ut via aperiatur, quae ad cognitionem botanicam ducit. Primo loco *nomina plantarum* generatim sunt exponenda, altero loco venit *technologia*, tertio loco *expositio systematis*.

Nomina plantarum, ut omnium rerum, quarum nobis fit usus, sunt arbitraria, nec, nisi de ipsis conveniant omnes, rei certo determinandae inservire possunt. Hoc in statu versabantur stirpium denominationes eo tempore, quo res herbaria in scientiae formam nondum erat redacta.

Veteres enim, et inter hos Graeci, qui rem herbariam primi excoluisse existimantur, ita in botanicis processerunt, ut vires plantarum potius, quam legitimam cognitionem, ex qua nomen solum peti debet, posteros edocerent. Unde non mirum, etiam provecta Medicina post HIPPOCRATIS aetatem, THEOPHRASTUM, qui philosophandi ratione inter botanicos longe praestitit, de constituendis plantarum nominibus, ex partium anatome, ne quidem cogitasse.

Ceteri in medicamentis indagandis, aut evulgandis curam maximam, in explicandis vero et describendis plantis parum operae posuerunt, et nomina earum non ex rei natura, id est, ex partium quarundam forma constanti et perpetua, sed quasi fortuito ex aliis rationibus, ad docendi discendique facultatem minus facientibus, imo plane ineptis, eruerunt.

Si hac via non incesissent veteres Medici, sed accuratius herbas, usu salutari sibi probatas, definivissent; si certas, nec mutabiles, earum exhibuissent notas, optime profecto consulissent posteris, et scriptis suis exoptatissimam ac solidam ad nos detulissent frugem, qua nunc, dum nomina vaga notasque valde incertas accepimus, fere prorsus caremus.

Omni procul dubio grave malum censenda est nomi-

mi-

minum illa varia applicandi methodus, five, cum uni eidemque plantae multa diversa nomina imponantur, five, quod pejus est, cum unum idemque nomen diversis plantis tribuatur (*a*). Magnopere hinc optandum fuit, ut ipsi Botanici inter se de nominibus plantarum convenirent, eademque ad certas regulas plantis, novissime inventis, aut aliis, male denominatis, imponerent.

Has regulas LINNAEUS demum proposuit, quas magno scientiae botanicae incremento ab hodiernis receptas videmus, quasque in sua *Critica Botanica* (*b*) cunctas enumeravit.

Omnes plantae Viro egregio duobus insigniuntur nominibus, quibus ab omnibus, affinitate sibi junctis, facile distinguuntur. Ut in vita sociali quaeque familia suum gerit nomen, quo ab alia quavis discernatur, sic quoque, post TOURNEFORTIUM, LINNAEUS stirpibus quibusdam nomen commune imposuit, quo vel a proximis facile dignoscuntur, vocavitque nomen illud genericum. Quum vero quisque, ad familiam licet pertineat eandem, ab affinibus discernatur, oportet, et eo scopo proprium sibi nomen acquisiverit, pari modo vegetabilibus praeter nomen, quo genus indicatur, aliud fuit concessum, quo ab omnibus, in eadem familia sive eodem genere junctis, di-

(*a*) Vid G. CHR. OEDERI Elementa Botanicae, § 140. pag. 134 et seq. Hafniae 1764. 8°.

(*b*) Critica botanica, in qua nomina plantarum generica, specifica et variantia examini subjiciuntur. Leidac. anno 1737. 8°.

dignosci possint. Specificum nomen illud dicunt, plantamque, quae eodem ab aliis, sibi proxime junctis, separatur, speciem nuncupant.

Contra ea haec nomina in plantis combinantur, ita quidem, ut, quod nobis priori loco ponitur, in vegetabilibus posteriorem occupet. Sic verbi gratia planta quaedam *Iris florentina* dicitur, non *florentina Iris*, ut ceterum deberet, si nomen familiae sive generis postponeretur, ut in nobis fit. Non enim RUYSCHIUM vocant RUYSCHIUM FREDERICUM sed FREDERICUM RUYSCHIUM, nomine familiae postposito. Liceat nobis, ut res eo clarior evadat, exemplum ex animalibus petere: *Leo*, *Tigris*, *Leopardus* aliaque animalia pertinent ad eandem familiam, sive ad idem genus, quod communi nomine *Felis* dicitur, sive *felinum*. Si jam aliquis hujus familiae socius binis nominibus, distinctionis gratia a reliquis, indicatur, non *Leo Felis*, aut *Tigris Felis* dicitur, sed *Felis Leo*, *Felis Tigris*, et ita in reliquis.

Bina haec nomina, genericum atque specificum, si invicem combinantur, illud constituunt, quod *triviale* appellant. Triviale igitur nomen illud est, quo naturae objecta vulgo innotescunt.

Haec jam de nominum ratione sufficiant; ad ipsam terminorum technicorum considerationem transeamus.

Omnes artes et disciplinae priva sibi habent quaedam vocabula, vix nisi ab earum cultoribus intelligenda. Quis, nisi Anatomicus sit, voces intelligit, quibus varii corporis muscoli, nervi, ossa denotantur? Quis, nisi Nosologus, nomina morborum Sau-

vagesiana aliave intelliget? idemque hoc in ceteris obtinet doctrinis.

Verum ipsa haec denominatio res est nequaquam facilis, vel ex lubitu dependens, summaque opus est in his vocibus cautela, ne vagae sint, aut quidquam alieni sub illis intelligatur, ut de nominibus plantarum mox monuimus. Requiritur enim, ut vocabulum idem semper atque constanter designet, et ejus significatio diligenter et accurate determinetur. Eoque magis illud necesse est, ubicunque ea est disciplinae ratio, ut per suam naturam plurima requirat vocabula, ad varias res, circa quas versatur, denotandas. Haec autem cum Botanicae sit ratio, elucescit, quantum ad hanc exercendam valeat recta terminorum constitutio, et constitutorum cognitio perfecta.

Habet praeterea Botanice hoc prae aliis disciplinis, quod sine artis terminis, non nisi longarum descriptionum ope pars aliqua plantae, ejusque ab aliis differentia designari possint; quod adhibitis terminis, rite determinatis, unico fit vocabulo. Ita verbi causa folium, quod Botanicis *repandum* dicitur, si aliis verbis describere quis vellet, *folium* esset, quod sinubus parum profundis distinguitur, ita ut discum non penetrarent, sed in margine tantum excisi sint. Sinus autem hi, tum etiam anguli eorum parum prominentes, semper rotundi sunt, quod imprimis ad notionem distinctam folii repandi requiritur. Fingite *flores*, *fructus*, *nectaria* et reliquas plantae partes hoc modo descriptas, quot essent systematis, plus quam quinquaginta vegetabilium millia comprehendentis, volumina? Quis est, qui prae taedio tam lon-

ga-

garum descriptionum a studio hoc non deterreretur? Legat, qui de veritate hujus rei dubium movere sustinet, taediosas illas descriptiones, apud veteres Botanicos passim obvias, qui rite instructis terminis nondum gaudebant, et vehementer fallor, nisi artis terminos prae hisce eligat descriptionibus.

Imminuendo huic incommodo operam quidem dederunt quotquot posteriori tempore meliorem Botanicen colendi methodum fecuti sunt, cum varii artis termini sensim in hoc studio invaluerint. Obstabat tamen illud, quod unanimo consensu non fatis essent sanciti, et ab aliis hoc, ab aliis alio sensu adhiberentur. Unde magna confusio exorta, et res admodum facta fuit necessaria, ut pro quovis fere auctore botanico recte intelligendo peculiare quoddam institueretur *Lexicon*.

Nostris vero temporibus et plerosque terminos fixos, et Botanicorum consensu sancitos habemus, quod LINNAEO potissimum acceptum est ferendum. Horum autem terminorum ea est ratio, ut tyronibus eorum explicatio omnino sit necessaria, quum sine hac explicatione paucissimi intelligantur. Si quis enim evolvat, latinae et graecae linguae peritus, *Systema vegetabilium*, vel *Genera et Species plantarum* LINNAEI, videbit utique, hos libros lingua quadam, latinae graecaeque simili, esse conscriptos; plerasque voces, per se spectatas, etiam latinas esse observabit, sed quid in contextu significant ignarus, de illorum sensu nihil plane vel conjectura assequi poterit.

Nemo verbi gratia ex harum linguarum cognitione
per-

percipere valet, quid sibi velint *stigma*, *pericarpium*, *stamen*, *nectarium*; qua ratione differant *folium villosum*, *tomentosum*, *sericeum*, *lanatum*, *barbatum*, *pilosum* cet.; quid *bracteam* a *stipula* distinguat et innumera alia. Multoque magis explicatione terminos illos indigere, qui vix latini sunt, sed fere barbari, quales nonnulli occurrunt, sponte patet.

Horum igitur terminorum cognitio primum est, quod Botanophilo discendum incumbit. Sine hac etenim cognitione definitiones plantarum, quae horum terminorum ope fiunt, nullo modo concipere valet, adeoque nec plantam obviam in systemate reperire, aut cognoscere.

Ut jam apto nomine et bene instructis terminis planta ab omnibus aliis dignoscatur, maxime inserviunt *Methodi*, vel, quae dicuntur, *Systemata Botanica*.

Qualia haec dicantur, supra jam monui. Pauca vero sunt addenda, ut habeatur generalis eorundem notio.

Quippe non omnes eodem processerunt modo systematum conditores in ordinandis regni vegetabilis incolis. Alii sequuntur *Methodum Naturalem*, alii *Artificialem* suam faciunt. Qui naturalem methodum sequuntur, incipiunt colligendo species in genera, de similitudine et affinitatibus earum unice solliciti. Pergunt pari ratione conjungendo genera in ordines, ordines reducendo ad clasces, vel, neglectis ordinibus, ad species, genera, et clasces omnia vegetabilia referunt; unde universum denique vegetabile Regnum, ipsa natura duce, compositum cernitur. Hi ergo progrediuntur a sectionibus inferioribus ad superiores, et sy-

ste

stema suum ad naturae ductum conficiunt, non vero naturam ad formatas sibi ideas torquent, neque quae natura sua, id est affinitatibus, maxime distant, in schemate suo proxime conjungunt.

Methodus illa certe omnibus reliquis praeferenda foret, si modo omnes Regni vegetabilis species, et intima ipsarum structurae convenientia, a qua omnis virium similitudo pendet, forent compertae. At dum utrumque hucusque desideratur, maximis methodi naturales vitiis laborant. Sume verbi gratia quodcunque placuerit genus, et videatur specierum, in illo collectarum, summa similitudo, adeo ut, quae species jure demi, quae addi possit, nulla in universo plantarum numero nunc quidem appareat, oportet tamen, si pronunciare cupias, genus illud inter eosdem limites immutabile omni tempore permanfurum, certus sis, nullam unquam, ne inter ignotas quidem, comparituram speciem, quae ad unam alteramque istarum congenerum affinitate propius accedat, quam, quae ipsis est mutua. Nam ubi tales comparent species, et quotquotie non apparent et detegentur olim, postulat Botanici officium, ut meliora sequatur, migrabuntque nunc ex hoc, nunc ex alio prisco genere plantae quaedam, advenis fociandae, in nova genera, aliquando in novos ordines, aut parandus erit noviter detectis locus in generibus priscis horumque mutabuntur limites, quin videas interdum prisca genera, avulsis paulatim omnibus speciebus, plane dissolvi et interire.

Propositae difficultati accedit, quod omnium generum in systemate naturali variabilis complexus, limitesque
non-

nondum constituti sint, quippe qui dependent a vario plantarum examine et quasi vario statu, quem sibi quisque Botanicus, Regnum vegetabile perlustraturus, eligit; a vario de similitudine et dissimilitudine iudicio, sive quis in hac potius parte ponat, sive in alia alius; porro ab uniuscujusque post perspectas difficultates placito, quales, quotve notae singulares ad effingendum characterem, sive classis cujusdam, ordinisve, vel generis conjungendae videantur, quales quotve sejunctae constituendis pluribus generibus sufficiant; ab ipso denique numero inventarum specierum, et multitudine agnitarum formarum structurae vegetabilis.

Quae ultima difficultas mihi quidem maxima videtur. Nam si prius cognitae haberemus omnes formas structurae vegetabilium, quas tamen sua complecti mente, ac satis accurate perspicere homini nondum fuit concessum, forent profecto fundamenta ejusmodi, quibus genera invariabilia superstruere possemus. Usque eo vero maxime caducum erit aedificium, quod talem supra lapidem struitur, usque eo nempe deficient notae sive characteres perpetui omnibus cujusdam classis stirpibus, nec in aliud quadrantes alius classis vegetabile. Nam quando in aliquam vere naturalem plantarum classem, quarum affinitatem primo statim obtutu aperte agnoscimus, attentius inquiritur, observare licet, singulas notas, etsi in plerisque speciebus obvias, plerumque tamen in una alterave specie deesse; deficere ideo plerasque a mutua plantarum affinitate, paucissimasque tantum constanter in omnibus classis speciebus, nulla excepta, reperiri, cumque dein eadem classis comparetur cum aliis naturalibus cognatis classibus, apparet, istas imperfectas notas fo-

ciari in his classibus cum novis multis plantarum qualitatibus, de primo dicta classe separatis.

Huic methodo, quam naturalem dicunt, opponitur artificialis, in qua plantae in ordines discescuntur, habita ratione unius alteriusve notae arbitrariae, sed certae, constantis et facile observandae.

Cum requiratur, antequam progrediar, ut quantum-pote, distincta detur notio et methodi naturalis, et methodi artificialis, liceat aliunde exemplum petere.

Idem hic locum habet, quod in omni disciplina, imo ubivis, si aliquo ordine vel res, vel ideae disponantur. Verbi gratia tradenda sit aliqua disciplina; Chemiam sumamus. Hic invenimus multa observata, a Chemicis facta, digerenda, ne omnia inter se confundantur. Jam vero alius observata disponit, affinitate vera et naturali sibi proxima, ut, verbi causa, quidquid ad *Aërem* pertineat, singulari capite exponat, dein alio capite quidquid ad *Salia*, alio quidquid ad *Metalla*, ad *Corpora Combustibilia*, et ita porro, comprehendat. Alii iterum Chemicis, nulla servata affinitate naturali, intuitu peculiaris cujusdam notae arbitrariae, sed constantis eadem illa observata disponunt. Exempli loco hic inserviant literae, quae dicuntur, alphabeticae. Hac in dispositione omnia illa observata, quae ad Chemiam pertinent, iisdem literis initialibus sub eodem capite locantur. Ita jam *Aër*, *Aqua*, *Argentum*, *Aurum*, reliqua sub eodem capite comprehenduntur. Jam vero posteriores illi methodum sequuntur artificialem, priores naturalem.

Nisi, quatenus ad hanc methodum naturalem pertinet, locum haberent difficultates, modo memoratae, prae-

praestaret certe prior illa. Nunc autem posterior, imprimis in botanicis, erit praestantior, cum longe faciliori ratione tyrones ducat ad finem nostrae artis, qui versatur circa plantas agnoscendas. Agitur enim de planta incognita invenienda in systemate.

Talis Botanicus, qui systema artificiale in usus vocat, comparandus est cum Chemico, qui de corpore, cujus agnitionem desiderat, cognitionem philosophicam non habet, sed unam tantum notam novit.

Ex notione itaque methodi artificialis intelligitur, tales posse dari multiplices, prout ex aliis partibus desumuntur notae, ad quas plantae disponuntur.

Ejusmodi methodum omnes sequuntur, qui, cum ad examen et perlustrationem totius Regni vegetabilis animum appellant, propositam habent ejus ideam quandam generalem, seu schema quoddam pro arbitrio et propriis placitis effectum, quod sibi exsequendum sumunt, et ad systematis normam pergendo plantarum speciebus singulis eos locos assignant, quos methodi leges praescribunt: seu methodum artificialem sequuntur, qui partem quamcunque alicujus plantae sibi pro systemate condendo examinandam sumunt, et ad hanc unicam partem omnes differentias genericas referunt.

Methodi illae artificiales, licet locum nullum relinquant spei conservandi affinitates plantarum, sua tamen secum ferunt commoda, ut carere illis Botanici non possint. Quaevis etenim talis methodus occasionem praebet contemplandi Regnum vegetabile ex nova quadam parte; investigandi, quantum quaevis pars structurae plantarum sigillatim valeat et qualis notae in quavis a natura reconditae sint. Inter quas semper multae reperiuntur, quae
ali-

alioquin in mentem non venissent, quae autem ad veras affinitates clasfesque naturales constituendas faciunt. (a)

Tali itaque methodo infervire possunt *radices*, *folia*, uno verbo, omnes vegetabilium partes. Sed non omnes aequè bene huic scopo sufficiunt. Tria nempe sunt requisita, ob quae pars aliqua ad systema condendum commendatur. Primum est, ut in tali parte detur copiosa differentia, deinde ut in quaque specie sit constans, tandem, ut facile agnoscatur.

Hinc radices nil valent, ob defectum tertii requisiti; nec folia, cum forma conveniat in speciebus diversissimis, nec caules, cum differentia non sat magna sit, et ita porro. Sic etiam quod Guettardus proposuit ex glandulis pilisque condendum systema non valeret. Nam et plures herbae iis prorsus destituuntur, et ipsae illae partes, si adsint, aegrius aut non nisi armatis oculis observari queunt.

Omnibus bene perpensis, in nulla parte illa requisita modo praestantiori habentur, quam in *flore* atque *fructu*. Hinc etiam, inde a TOURNEFORTIO praestantissima systemata artificialia ex flore et fructu sunt condita.

Nolo haec systemata recensere, cum in generalibus sit subsistendum et recta via pergendum ad ea, quae ad examen plantarum ducunt.

Verbo itaque dicendum est de systemate illo, quod omnes fere Botanici sequuntur, quodque LINNAEO debetur, dictum *Systema sexuale*.

LINNAEUS in promovenda re botanica longe alium ordinem introducens, novum prorsus systema non modo

ex-

(a) Confer OEDERI Elementa Botanicae. §. 127. pag. 115.

excogitavit; sed omni numero absolvit, *sexuale* scilicet, ab organis masculis et femineis plantarum defumtum.

Dividit systema illud in viginti quatuor Clases, cuique Classi Ordines suos subjunxit, Ordinibus subdidit Genera, Generibus Species. Classem composuit abstrahendo unam partem fructificationis, numerosis plantis communem; ordinem alteram abstrahendo, in paucioribus observandam; genus sumendo omnes fructificationis partes, earumque modificationes, quae inveniuntur in speciebus. Hae sua vice differunt aut caule, aut foliis, aut dispositione florum. Species agnoscit, quando plantae, praecipua fructificationis attributa communia offerentes, figuram variam foliorum, dispositiones florum, caulem variam, cetera exhibent. Classis itaque nomine intelligit congeriem ordinum, quibus nota quaedam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis plantarum ordinibus prorsus differant; ordinem vocat, generum quandam congeriem, quibus peculiari nota a reliquis generibus ita distinguuntur, ut minime cum hisce confundi queant; generis nomine ipsi venit plantarum congeries, quibus nota propria seu character idem apprime convenit; species denique ejusdem generis dicendae sunt, quae praeter characterem, generi proprium, alia singulari nota distinguuntur a ceteris ejusdem generis plantis.

Plantae verbi gratia omnes, quibus *Genistae* nomen est, non tantum a ceteris generibus distinguuntur nota propria, omnibus *Genistae* plantis communem; sed a se invicem singulari quadam, speciebus singulis hujus generis ita propria, ut non alii ejusdem generis conveniat.

Exemplo sint *Genista sagittalis*, et *canariensis*. *Genista* seu *Genistae* genus ab affinibus distinguitur eo, quod calyce bilabiato sit instructum, labio superiori bidentato, profundius diviso; labio inferiori tridentato, subaequali. Dein quod vexillum oblongum habeat, a staminibus atque pistillo deorsum reflexum. Hanc notam omnes *Genistae* species communem habent. Haec vero non sufficebat, ut inter se discernerentur ejusdem generis species. Quaevis sibi primum postulabat characterem, qui in exhibitis plantis per ramos et folia conficitur. *Genista sagittalis* enim in eo differt a *canariensi*, quod rami sint ancipites, membranacei, articulati, folia ovato-lanceolata, dum *canariensi* folia utrinque sint pubescentia, et rami angulati.

Ut de generibus constet, bene eorundem definiti sint characteres, oportet. Horum triplicem LINNAEUS posuit differentiam.

Sunt vel *naturales*, vel *factitii*, vel *essentiales*. Essentiales characteres sunt ejusmodi, qui notam generi, cui applicantur, singularem subministrant et unica idea genus a congeneribus sub eodem ordine naturali distinguunt, (a) adeoque nota singulari genera maxime affinia separant. Ejusmodi characteres verbi gratia sunt denticuli staminum in *Brunella*, *Crambe*; squamula nectarifera in unguibus petalorum *Ranunculi*, petala tubulata nectarifera *Hellebori*; in *Salvia* filamenta basi appendiculata, cet.

Si

(a) Vid. CAROLI LINNAEI Philosophia Botanica, §. 137. pag. 212. Edit. quartae, studio CURTHI SPRENGEL Halae ad Salam 1809 8°.

Si omnium generum characteres essentialia detecti essent, facillima evaderet plantarum agnitio. Characteres ergo ejusmodi generibus distinguendis optimi sunt, sed vix ubique possibiles, cum non omnes plantae talem prae se ferant structuram convenientem, ut omnibus ejusdem generis speciebus nota talis applicari possit.

Hinc ad alios confugerunt Botanici; *factitios* fecerunt characteres, ex leviori aut inconstantiore quadam nota desumptos, quibus genus ab affinibus ejusdem ordinis artificialis, distinguunt. (a) Sic *Galium* corolla subrotata ab *Asperula*; *Solanum* antheris subcoalitis a *Physalide* et *Atropa* dignoscuntur.

Saepius etiam characteres ejusmodi adhibentur, ut genus quoddam naturale propter frequentiore specierum numerum in plura genera artificialia dividi queat.

Maximo denique labore LINNAEUS omnes pro quoque genere floris partes descripsit a calyce ad maturitatem fructus; unde naturalia denominata fuerunt genera, et qui his definiendis inserviebant, characteres, naturales fuerunt dicti. (b) Hi ergo omnes notas genericas possibiles definiunt, adeoque essentiali et factitium includunt, omnibusque inserviunt methodis, quae aut excogitatae fuerunt, aut olim proponuntur.

Verbi gratia in LILIO, adeoque in omnibus LILII speciebus, *Calyx* nullus est.

Co-

(a) Vid. loc. cit. § 188. pag. 213.

(b) Vid. l. c. §. 191 et 192. pag. 214 et 215.

Corolla hexapetala, campanulata, inferne angustata. Petala sunt erecta, incumbentia, dorso obtuse carinata, sensim patentiora, latiora: apicibus obtusis, crassis, reflexis.

Nectarium: linea longitudinalis, tubulosa, petalis singulis a basi ad medium insculpta.

Staminum filamenta sex, subulata, erecta, corolla breviora. *Antherae* oblongae, incumbentes.

Pistilli germen oblongum, cylindraceum, sex sulcis striatum. *Stylus* cylindraceus, longitudine corollae. *Stigma* crassiusculum, triangulare.

Pericarpium est capsula oblonga, sexsulcata, apice cavo, trigono, obtuso; trilocularis, trivalvis, valvulis pilo cancellatim intertexto connexis.

Semina numerosa, gemino ordine incumbentia, plana, extrorsum semi-orbiculata.

OBS. Nectarium *in aliis barbatum, in aliis inberbe*.

Petala *in aliis totaliter revoluta, in aliis non item* (a). Sine hac notitia characteristica naturali, nullus solidam Botanices cognitionem acquireret. Novis enim detectis generibus, destituto caractere naturali, Botanicus semper vacillabit. Qui igitur credit, se sapere in botanicis ex essentiali caractere, neglecto naturali, is fallit alios et fallitur ipse, cum essentialis, novis detectis generibus, nequeat non saepius fallax evadere. Character naturalis itaque generum plantarum fundamentum est, quo destitutus nullus de genere rite judicabit; adeoque absolutum fundamentum cognitionis plantarum est, et erit.

His-

(a) Vid. CAROLI a LINNÉ genera plantarum, curante D. JO. CHRISTIANO DAN. SCHREBER. Pag. 218 et 219. gen. 558. Francofurti ad Moenum 1789. 8vo.

Hisce jam fundamentis systema suum artificiale superstruxit LINNAEUS, quod eo respectu reliquis inprimis palmam praeripit, quod compendium haberi possit omnium, quae ante LINNAEUM excogitata fuerunt, systematum, quoniam generum characteres desumpti sint ex forma *calycis*, *petalorum*, *pistillorum*, *staminum*, *nectariorum*, *pericarpiorum* et *seminum*. Praecipua autem systematis basis, ut antea vidimus, consistit in *staminibus* et *pistillis*, unde plantarum nuptiae vel generationis actus dependent.

His nuptiis plantarum systematis *Clavem* superstruxit, (a) et quidem primo distinxit Clarissimus Auctor inter plantas, quarum organa genitalia omnibus sunt conspicua, phanerogamas, et inter plantas, quarum aut sunt incognita, aut vix perceptibilia. Primarum nuptias publicas vocavit, subsequens clandestinas. Clandestinis nuptiis plantae cryptogamicae solummodo propagantur, dum omnes reliquae, quae prima clavis linea intercipiuntur, publice actus suos exercent, vel potius organa genitalia plantarum cryptogamicarum tam exigua sunt, aut quacunque ratione nobis latentia, ut vel oculis nudis non conspiciantur, vel alio quocunque modo hominum conspectum effugiant, dum ceterarum ad primum intuitum cuique sunt manifesta.

Prima plantarum, publicis nuptiis propagantium, subdivisio LINNAEO fit per *Monocliniam*, et *Dicliniam*. Voces illae originis graecae sunt, ideoque laudandae, quod uno vocabulo accurate exprimant, quod latino

fer-

(a) Vid. Tabulam primam,

fermone non, nisi verborum ambage explicare possumus. Vi vocis ad *Monocliniam* omnes pertinebunt flores hermaphroditi, id est, omnes, qui utriusque sexus organa, sive stamina et pistilla in uno eodemque thalamo continent: ad *Dicliniam* autem pertinebunt omnes, quorum mariti et uxores distinctis thalamis gaudent. Quo intelliguntur omnes plantae, quae ad *Monoeciam*, *Dioeciam* aut *Polygamiam* referuntur.

Quum vero Auctor observaret, florum, qui hermaphroditi dicuntur, organa genitalia aut inter se distare et nullo modo esse connata, aut sibi admodum esse propinqua et invicem concreta, *diffines* priores, posteriores *affines* vocavit.

Affinitatem agnovit in decima sexta, decima septima, decima octava, decima nona et vigesima classe sui systematis; in reliquis omnibus, quae ante has in systemate collocantur, *diffinitatem* locum habere affirmavit.

Tandem detexerat per plurima tentamina, magnitudinem staminum in quibusdam plantis relativam ad socios suos, et, quoad ceteras, eandem esse in omnibus. Hinc respiciens ad illos homines, qui, in statu naturae vitam degentes, Magnates non agnoscunt, aut caput iugo submittere non coguntur, *indifferentismo* comprehendit omnes tredecim classes priores, dum *subordinatas* vocavit omnes plantas, quarum mariti certi quidam reliquis praeferuntur, seu quarum stamina duo semper reliquis breviora sunt.

Quae in clavi continentur classes, quaeque suis distinguuntur characteribus, qui ex folis staminum et pi-

pistillorum, id est, organorum genitalium masculinorum et femineorum numero, situ relativo, nexu, magnitudine aliisque petuntur differentiis, dum classium ipsarum sectiones vario determinantur modo, qui in ipsa systematis explicatione elucescet.

In undecim prioribus classibus differentia consistit in numero staminum (a). Circa quae animadverti mereatur, eadem ex receptaculo communi, corolla, aut calyce ortum ducere, 2°. flores, in quibus reconduntur, faciles esse conspectu, 3°. hermaphroditos esse, 4°. stamina a se invicem esse separata, magnitudine convenientia, aut subaequalia.

Si haec omnia in flore, cujus examen Botanicus instituit, reperiantur et stamina non ultra novendecim appareant, certus esse potest, plantam ad aliquam ex dictis classibus pertinere. Sin autem planta ultra novendecim stamina contineat, et stamina ipsa originem trahant ex interno calycis latere, in ceteris prioribus convenientia, ad duodecimam classem referatur, oportet, ad *Icosandriam*: vel si, ceteris paribus, flores pluribus, quam novendecim staminibus, instruantur, quae originem ducunt ex receptaculo communi, non ex calycis interno pariete, ad *Polyandriam* referendos esse concludimus.

Omnes hae classes pro numero pistillorum dein in varias sectiones dividuntur, quae examinanti nullas difficultates pariant.

Sumamus verbi gratia plantam, cujus classis et ordo nobis sunt incogniti, quam autem aliunde novimus, ad

(a) Confer tabulam secundam.

ad quandam ex tredecim clasibus prioribus pertinere; computemus numerum staminum et pistillorum, videamusque, si numerus ultra novendecim reperiatur, utrum ex calycis latere interno, an vero ex receptaculo communi oriantur stamina. Quod si fecerimus, facillime plantam quamque ad suam classem et ordinem reducemus.

Decima quarta classis illas comprehendit stirpes, quarum stamina quatuor sunt numero, quorum autem alterum par alteri est subordinatum, sive minus reliquo. Pulcherrima profecto haec classis est, nam non solum ex florum habitu externo plerumque iudicium ferre valemus de eo, quod intus latet, sed fere omnia genera distinctas adeo notas in fronte gerunt, ut quisque naturae constantiam admiretur, quae per tot generationes minutissimas illas particulas conservaverit, in omnibus adeo perpetuas, ut ex primo plantae intuitu Botanicus de genere constituat. Ejusmodi verbi gratia sunt antherae punctis osseis adspersae in *Leonuro*; antherarum paria cruciata in *Glechomate*; corollae labium inferius, utrinque dente setaceo instructum, in *Lamio*; calycis fauces villis clausae in *Thymo*, cet.

Dividitur haec classis in ordines duos, quorum alter *Gymnospermia* dicitur, alter *Angiospermia*. Ad *Gymnospermiam* omnes referuntur plantae, quae quatuor, nec pluribus, gaudent feminibus, quae nullo pericarpio inclusa in ipso calycis fundo reperiuntur. Huc verbi causa pertinent *Thymus*, *Lamium*, *Lavandula*, cet.

Altero ordine, quae *Angiospermia* dicitur, illae plantae comprehenduntur, quarum femina peculiari tegmine gaudent, nec ad floris inspectionem nuda apparent. Exempli loco fit *Digitalis purpurea*.

Decima quinta clasfis *Tetradynamia* dicitur. In hac classe sex plerumque sunt stamina, quorum quatuor imperium ex vocis significatione in reliqua exercent, id est, iis longiora sunt. Unde Belgis dicuntur *Viermagtigen*, quae hac comprehenduntur plantae.

Subdivitur haec clasfis in duos ordines, in *Siliculosam* et *Siliquosam*.

Siliqua autem Botanicis dicitur pericarpium elongatum, bivalve, futuris duabus, feminibus affixis alternatim in utraque futura.

Siliculae nomine intelligitur ejusmodi pericarpium coarctatum, quod simul amplum vel subrotundum est.

In multis, primo fructificationis tempore, pericarpiorum forma adeo est ambigua, ut ex sola conjectura, nisi aliunde innotescat, ordo constituendus videretur. Attamen pistilli structura in *siliquosis* et *siliculosis* ita prorsus differt, ut, etiam in florentibus neque fructiferis utriusque ordinis herbis, vix unquam dubium exfurgere possit.

Quae jam sequuntur tres clasfes, stamina continent inter se basi concreta et coalita, aut in unam massam, aut in duas partes, vel denique in plures.

Decimam sextam classem *Monadelphiam* dixit LINNAEUS, ad fratres respiciens, qui ex eadem proveni-

nientes genitrice, unicam originem agnoscunt et proximis vinculis junguntur.

Continentur hac classe flores, quorum stamina in unum corpus a basi ad determinatam altitudinem sunt coalita, et ad summitates plerumque tantum discreta visuntur.

Nulla hinc habetur pistillorum ratio ad ordines constituendos, qui jam ex solo staminum numero definiuntur.

Ordines, quos in hac classe plantarum copia hucusque formare jussit, sunt plures. Exempli loco interserviant *Triandria*, *Heptandria*, *Octandria*, *Enneandria*, *Decandria*, *Polyandria*. Postremus hic ordo omnes plantas sibi as sociat, quarum numerus, quoad stamina, decimalem superat.

Decima septima classis *Diadelphia* dicitur. Haec a priori in tantum differt, quod stamina non in unum corpus sint concreta, sed, in duo divisa, pistillum amplectantur. Singulare autem in hisce est, quod unum plerumque stamen divisionis causam constituat, dum reliqua omnia inter se coalita conspiciantur.

Flores in hac classe plerique, ad angulum acutum a perpendiculo nutantes, stamina et pistilla intra corollae carinam abscondita gerunt et tecta, atque vexillo, pluvias arcente, insuper muniuntur, ut maturetur foecundatio.

Eodem modo, ac prior potest subdividi.

Polyadelphiae classis omnes dicuntur flores, quorum stamina ex triplici, quadruplici, multiplici denique columna proveniunt. Connata quidem sunt, at in plura dis-

discreta corpora, et maxime dissimilia fratribus illis germanis, qui in *Monadelphia* intimum illud conservant connubium et unicum tantum corpus constituunt.

Ut in praegressa, ita etiam in hac classe, plures reperiuntur ordines, quorum ille, qui *Icosandria* dicitur, huic est proprius. Plura, quam novèdecim in eo conspiciuntur, stamina, originem ducentia ex ipso calyce; dum in *Polyandria* in receptaculo communi basin reperiunt.

Difficilem saepe pronunciarunt LINNAEI methodum, et sane inter faciliores nomen non meretur, praesertim si respiciamus ad *Syngenesiae* ordines, propter ténertudinem staminum et pistillorum. At vero una planta bene cognita, seu potius unius plantae florens habitus reliquas omnes indicat.

Omnes quippe hujus classis plantae quinque stamina, antheris coalita, offerunt, ita ut nulla flosculorum congeries adsit, quin in aliqua ipforum parte dictus antherarum coalitus reperiatur. Etenim ut in tribus classibus praegressis stamina ad basin coaluerunt, sic in hac nostra staminum filamenta libera procedunt; ad summities autem concrescunt et unicum constituunt caput ex antherarum confluxu, quod foedus constituere a LINNAEO dicitur.

In plerisque plantis, ut vidimus, stamina clasibus constituendis inserviunt, atque feminae ad ordines construendos adhibentur. In classe *Syngenesiae* autem a ceteris differunt ordines. Huc praeprimis facit florum peculiaris forma. Quippe componuntur ex multis minoribus flosculis, quorum illi, qui in margine
po-

ponuntur, *radium* sic dictum constituunt, mediorum congeries *discus* audit, aliquandoque forma et sexu differunt.

Aliquot huic classi subjiuntur ordines, qui omnes tot differentias in organorum genitalium positione relativa indicant.

Primus ordo est *Polygamia aequalis*. Omnes flosculi, tum qui discum, cum qui radium occupant, in hoc ordine hermaphroditi sunt. Omnibus itaque utriusque sexus organis instructis, alterius suppetiis nullus, flosculus habet opus, sed etiam si solus maneret, a reliquis separatus, speciem suam propagare posset.

Aliud quid locum habet in ordinibus, qui ad *Polygamiam spuriam* referuntur. In hisce ordinibus ab alterutra parte quidam organorum genitalium defectus locum habere videtur. Etenim vel adsunt mariti, absque uxoribus, vel organa feminina, maritis destituta, conspiciuntur.

Primus ordo, in quo ejusmodi defectus observatur, dicitur *Polygamia superflua*. In hoc ordine flosculi hermaphroditi discum occupant; marginem cingunt flosculi feminei, staminibus destituti. Hi radium occupantes, quum per se femina foecunda non ferant, mares, discum inhabitantes, sollicitare debent, ut aura genitali sua foecundent feminum primordia, alias sterilia mansura. Hoc nempe in casu feminae, radium formantes, femina foecunda ferunt ex virtute genitali maritorum, discum occupantium, quorum uxores similiter femina foecunda producant.

Si autem concubinae feminae, quae radium occupant, ob defectum organi genitalis auram foecundantem

tem recipere nequeant, dum feminae, discum occupantes, fertiles sint et foecunda progignant femina, *Polygamia frustranea* dicitur. In hac dispositione flores disci hermaphroditi sunt, quorum organum genitale feminineum *stigmatē* instruitur et femina foecunda profert: flosculi vero, radium constituentes, quum *stigmatē* careant, femina proferre nequeunt.

Necessaria denique dicitur *Polygamia*, cum uxores, discum floris constituentes, ob *stigmatis* defectum, vel aliud quodcunque organorum genitalium vitium speciem propagare nequeant, flosculis, radium inhabitantibus, interim foecundis. Hae itaque matris vices facile adimplent, quin imo speciei conservandae necessariae sunt, unde denominationis ratio (a).

Alius dein occurrit Classis decimae nonae ordo, cui *Polygamiae segregatae* nomen est.

In dictis *Syngenesiae* ordinibus omnes flosculi ex receptaculo communi originem ducunt, omnesque sessiles sunt, hoc est, nullo pedunculo peculiari instruntur. Si jam intelligamus, flosculos illos pedunculatos fieri, suis instructos calycibus, cujuscunque sexus sint et conjugii, non refert, ad *Polygamiam segregatam* illos pertinere, certi sumus. Hoc in casu enim calyces florigeri unicam constituunt inflorescentiam.

In dictis *Syngenesiae* ordinibus foecundatio mire conficitur. Virgines quippe, quae, antequam pollen masculinum debitum maturitatis gradum acquisiverit, exiles in inferiori flosculorum tubo haerent, jam subito *stigmatē* aperto excrescunt, per tubum, ex antheris for-

(a) Exemplum invenies in *Calendula officinali*.

formatum, viam sibi faciunt, masculam secum rapiunt virtutem, et ad novae stirpis primordium per canales tenerrimos deducunt.

Ultima classis *Syngenesiae* divisio est in *Monogamiam*. Alium longe in hoc ordine flores prae se ferunt habitum, ac in polygamicis; non in *discoideos*, aut *radiatos* distinguuntur, sed simplices, unica instructi sunt uxore, quam modo non absimili, ac polygamiam exercentes, antheris amplecti dicuntur.

Exemplum praebeat *Viola tricolor*. Singularis in genere violarum est stigmatis pistilli flexura, sub qua foramen latet. In hujus generis flosculis, praesertim in tricoloribus jucundo spectaculo licet videre, flore nuper explicato, virgineam vulvam seu stigma hiare, globi instar concavi et aperti ad latus, album et nitidum, antequam spermate masculino imbutum sit. Simulac autem genituram suam projecerunt quinque ejus affines mariti, totam vulvam virtute genetrice repletam coloreque fusco despurcatam observabis, tuba interim clara existente et pellucida. Ante hanc foecundationem si comprimas vulvam, exstillabit liquor quidam lacunarum melleus, qui materiem istam genitalem retinet et attrahit.

Quas hucusque explicavimus classes, omnes stamina habent aut receptaculo communi, aut calycis lateri interno inserta. Quae jam sequitur, organa masculina ipsi pistillo, seu stylo annexa habet, ipsi feminae affixa. *Gynandria* vocatur, quum feminae et mariti eandem originem agnoscant, scilicet, distincte si loquamur, dicere non possumus, stamina e pistillis pro-

provenire, cum binae hae partes simul generentur, et eo ipso, quo pistillum apparet, tempore stamina conspiciantur, lateri ejusdem adhaerentia; quod optime per vocem *Gynandriam* exprimitur.

Ordines constituuntur ex numero staminum. Habemus sic *Gynandriam Diandriam*, aliumve ordinem, ex ipsis desumendum organis masculinis.

Ut in animalibus pleraeque species sexus sunt diversi, sic quoque in quibusdam plantarum speciebus eandem sexus disjuncti differentiam deprehendimus, quae si observetur, flores ad quandam ex binis classibus subsequenter refendos esse, voluit LINNAEUS.

Quos huc usque lustrabamus plantarum flores, hermaphroditi dicuntur, ob sexus, ut ita dicam, conjunctionem; non autem idem connubium observatur in plantis *monoecis* aut *dioecis*, quae utrumque sexum a se invicem diversum constituunt.

Sed ut melius intelligatur, quid de re sit, ipsarum classium dabo explicationem.

Plantae vigesimae primae classis, *Monoecia* dictae, utriusque sexus organa separata gerunt. In eadem quidem planta flores masculini et feminei conspiciuntur, at diversis pedunculis insidentes. *Monoecae* dicuntur ejusmodi plantae a graeca voce *μὶνος* unicus et *οἶκος* domus; mares quippe cum feminis in eadem domo habitant, non autem in eodem thalamo.

Artificiose in hac classe ordinati sunt amores; flores etenim masculi altiore feminis occupant locum, vel copia adeo exuberante adsunt, ut polline foecundante,

fumi instar, aërem ambientem replere valeant. Hinc vaporarii fenestras nimis studiose claufas qui servant Hortulani, dum flores suos profert *Cucumis Melo* aliave planta *monoeca*, intempestiva hac sua sedulitate foecundationem, ope admissi venti adjuvandam, prohibentes, sterilem et abortum facientem non minus reddunt plantam, quam qui praepostera cura flores sic dictos steriles, masculinos innuunt, sollicitè decerpunt ex inani nimiae nutrimenti consumptionis metu.

Vigesima secunda clasfis a priori solummodo differt, quod plantae flores utriusque sexus non in eadem stirpe gerant, sed in diversis. *Dioecae* dicuntur, quoniam mares a feminis non tantum separati sunt, sed diversa loca inhabitant, aliquando maxime disrita, plerumque tamen absque eo, ut feminarum sterilitas inde metuenda sit. Narrant sic, *Palmas*, ad maximam a se invicem distantiam, folius venti ope, sperma masculinum vehentis, foecundari; dum in caldariis, saepe proxime sibi appositis, nulli fructus producuntur, quippe in quibus foecundans aura, secum pollen ferens, non admittitur. In *dioecis* enim omnia ita disposita atque ordinata sunt, ut in plurimis, antequam folia emittuntur, peragatur inflorescentia, ne foliis intervenientibus perrara et difficilis reddatur foecundatio; praeterea abundans in his pollinis adest copia, mirabili prorsus mechanismo elastico, vel vento auxiliante ad vicinos non tantum, sed ad remotiores etiam flores deducta.

Utrique clasfi sui sunt ordines, qui ex staminum numero, situ, magnitudine et nexu desumuntur. Quod
ad

ad ante dictas clasium divisiones, in iisdem staminum differentiis characteres quaerebantur, ex quibus in ambabus hisce ordines fuere conditi. Cum itaque tum jam de his egimus, ipsis nunc quidem supersedeo. Si enim modo ordines vocentur, quae alibi classes fuere dictae, omnia facillime explicantur.

In vigesima tertia classe in eadem planta flores reperiuntur hermaphroditi, dum in aliis ejusdem plantae pedunculis, aut aliis ejusdem speciei plantis flores masculini, aut feminei sunt positi, aut omnes hi flores in eadem stirpe simul reperiuntur. Sed quocunque modo haec flosculorum conjunctio, ut ita dicam, se habeat; hermaphroditi numquam desiderantur, sed aut perfecti, id est, organis utriusque sexus ornati, aut imperfecti, vel organis genitalibus, quorum aut masculae, aut femineae partes vel, anthera, vel stigmatibus destituantur, instructi.

Si pars genitalis mascula defectu quocunque laborat, flores dicuntur *hermaphroditi feminei*. Si contra ea feminae stigmatibus distituuntur, flores vocantur *hermaphroditi masculini*. In *hermaphroditis femineis* aura foecundans desideratur, hinc per se ipsos semina matura producere nequeunt. In *hermaphroditis masculinis floribus* aura genitalis abundat, at vero organum deficit, huic excipiendae adaptatum. In altero casu igitur mares, in altero femellae desiderantur. Hinc duo oriuntur ordines, qui itidem vario modo determinantur, ut in ipsa explicatione mox elucescet.

Primus ordo dicitur *Monoecia*. In hoc ordine reperiuntur in eadem planta:

1°. Flo-

1°. Flores hermaphroditi masculini, et flores hermaphroditi feminini. Quod si contingat, planta quibusdam dicitur pertinere ad *Polygamiam Monoeciam per hermaphroditos*.

Exemplum nobis offert *Musa*. Haec nempe duplices fert flores, inter se diversos, in eadem planta, quorum alii foecundi a parte feminina, alii a masculina sunt.

2°. Adfunt in eadem planta et flores hermaphroditi, et flores masculini; *Monoecia per mares* dici posset. Exempli loco sit *Veratrum album*.

3°. *Per feminas* appellatur, quando flores feminei et hermaphroditi in eadem stirpe deteguntur. Exemplum invenimus in *Parietaria officinali*.

Ordo secundus *Dioecia* vocatur. Hic in eo differt ab ordine primo, quod in *Dioecia* flores a se invicem non tantum separantur, sed in diversis plantis habitant.

Signa, quibus Botanici utuntur, ut flores hermaphroditos, masculinos et femininos indicent, sunt sequentia: pro flore hermaphrodito, sitne femineus, aut masculinus ♀: pro flore masculino ♂: pro flore femineo ♀.

De quadam vegetabilium compositione methodica solliciti veteres, pleraque flore fructuque instructa vegetabilia conspicientes, alia iisdem plane destitui sibi persuadebant. Illorum enim teneritudo et forma, a reliquis magis minusve recedentes, aut flores conspectu reddunt difficiliores, aut a reliquis maxime discedere faciunt.

Huic differentiae, ut videbatur, non verae quoddam

dam distinctionis momentum inesse autumabant, et illorum respectu has *imperfectas* dixerunt plantas, quasi vero quidquam in tota rerum natura imperfectum occurreret. Flosculis insuper has plantas non destitui, cum analogia, tum observatio docet. At vero etiam si nullis gauderent haec vegetabilia fructibus, ob hanc solam rationem imperfecta habenda non forent. Fines, quibus definiuntur, sunt considerandi. Quidquid autem fini respondet, quidquid destinationi fatiscit, sensu latissimo perfectum mihi dicitur.

Familiae, classe vigesima quarta contentae, LINNAEO dicuntur *Filices*, *Musci*, *Algae*, *Fungi*.

Longum foret, si botanicorum labores vel leviter adumbrare vellem, ulteriori plantarum harum indagationi impensos. Sufficiat indicasse, Filices jam in plures divisos esse ordines, quemque nomine suo insignitum; Muscos inter et Algas, proprias Hepaticarum et Homallophyllorum familias statui; Algas porro et Lichenes nomine et caractere distingui; Fungos denique suos habere ordines.

At vero quantumvis amplum sit et immensam complectatur multitudinem plantarum systema vegetabilium, unusquisque, qui modo principia hujus doctrinae vel primis labris degustaverit, ex ipsius plantae intuitu classem, ex classe vero ordinem facillime determinabit, vel et ex plantae intuitu nomen, ex nomine autem ejus historiam, locum natalem, vires et quidquid de ea compertum habetur, perspiciet. Ex ipso flore mox cernit, ad quam classem, ad quem ordinem, ad quodnam denique genus stirps pertineat, quam exami-

nan-

nandam fuit. Sub generis nomine, a LINNAEO accurate descriptas, notisque suis definitas, characteribus determinatas lustrat species, et ita nomen plantae suae ultro invenit, una cum synonymis, locique natalis et durationis, ab eodem Viro Immortali proposita, significatione. In ipsis synonymis citatos reperit quosvis auctores, qui de planta, cujus examen instituitur, mentionem faciunt. Illos pervolvendo optima quaeque deteguntur, societati saepe utilisima; quae animo relaxando potius, quam memoriae aggravandae inserviunt, nullamque intensionem molestam requirunt; et, quod multis mirum videatur, planta quaecunque exotica, malabarica fuerit, cochinchinensis, vel alia quaevis, non majori detegitur difficultate, quam quae in nostris provenit regionibus.

CATALOGUS

PLANTARUM MEDICINALIUM.

CLASSIS I.

MONANDRIA

MONOGYNIA.

I. ALPINIA.

Anthera duplex. Filamentum extra antheram non elongatum: stylus longitudine filamenti, in sulco antherae receptus. Stigma obsolete trigonum. Capsula carnosae, polysperma.

1. ALPINIA CARDAMOMUM, Roxburgh (a).

Scapus e basi trunci ramosus, procumbens.

Planta perennis in montosis Malabariae locis.

Nomen officinale. CARDAMOMUM MINUS.

Pars usualis. Semen.

2. ALPINIA GALANGA, Swartz (b).

Ra-

(a) Vid. Asiatic Researches; Volum. XI. pag. 355. London 1812. *Elettariam Cardamomum loco Alpiniae* fumendam esse, voluerunt WHITE et MATON. Confer Transact. of the Linnean Society. Vol. X. pag. 229—255. tab. 4 et 5.

(b) *Maranta Galanga* L.

Racemo laxo, composito, floribus alternis, nectarii labio emarginato, foliis lanceolatis enervibus, capsulis trigonis, ovatis.

Habitat in India orientali, in China et Cochinchina, planta perennis.

Nom. officin. GALANGA MINOR.

Pars usualis. *Radix.*

II. ZINGIBER, Gärtner.

Anthera duplex. Filamentum extra antheram elongatum, apice subulatum, fulcatum (processu subulato). Stylus in fulco antherae receptus.

I. ZINGIBER OFFICINALE, Roscoe (a).

Bracteis ovato-lanceolatis, laciniis corollae revolutis, nectario trilobato.

Planta perennis Indiae orientalis.

Nomen officin. ZINGIBER.

Pars usualis. *Radix.*

III. CURCUMA.

Anthera duplex bicalcarata. Filamentum pe-
ta-

(a) *Amomum Zingiber*, Willden. Confer. ROSCOE in Transact. of the Linnean Society. Tom. VIII. pag. 348.

taliforme, trilobatum: lobo intermedio antherifero.

1. CURCUMA ZEDOARIA, Roscoe (a).

Foliis ovatis acuminatis, bracteis emarginatis.

Panta perennis in Ceylona, Malabaria.

Nom. officin. ZEDOARIA.

Pars usualis. *Radix.*

2. CURCUMA LONGA (b).

Fo-

(a) Clarissimus JOH. BARTH. TROMMSDORFF *Zedoariae* radicem ex unico *Amomo Zedoaria* derivari asserit, dum Celeberrimi Pharmacopoeae Borusicae Scriptores eandem ex *Kaempferia rotunda* quoque peti affirmant, vel, si mavis, binas hasce species inter se non differre. Prioris sententiae mihi quoque videtur Celeberrimus WILLDENOW, inter synonyma *Amomi Zedoariae* referens *Amomum Zedoariam* Bergii, dum *Kaempferiam rotundam* distinctam facit speciem. Celeberrimus autem ROSCOE *Zedoariam* ad *Curcumae* genus referendam esse, lucide monstravit. Vid. JOH. BARTH. TROMMSDORFF *Handbuch der pharmaceutischen Waarenkunde, zum Gebrauch für Aerzte, Apotheker und Droguisten* pag. 289. Erfurt 1799, 8o. *Pharmacopoeam Borusicam* pag. 59. Berolini 1799. 4o. CAROLI a LINNÉ *Species plantarum*, curante CAROL. LUDOV. WILLDENOW. T. 1. pag. 7 et 15. Berolini 1797, 8o. ROSCOE in *Transact of the Linnean Society* Tom. VIII. pag. 354.

(b) Est *Amomum Curcuma* Jacquini. Confer. ROSCOE l. c. Tom. VIII. pag. 355.

Foliis ovatis, lanceolatis, bracteis spatulatis, sub-
reflexis.

Habitat in India, planta perennis.

Nom. officin. CURCUMA.

Pars usualis. *Radix.*

CLASSIS II.

DIANDRIA

MONOGYNIA.

I. OLEA.

Calyx quadridentatus. Corolla quadrifida, laciniis subovatis. Drupa putamine osseo, uni-vel biloculari, mono-vel bispermo.

I. OLEA EUROPAEA (a).

Foliis lanceolatis, mucronatis, integerrimis, subtus incanis, ramis angulatis, non spinescentibus.

Arbor in Europa meridionali ubique culta.

Pars usualis. *Olivarum oleum.*

II. ORNUS, Perfoon.

Calyx quadripartitus. Corolla quadripartita; petalis longis ligulatis. Filamenta longa. Nux alata.

I. ORNUS ROTUNDIFOLIA (b).

Foliis subrotundis, acutiusculis, duplicato-ferratis, subsessilibus, floribus corollatis.

Ar-

(a) Est *Olea sativa* HOFFMANNSEGGII, cujus speciei multae numerantur varietates. Conf. Flore Portugaise, pag. 383.

(b) *Fraxinus rotundifolia*, Aiton.

Arbor in Calabria et Sicilia frequens.

Pars usualis. *Manna.*

III. VERONICA.

Calyx quadri-quinquepartitus. Corolla subrotata quadriloba, lobo quarto angustiori (rings in paucis speciebus). Stamina duo faucibus infera. Capsula bilocularis, polysperma, dissepimento in verticales sibi impositas placentas abeunte, aut placenta demum libera.

1. VERONICA OFFICINALIS.

Foliis obovatis vel obovato-subrotundis, serratis, villosis, calycibus quadripartitis, caule adscendente, racemis lateralibus.

Planta perennis, in Europae sylvestribus sterilibus.

Nom. officin. VERONICA.

Pars usualis. *Herba.*

2. VERONICA BECCABUNGA.

Foliis ellipticis, obtusis, breve petiolatis, serratis, calycibus quadripartitis, caule radicante, adscendente, racemis lateralibus.

Planta perennis, ad rivos, in fossis aquae purioris et locis humidis copiosa.

Nom. officin. BECCABUNGA.

Pars usualis. *Herba virens.*

IV. GRATIOLA.

Calyx quinquepartitus, bracteis duabus. Corolla irregularis, resupinata. Stamina quatuor, duo sterilia. Stigma bilabiatum. Capsula ovato-subglobosa, bilocularis, dissepimento valvulis parallelo.

I. GRATIOLA OFFICINALIS.

Foliis lanceolatis, ferrulatis, subtrinerviis, pedunculis axillaribus unifloris.

Planta perennis praesertim Belgii meridionalis; in provinciis Belgii septentrionalibus rarior.

Nom. officin. GRATIOLA.

Partes usuales. *Herba, radix.*

V. ROSMARINUS.

Calyx bilabiatuſ, labio ſuperiore integro. Corolla ringens, labio ſuperiore bipartito. Filamenta exſtantia, incurva, dentata.

I. ROSMARINUS OFFICINALIS.

Foliis ſeſſilibuſ, linearibuſ, nitidiſ, ſubtuſ incaniſ.

Frutex Europae meridionalis.

Nom. officin. ROSMARINUS.

Partes uſualeſ. *Spicae florenteſ.*

VI. SALVIA.

Calyx subcampanulatus, bilabiatus, labio superiore bi-vel tridentato, subinde integro, inferiore bifido. Corolla bilabiata, labio superiore galeato, inferiore trilobo. Filamenta basi appendiculata (antheras spurias saepe gestantia.)

I. SALVIA OFFICINALIS.

Caule fruticoso, foliis oblongis, crenulatis, rugosis, incanis, verticillis inferioribus bracteatis, calycibus subcoloratis.

Fruticulus in Europa australi sponte nascens.

Nom. officin. SALVIA.

Partes usuales. *Folia.*

VII. PIPER.

Amenta subandrogyna. Calyx nullus. Squamae appresae laterales, vel bracteae peltatae aut lineares. Stamina duo vel incerti numeri. Stylus unus vel nullus. Stigma unum, fimbriato-peltatum, vel stigmata duo, tria, quatuor. Bacca monosperma.

I. PIPER NIGRUM.

Foliis late ovatis, acuminatis, septemnerviis, coriaceis, glabris, geniculis nodosis, spicis terminalibus, caule scandente.

Fru-

Frutex Indiae orientalis, in insula Java copiose cultus.

Nom. officin. PIPER ALBUM.

Pars usualis. *Fructus.*

2. PIPER CUBEBA (a).

Foliis inferioribus cordato-ovatis, acutis, superioribus oblongo-ovatis, acuminatis, basi obliquis, glaberrimis, spicis solitariis, baccis pedicellatis.

Frutex in Javae sylvis, inque Guinea indigena.

Nom. officin. CUBEBA.

Pars usualis. *Fructus.*

(a) Est *Piper caudatum* Bergii.

CLASSIS III.

TRIANDRIA

MONOGYNIA.

I. VALERIANA.

Calyx integer superus. Corolla regularis, quinque-rarius triloba, basi gibba. Capsula unilocularis, calycis limbo, in pappum plumosum evoluta, coronata.

I. VALERIANA OFFICINALIS.

Foliis omnibus pinnatis, pinnis lanceolatis, dentatis, caule fistuloso, sulcato, floribus corymbosis.

Planta perennis, ex locis altioribus umbrosis colligenda. Colitur in hortis nordivicensibus aliisque.

Nom. officin. VALERIANA SYLVESTRIS.

Pars usualis. *Radix.*

II. CROCUS.

Corolla tubo longissimo, limbo regulari sexpartito. Stamina corollae inserta. Stigmata tria dilatata, ferrulata aut incisa. Capsula trilocularis.

I. CROCUS SATIVUS (a).

Fo-

(a) *Crocus autumnalis* Hoffmanni.

Folliis serotinis erectis, spatha diphylla, corollae tubo limbum excedente, stigmatibus truncatis, corolla subbrevioribus.

Planta perennis, in Graecia et Asia minore.

Nom. officin. CROCUS.

Partes usuales. *Florum stigmata.*

* CARTHAMUS (a).

Calyx basi ventricosus, imbricatus, squamis apice mucronatis. Semina pappo destituta.

I. CARTHAMUS TINCTORIUS.

Caule glaberrimo, foliis ovatis, integris, spinosodentatis.

Planta perennis, olim aegyptiaca habita, in collibus aridis circa Nicaeam frequens.

** CALENDULA (b).

Calyx polyphyllus, simplex, aequalis. Semina nuda, membranacea, irregularia, curvata.

I. CALENDULA OFFICINALIS.

Seminibus cymbiformibus, muricatis, incurvatis omnibus.

Plan-

(a) Ad Syngenesiam Polygamiam hocce genus pertinet.

(b) Ad Syngenesiam Polygamiam Necesariam Calendulae genus referatur.

Planta annua in Europae australis arvis.

III. I R I S.

Corolla sexpartita, laciniis alternis reflexis, alternis conniventibus. Stylus nullus. Stigmata tria petaliformia.

I. IRIS FLORENTINA.

Caule foliis ensiformibus altiore, subbifloro, floribus barbatis sessilibus.

Planta perennis Italiae, in Florentino tractu, praesertim radice causa, colitur.

Nom. officin. IRIS FLORENTINA.

Pars usualis. Radix.

T R I A N D R I A

D I G Y N I A.

I. S A C C H A R U M.

Gluma uniflora bivalvis, valvulis extus lanugine sericea coopertis; corolla bivalvis glabra.

I. SACCHARUM OFFICINARUM.

Floribus paniculatis, foliis planis.

In utraque India in locis udis sponte nascens, et copiose culta.

Partes usuales. Saccharum candum et album.

III. HORDEUM.

Locustae tres, in quovis racheos dente parallelae uniflorae, singulae calyce biglumi, omnes hermaphroditae; calycis glumae subulatae; corollae valvula inferior setigera, superior integra, obtusiuscula. Squamae obtusae, integrae, glabrae. Germen apice barbatum. Stigmata villosa. Semen corticatum fulcatum. Spica simplex.

I. HORDEUM VULGARE.

Flosculis omnibus hermaphroditis aristatis; feminibus quadrifariam positis, ordinibus duobus oppositis erectioribus, culmis erectis.

Gramen annuum, circa Samaram Russiae nascens; nobis cultum.

Nom. officin. HORDEUM.

Partes usuales. *Semen crudum, mundatum et perlatum, maltum.*

III. TRITICUM.

Locustae in quoque racheos dente sesfiles solitariae, tri-vel quadriflorae, flosculis duobus inferioribus sesfilibus, oppositis fertilibus, su-

pre-

premis saepe abortivis. Calycis glumae latae, naviculares, subaequales, oppositae, ut corollae valvula inferior, dentatae, feta brevi; superior subemarginata. Squamae ovatae, integrae, pilosae. Germen apice barbatum. Semen corticatum fulcatum.

I. TRITICUM AESTIVUM.

Spica parallele compressa aristata, valvulis gibbosis, aristatis, truncatis, basi coarctato-plicatis, exinde nervo longitudinali obtuse prominente percursis.

Planta annua, apud Baschkiros in campis, copiose apud nos culta.

Nom. officin. TRITICUM.

Partes usuales. *Amylum, farina.*

2. TRITICUM HYBERNUM.

Spica parallele compressa submutica; valvulis gibbosis, truncatis, mucronatis, basi coarctato-plicatis, exinde nervo longitudinali obtuse prominente percursis.

Planta annua, ex Sicilia primo translata, hodie copiose apud nos culta.

IV. AGROPYRUM.

Calyx tri-novemflorus; glumae acutae, flosculis breviores, integrae. Corollae valvula inferior

in-

integra, quandoque subdentata, apice setigera, feta interdum brevissima, subnulla; superior emarginata aut bifido-dentata. Squamae integrae, pilosae. Semen corticatum, sulcatum. Spica composita, rachi articulato-dentata, locustis sessilibus, aut breviter pedicellatis.

I. AGROPYRUM REPENS, Palisot de Beauvois (a).

Radice repente alba, articulata, sobolifera.

Planta perennis in agris, ruderibus refertis, et pratis maxime vulgaris.

Nom. officin. GRAMEN.

Pars usualis. *Radix.*

(a) *Triticum repens*, Schreber.

CLASSIS IV.

T E T R A N D R I A

M O N O G Y N I A.

I. RUBIA.
Calycis margo obsoletus, superus, quadri-vel
 quinquedentatus. Corolla rotata, subcampa-
 nulata. Styli saepe duo. Baccae duae, mono-
 spermae.

I. RUBIA TINCTORUM.

Foliis senis annuis, lanceolatis, supra glabris, mar-
 gine carinaque subtus scabris, caule herbaceo, acu-
 leato, corollis subquinquefidis, baccis glabris, nigris.

Planta perennis in Europa meridionali.

Nom. officin. RUBIA TINCTORUM.

Pars usualis. *Radix.*

II. P L A N T A G O.

Calyx quadrifidus inferus. Corolla rotata
 quadrifida, supera, persistens. Stamina longissima.
 Capsula circumscissa, bilocularis, di-tetra-aut
 polysperma.

I. PLANTAGO MAJOR.

Foliis subovatis dentato-sinuatis, nervosis, glabriu-

scu-

sculis, scapo tereti, spica cylindrica gracili, floribus arcte imbricatis, capsulis octospermis.

Planta perennis, ad vias et in locis incultis creberrima.

Nom. officin. PLANTAGO.

Partes usuales. *Folia virentia.*

2. PLANTAGO PSYLLIUM.

Caule ramoso herbaceo, superne villoso-viscido, foliis lineari-lanceolatis, dentatis, patentibus, pedunculis axillaribus pubescentibus, spica ovata, bracteis acuminatis, elongatis, patentibus.

Planta annua, in Europa meridionali et Aegypto.

Nom. officin. PSYLLIUM.

Pars usualis. *Semen.*

III. DORSTENIA.

Receptaculum commune monophyllum, carnosum, dilatatum, patens, orbiculare aut angulatum, in quo femina solitaria nidulantur. Staminum numerus variat ab uno-quinque.

1. DORSTENIA CONTRAJERVA (a).

Fo-

(a) *Contrajervae radicem* ex hac specie colligi, vulgo dicitur, Videntur autem *Dorstenia Houstoni* et *Psoralea pentaphylla* eandem quoque suppeditare.

Foliis (cordatis vel) pinnatifido-palmatis, ferratis,
receptaculis quadrangulis (undulato-excisis.)

Planta perennis Peruviana.

Nom. officin. CONTRAJERVA.

Pars usualis. *Radix.*

IV. KRAMERIA.

Calyx nullus. Corolla tetra-vel pentapetala.
Nectarium tetraphyllum, biforme. Antherae
perforatae. Drupa echinata.

I. KRAMERIA TRIANDRA.

Foliis oblongis obovatisque, acuminatis, tomen-
tosis, floribus triandris.

*Planta suffruticosa in Peruviae montium decli-
vibus, in arenosis.*

Nom. officin. RATANHIA.

Pars usualis. *Radix.*

CLASSIS V.

PENTANDRIA

MONOGYNIA.

I. ANCHUSA.

Corolla infundibuliformis, fauce fornicibus erectis obtusis clausa. Noces turbinatae, basi perforatae.

I. ANCHUSA TINCTORIA.

Caule diffuso, calloso-hispido, foliis oblongis, semiamplexicaulibus, spinis bracteatis, fornicibus infra antheras tubo inclusis.

Planta perennis in Peloponneso et in Insula Cypro.

Nom. officin. ALKANNA.

Pars usualis. *Radix.*

II. CYNOGLOSSUM.

Corolla infundibuliformis, vel subrotata; fauce clausa fornicibus. Noces echinatae, columnae centrali affixae, basi imperforatae.

I. CYNOGLOSSUM OFFICINALE.

Foliis canescentibus villosiusculis, inferioribus oblongis, utrinque attenuatis, superioribus subovatis, racemis subpaniculatis.

Planta annua in Patriae ruderatis.

Nom. officin. CYNOGLOSSUM.

Partes usuales. *Herba, radix.*

III. SYMPHYTUM.

Calyx quinquepartitus. Corolla cylindrico-campanulata, fauce fornicibus subulatis, in comun conniventibus, clausa. Noces basi perforatae.

I. SYMPHYTUM OFFICINALE.

Caule ramoso, superne alato, foliis ovato-lanceolatis, basi attenuatis, decurrentibus, supra scaberri-
mis, subtus hirsutis, calycibus acutis.

Planta perennis, in pratis humidis, ad fossas et rivos copiosissima.

Nom. officin. CONSOLIDA MAJOR, SYMPHYTUM.

Pars usualis. *Radix.*

IV. ERYTHRAEA, Richard.

Calyx quinquepartitus, pentagonus. Corolla infundibuliformis, limbo quinquefido. Antherae defloratae tortae. Stigma bilobum. Receptacula duo exstantia.

I. ERY-

I. ERYTHRAEA CENTAURIUM, Richard (a).

Caule simplici tetragono, foliis oblongis, acutis, subtrinerviis, floribus fasciculato-corymbosis, bracteatibus, tubo corollae calycem excedente.

Planta annua, in locis sabulosis, praesertim marinis.

Nom. officin. CENTAURIUM MINUS.

Partes usuales. *Summitates florentes.*

V. SPIGELIA.

Calyx quinquepartitus. Corolla infundibuliformis, limbo quinquefido. Capsula biloba, bilocularis, polysperma.

I. SPIGELIA MARILANDICA.

Caule simplici herbaceo, foliis sessilibus, oblongis, spica solitaria secunda, staminibus corolla brevioribus.

Planta perennis, in Carolina australi, solo profundiore, fertili.

Nom. officin. SPIGELIA.

Pars usualis. *Radix.*

VI. ME-

(a) Est *Gentiana Centaurium* LINNAEI, *Chironia Centaurium* SMITHII.

VI. MENYANTHES.

Calyx quinquepartitus. Corolla infundibuliformis, intus hirta. Stigma bilobum. Capsula bivalvis parietibus feminiferis.

I. MENYANTHES TRIFOLIATA.

Foliis erectis, ternatis, oblongis, ferratis, racemis nudis.

Planta perennis in locis paludosis et pratis udis.

Nom. officin. TRIFOLIUM AQUATICUM five FIBRINUM.

Pars ufualis. *Herba recens.*

VII. CONVULVULUS.

Calyx quinquepartitus, nudus, vel bracteatus. Corolla campanulata, quinqueplicata. Stamina limbo breviora. Stigma capitatum, lobatum vel fissum. Capsula uni-bi-tri-quadrilocularis.

I. CONVULVULUS SCAMMONIA.

Foliis sagittatis, auriculis basi acuminatis sinuato-dentatis, pedunculis subtrifloris, teretibus, folio longioribus, calycibus involucratis, dilatatis, obtusissimis.

Planta perennis orientalis, praesertim in Syria frequens.

Pars ufualis. *Gummi-resina, Scammonium alepense dicta.*

2. CONVULVULUS JALAPA (a).

Foliis cordatis, tri-quinquelobis, sinuatis, rugosis, hirsutis, subtus subtomentosis, lobis oblongis, obtusis, subcrenatis, pedunculis subtrifloris, limbo corollae repando-lobato, feminibus lanatis, radice tuberosa.

Planta perennis in Xalapa et vera Cruce; in littore Georgiae et in sabulosis Floridae.

Nom. officin. JALAPPA.

Pars usualis. *Radix.*

VIII. CINCHONA.

Calyx turbinatus, quinque-dentatus. Corolla infundibuliformis, limbo patente. Filamenta tubo breviora. Stigma bifidum. Capsula bicularis, polysperma, medio dehiscens. Semina alata, margine lacero.

1. CINCHONA LANCIFOLIA, Mutis (b).

Foliis lanceolatis, acutis, utrinque glaberrimis.

Ar-

(a) Est *Ipomoea Jalapa* Purshii Conf. Flor. Americ. Septentr. I. pag. 145. Celeb. vero CURTIUS SPRENGEL *Ipomoeae* genus *Convulvulo* junxit in editione decima sexta Systematis Vegetabilium, Gottingae 1825.

(b) Varias corticis species vero peruviano cortici, hoc praesertim nostro tempore, aegrotorum maximo sane damno, substitui, res est

Arbor in locis frigidioribus circa Santa Fé, et in nova Grenada.

Nom.

notissima. Has species dignoscere praecipua sit Pharmacopoeorum, atque Medicorum cura. Instituti autem ratio non finit, hoc loco signa diagnostica tradere, quibus omnes inter se distinguantur. Verum enimvero non possum, quin multifarias illas plantarum species verbo indicem, quarum corticem *Cinchonae lancifoliae* cortici mala fraude aut substituunt, aut intermiscent mercatores. Sunt sequentes :

Cinchona delicata.

Cinchona glabra Ruizii.

Cinchona purpurea.

Cinchona pallescens Ruizii.

Cinchona lutescens, quae est *lutea* Ruizii.

Cinchona fusca Ruizii.

Cinchona montana.

Cinchona corymbosa, sive *corymbifera*.

Cinchona caribaea.

Cinchona floribunda.

Cinchona angustifolia.

Cinchona fragrans.

Mespilus arbutifolia.

Liriodendron tulipifera.

Swietenia Mahagoni.

Achras mammosa.

Achras sapota.

Achras dissecta.

Achras salicifolia.

Nom. officin. CHINCHINA, sive CORTEX PERUVIANUS FUSCUS.

Pars usualis. *Cortex.*

2. CINCHONA OBLONGIFOLIA, Mutis.

Foliis oblongis, acuminatis, glabris, filamentis brevissimis, antheris infra medium tubi latentibus.

Arbor in Andium nemoribus calidissimis circa Mariguita novae Grenadae prope torrentes, ad Chinchao Peruviae.

Nom. officin. CHINCHINA RUBRA, CORTEX PERUVIANUS RUBER (a).

Pars usualis. *Cortex.*

3. CINCHONA CORDIFOLIA, Mutis.

Foliis orbiculato-ovatis, saepe subcordatis, subtus tomentosis, supra pubescentibus.

Ar-

Nerium antidyfentericum.

Volkameria aculeata.

Consultat, qui harum omnium characteres suos facere cupit, praestantissimum DÖRFFURTH opus, Neues Deutsches Apothekerbuch, nach der letzten Ausgabe der Preussischen Pharmacopoe. Tom. 1. pag. 172. et seqq. aut B. TIEBOEL opusculum, de Kina in deszelfs geschiedenis, soorten, vervalschingen etc. Groningae apud JANUM OOMKENS, 1803. 8°.

(a) Consul. MICHAËLIS RHODE Monographiae Cinchonae generis Tentamen. pag. 57. Gottingae 1804. 8°.

Arbor in novae Grenadae montibus.

Nom. officin. CHINCHINA FLAVA, CORTEX PERUVIANUS REGIUS (a).

Pars usualis. *Cortex.*

IX. BONPLANDIA (b).

Calyx quinquepartitus. Petala quinque basi subcohaerentia. Nectaria decem squamaeformia. Stamina aliquot sterilia. Antherae calcaratae. Capsulae quinque coalitae uniloculares, monospermae, bivalves.

I. BONPLANDIA TRIFOLIATA (c).

Foliolis ternatis, ovato-lanceolatis, integerrimis, glabris, glanduloso-punctatis, floribus paniculatis, barbatis.

Ar-

(a) Vid. l. c. pag. 58.

(b) ROEMERIO et SCHULTESIO *Angostura cuspare* dicitur. Maluerunt viri clarissimi *Bonplandiae* nomen illi reddere generi, quod CAVANILLES multis jam abhinc annis in celeberrimi botanici honorem instituerat, sed dein a WILLDENOWIO *Caldasia* fuit dictum, quam nomen antiquius sine ratione mutare. Servavimus vero novo huic generi *Bonplandiae* nomen, quod ipsis plantarum aequinoctialium scriptoribus non displicuisse videatur.

(c) *Bonplandia Angustura* SPRENGELII vid. l. c. pag. 780.

Arbor in America meridionali, frequens in sylvis prope villam de Upatu et Alta Gracia.

Nom. officin. ANGUSTURA (a).

Pars usualis. Cortex.

X. VERBASCUM.

Calyx quinquefidus. Corolla rotata, limbo inaequaliter lobato. Filamenta subbarbata. Antherae difformes. Capsula valvis inflexis, dissepimentum formantibus, in placentas incrassatis.

I. VERBASCUM THAPSUS.

Folius oblongis, tomentosis, crenatis, inferioribus obtusis in petiolum attenuatis, superioribus acutis, decurrentibus, racemo spicato denso, corolla subcampanulata, antheris subaequalibus.

Plan-

(a) Multis hunc corticem perversè *Augusturam* dici, recte moment VON HUMBOLDT et A. BONPLAND. Est vero *Angosturae* nomine insigniendus, cum Hispani *cascarilla* & *corteza del Angostura* illud medicamen vocent. „L’Oronoque,” ajunt itinératores celeberrimi, „se rétrécissant beaucoup près de la Guiane espagnole, la ville de *santo Tomas de la Nueva Guayana* est appelée vulgairement, sur les côtes de la Terre-Ferme, le *Détroit* ou la *Angostura*.” Unde nominis origo sponte patet. Vid. *Plantes équinoxiales*; douzième livraison, pag. 62.

*Planta biennis, in nostri climatis locis incultis
siccioribus frequens.*

Nom. officin. VERBASCUM.

Partes usuales. *Folia, flores.*

XI. DATURA.

Calyx tubuloso-ventricosus, basi peltata persistente. Corolla infundibuliformis plicata, limbo dentato. Stigma crassiusculum bilobum. Capsula semiquadrilocularis, quadrivalvis, placentis discretis.

I. DATURA STRAMONIUM.

Foliis ovatis sinuato-dentatis, glabris, pericarpis ovatis, erectis, spinosis, spinis subaequalibus, divergentibus, caule herbaceo.

Planta annua, in ruderibus refertis locis, ad sepes, vias, in fimetis, ad fossas sponte nascens.

Nom. officin. STRAMONIUM.

Partes usuales. *Herba recens, semen.*

XII. HYOSCYAMUS.

Calyx tubulosus, inferne ventricosus, quinquefidus. Corolla infundibuliformis, limbo obliquo, (interdum lateraliter fisso). Capsula operculata, circumscissa, polysperma.

I. HY-

I. HYOSCYAMUS NIGER.

Foliis sessilibus, semidecurrentibus, ovato-oblongis, sinuato-dentatis, pilosiusculis, floribus subsessilibus, corollis reticulatis.

Planta biennis, in Europae rudibus refertis pinguibus agris.

Nom. officin. HYOSCYAMUS.

Partes usuales. *Folia recentia, semen.*

XIII. NICOTIANA.

Calyx tubulosus, quinquefidus. Corolla infundibuliformis, limbo plicato. Capsula, apice quadridentata, placentis ad dissepimentum transversis.

I. NICOTIANA TABACUM.

Foliis sessilibus, oblongo-lanceolatis, acuminatis, inferioribus decurrentibus, corollae fauce inflato-ventricosa, limbi laciniis acuminatis.

Planta annua Americae meridionalis.

Nom. officin. NICOTIANA.

Partes usuales. *Folia.*

XIV. ATROPA.

Calyx quinquepartitus. Corolla campanulata,
ven-

ventricoso-ovata, calyce duplo longior. Stamina subexserta. Stigma capitatum. Bacca globosa, bilocularis, placentis liberis.

I. ATROPA BELLADONA.

Caule herbaceo, foliis oblongis, utrinque attenuatis, integerrimis, pedunculis unifloris, nutantibus.

Planta perennis, in sylvis caeduis, aliisque locis desertis, umbrosis, praesertim Belgii meridionalis.

Nom. officin. BELLADONNA.

Partes usuales. *Radix, folia.*

XV. SOLANUM.

Calyx quinque-decempartitus. Corolla subrotata, quinque-decemfida. Antherae conniventes, apice poro gemino dehiscentes. Bacca bi-triquadrilocularis, placentis septo adnatis. Semina glabra.

I. SOLANUM DULCAMARA.

Caule fruticoso, foliis cordatis glabris, superioribus auriculato-hastatis, racemis cymosis.

Stirps perennis frutescens, sarmentosa, ad sepes, in fruticetis, in locis humidis indigena.

Nom. officin. DULCAMARA.

Partes usuales. *Stipites.*

XVI. CAPSICUM.

Calyx quinquefidus. Corolla subrotata, quinquefida. Antherae conniventes, longitudinaliter dehiscentes. Antrum corticosum, polymorphum, biloculare, placenta basilari. Seminibus superne dissepimento adnatis.

I. CAPSICUM ANNUUM.

Caule herbaceo, fructibus subfolitariis, oblongis, subpendulis, petiolis glabris.

Planta annua Americae meridionalis.

Nom. officin. PIPER HISPANICUM, seu INDICUM.

Pars usualis. *Fructus.*

XVII. STRYCHNOS.

Calyx quinquepartitus. Corolla tubulosa, limbo quinquepartito. Stamina fauci inserta. Stigma capitatum. Bacca mono-poly sperma.

I. STRYCHNOS NUX VOMICA.

Foliis ovatis, glabris, integerrimis, quinquenerviis, cymis terminalibus, fructibus glabris.

Arbor in Ceylonae et Malabariae arenosis locis.

Nom. officin. NUX VOMICA.

Pars usualis. *Semen.*

XVIII. VI-

XVIII. VITIS.

Calyx minimus, quinquedentatus. Petala emarcida, apice fornicata cohaerentia. Stigma capitatum. Bacca oligosperma.

1. VITIS VINIFERA.

Foliis lobato-finuatis, nudiusculis.

Frutex in orbis quatuor partibus temperatis.

Partes usuales. *Pasulae majores*, et, quod ex uvis praeparatur, *vinum*.

2. VITIS APYRENA (a).

In iisdem, ac praecedens, regionibus habitat.

Partes usuales. *Pasulae minores*.

XIX. CEPHAELIS, Swartz.

Flores capitati, congesti, involucrati. Calyx urceolatus, quinquedentatus, bracteis suffultus. Corolla infundibuliformis, fauce barbata, limbo quinquefido. Stamina inclusa. Stigma bifidum. Drupa dipyrena, fulcata.

1. CEPHAELIS IPECACUANHA, Tussac.

Caule simplici suffruticoso, adscendente, nodoso, foliis obovato-oblongis acutiusculis, basi attenuatis, junioribus pubescentibus, stipulis multifido-setaceis, pedun-

(a) Varietas *Vitis viniferae*.

dunculis axillaribus rectis, involuero diphylo cordato, obtuso, flores aequante.

Planta perennis, in Brasiliae umbrosis circa Fernambuco, Rio Janeiro.

Nom. officin. IPECACUANHA.

Pars usualis. *Radicis cortex* (*).

XX. RHAMNUS.

Flores saepe dioeci aut polygami. Calyx quadri-quinquefidus. Petala quatuor-quinque, vel nulla. Stamina hypopetala. Stylus subdivisus. Bacca bi-trisperma. Semina strophiole cartilaginosa.

I. RHAMNUS CATHARTICA.

Foliis subrotundo-ovatis, crenulatis, pubescentibus, venoso-nervosis, floribus quadrifidis subdioecis, pedunculis subaggregatis, unifloris.

Frutex ad vias et in sepibus spontaneus.

Nom. officin. SPINA CERVINA.

Partes usuales. *Baccae*.

XXI. RI-

(a) Ipecacuanha radix (ipecacuan, ipecuca, ipeca, sic dicta in America, i. e. emetica) e diversis herbis americanis colligi videtur. Confer genaure Bestimmung der Pflanzen, welche die Ipecacuanha liefern, vom Herrn Profesor SPRENGEL in Halle; in Berlinisches Jahrbuch für die Pharmacie cet. Berlin 1821. pag. 25 et seqq.

XXI. RIBES.

Calyx ventricosus quinquefidus, coloratus, petala alternaque stamina gerens. Pistillum bifidum. Bacca globosa, placentis adversis.

1. RIBES RUBRUM.

Inerme, racemis glabris, pendulis, bracteis abbreviatis, floribus planiusculis, foliis cordatis, quinquelobis, dentatis, subtus pubescentibus.

Frutex in dumetis, sylvis aliisque patriae locis sponte nascens.

Nom. officin. RIBES RUBRUM.

Partes usuales. *Baccae recentes.*

2. RIBES NIGRUM.

Inerme, foliis quinquelobis, ferratis, subtus resinoso-punctatis, racemis floribusque campanulatis pubescentibus, pedunculo basilari unifloro.

Frutex in vallibus et ad rivulos sponte nascens.

Nom. officin. RIBES NIGRUM.

Partes usuales. *Baccae recentes.*

P E N T A N D R I A

D I G Y N I A.

I. C H E N O P O D I U M.

Calyx quinquepartitus, pentagonus, demum
haud mutatus. Corolla nulla. Stamina rece-
ptaculo inserta. Semen unum, lenticulare, su-
perum.

I. C H E N O P O D I U M A M B R O S I O I D E S.

Foliis lanceolatis, remote dentatis, subsinuatis, ra-
cemis foliatis simplicibus.

Planta annua in Mexico et Lusitania.

Nom. officin. C H E N O P O D I U M A M B R O S I O I D E S.

Pars usualis. *Herba.*

II. G E N T I A N A.

Calyx campanulatus quadri-quinquefidus. Co-
rolla subcampanulata quadri-quinquefida, fauce
nuda, vel barbata. Stigma bilobum sesfile.
Capsula unilocularis, apice bivalvis. Semina
haud marginata.

I. G E N T I A N A L U T E A.

Caule erecto fistuloso, corollis quinquefidis subro-

tatis, pedunculis verticillatis, subcymosis, calycibus scariosis, fissis, foliis ovato-oblongis, quinquenerviis.

Planta in Alpibus perennis.

Nom. officin. GENTIANA RUBRA,

Pars usualis. *Radix.*

III. ULMUS.

Calyx campanulatus, quadri-quinque-octolobus, marcescens. Corolla nulla. Stamina quatuor-quinque-octo, saepius quinque. Fructus suborbicularis, compressus, membranaceus, medio incrassatus, semine unico lenticulari.

I. ULMUS CAMPESTRIS.

Foliis basi inaequalibus, oblongis, duplicato-serratis, floribus subsessilibus, conglomeratis, pentandris, fructibus glabris.

Arbor in Belgio frequens.

Nom. officin. ULMUS.

Pars usualis. *Cortex interior.*

IV. IMPERATORIA.

Fructus compressus, planus, margine alatus, costis tribus obtusis dorsalibus, valleculis sulcatis. Involucrum nullum.

I. IM-

I. IMPERATORIA OSTRUTHIUM.

Caule tereti glabro, simpliciusculo, foliis ternatopinnatis, foliolis late ovatis, lobatis, basi inaequalibus, inciso-ferratis, vaginis amplis, floribus albidis.

Planta perennis, in montibus Helvetiae aliisque sponte crescens.

Nom. officin. IMPERATORIA.

Pars usualis. *Radix.*

V. DAUCUS.

Involucrum pinnatifidum. Flores subradiantes. Fructus oblongus, costis quinque aculeatis, angulis interpositis fetosis aut pariter aculeolatis. Albumen convolutum, aut femilunare.

I. DAUCUS CAROTA.

Hispidus, foliis tripinnatis opacis, foliolis pinnatifidis, laciniis lanceolatis cuspidatis, involucris involucellisque pinnatifidis, umbellam subaequantibus, aculeis rectis, latitudinem fructus aequantibus.

In campis pratisque crescit.

Nom. officin. DAUCUS SYLVESTRIS.

Partes usuales. *Semen, Radix.*

VI. CONIUM.

Fructus ovatus, solidus, costis quinque ob-

tufis, immaturis crenulatis. Involucra et involucella.

I. CONIUM MACULATUM.

Caule erecto, maculato, glabro, foliis tripinnatis, foliolis lanceolatis pinnatifidis, involucro utroque polyphyllo.

Planta biennis, in umbrosis, ad sepes et vias, in locis rudibus refertis, indigena.

Nom. officin. CICUTA.

Pars usualis. *Herba.*

* C I C U T A.

Involucrum subnullum. Fructus ovatus, solidus, quinque-costatus, cortice in valleculis prominulo.

I. CICUTA VIROSA.

Caule tereti, foliis tripinnatis, foliolis subternis, lanceolatis, acutis, ferratis, umbellis oppositifoliis, involucellis lineari-fetaceis.

Planta perennis, habitat in paludibus, et fossis.

** A E T H U S A.

Involucrum nullum. Involucella dimidiata. Fructus ovatus, solidus, cortice in costas quinque acutas turgesciente.

I. AETHU-

I. AETHUSA CYNAPIUM.

Foliis conformibus.

Planta annua, frequens in Belgii aggeribus et sylvis, inter olera et ad vias.

*** CHAEROPHYLLUM.

Fructus conicus, ecoctatus, glaber, raphe fulcata. Involucrum subnullum.

I. CHAEROPHYLLUM SYLVESTRE.

Caule fulcato, striato, glabro, geniculis tumidiusculis, foliis tripartito-decompositis, foliolis ovatis, pinnatifidis, lacinulis oblongis obtusiusculis, extremis elongatis, umbellis terminalibus, pedunculis glabris.

Planta perennis ad vias et in locis Patriae cultis admodum frequens.

**** MYRRHIS, Morison.

Fructus pyramidatus, rostratus, quinquecoctatus, stylis coronatus. Involucrum nullum.

I. MYRRHIS TEMULA, Gaertner.

Caule aspero maculato, geniculis tumidis, foliis subbipinnatis, utrinque hirsutiusculis, foliolis ovato-oblongis, incis, denticulatis, involucellis reflexis, ciliatis, umbellis nubilibus cernuis.

Plan-

(a) Est *Chaerophyllum temulum* LINNAEUS.

Planta biennis, habitat in locis umbrosis ad arvorum, vias et sepes.

VIII. FERULA.

Fructus compresus planus, margine incrassato, costis dorsalibus tribus obtusis. Flores polygami. Involucra et involucella varia.

I. FERULA ASA FOETIDA.

Caule tereti, nudo, simplici, vaginato; foliis radicalibus ternato-compositis, foliolis oblongis sinuato-pinnatifidis oblongis, laciniis obtusis, antice excisis, involucrio subnullo.

Planta perennis Persiae.

Pars usualis. *Gummi-resina*, cui nomen est *Asa foetida*.

2. FERULA PERSICA.

Caule tereti glauco, foliis ternato-supradecompositis, foliolis remotiusculis decursive pinnatis, laciniis lineari-lanceolatis, apice dilatatis, incis, ciliatis, nervosis, umbella primordiali sessili, involucrio involucellisque nullis.

Planta perennis in Persia.

Pars usualis. *Gummi-resina*, cui nomen est *Sagapenum*?

3. FERULA OPOPANAX, Sprengel (a).

(a) *Pastinaca Opopanax* LINNAEI.

Cau-

Caule teretiufculo, inferne aspero, foliis subbipinnatis, foliolis inaequalibus cordatis, obtusis, crenatis, involucris calycibusque obsoletis.

Planta perennis Europae meridionalis et Orientis.

Pars usualis. *Gummi-resina*, quae *Opopanax* dicitur?

IX. HERACLEUM.

Fructus compresus, membranaceo-marginatus, costis tribus dorsalibus obtusis, vittis clavatis. Flores subradiantes. Involucrum subnullum.

I. HERACLEUM GUMMIFERUM, Willdenow (a).

Foliis ternato-pinnatifidis, subtus tomentosis, extremo sinuato lobato, laciniis obtusis dentatis, ramis subverticillatis, involucris persistentibus, floribus albidis radiantibus, fructibus pubescentibus.

Planta perennis in Pyrenaeis, Transsylvania, Tauria et Caucaso.

Pars usualis. *Gummi-resinam*, quae in officinis *Gummi-*

(a) *Heracleum Pyrenaicum*, Cusson. Conf. Willd. Hort. Berolin. t. 53 et 54. et C. SPRENGEL in Caroli a Linné system. vegetabil. concinnato a JOS. AUG. SCHULTES. Vol. VI. pag. 577 et 578. Stuttgartiae 1820. 8o.

mi ammoniaci nomine venditur, ex hac specie colligi, sustinuit WILLDENOVIVS; sed originis dubiae est.

X. LIGUSTICUM.

Fructus ovato-oblongus, costis quinque acutis, valleculis fulcatis. Involucrum et involucella polyphylla.

I. LIGUSTICUM LEVISTICUM.

Caule tereti striato, foliis ternato-decompositis, foliolis obovatis, cuneatis, inciso-dentatis, lucidis, subcoriaceis.

Planta perennis, in collibus maritimis sponte nascens.

Nom. officin. LEVISTICUM.

Partes usuales. *Radix, Semen.*

XI. ANGELICA.

Fructus subcompresus, margine alatus, costis tribus dorsalibus, acutis, subalatis, valleculis fulcatis. Involucrum nullum.

I. ANGELICA ARCHANGELICA.

Caule glabro, tereti, striato, foliis bipinnatis, foliolis subcordatis, lobatis, argute serratis, extremo trilobo, floribus viridi-luteis.

Plan-

Planta biennis, in Lapponia, Norvegia, Islandia, cet. sponte crescens.

Nom. officin. ANGELICA.

Pars usualis. *Radix.*

* ANGELICA SYLVESTRIS.

Caule superne cano pubescente, foliis bipinnatis, foliolis ovatis, acutis, serratis, basi subbilobis, floribus albidis.

Planta perennis, in pratis udis totius Europae.

XII. CUMINUM.

Involucrum utrumque oligophyllum. Fructus ovato-prismaticus, glabriusculus, utriculatus, septemcostatus, valleculis vittatis.

I. CUMINUM CYMINUM.

Planta annua orientalis, culta in insulis Maltha et Sicilia.

Nom. officin. CUMINUM.

Pars usualis. *Semen.*

XIII. OENANTHE.

Involucrum subnullum. Involucella polyphylla. Flosculi saepe radiantes polygami. Fructus prismaticus, acute costatus, calyce, stylisque coronatus.

I. OENAN-

I. OENANTHE PHELLANDRIUM, Lamarck (a).

Caule ramofo, fistuloso, fulcato, foliis subtripinatis, foliolis divaricatis, ovatis, incifo-dentatis, pedunculis axillaribus, involucro nullo.

Planta biennis, in fofsis et ad lacus frequens, indigena.

Nom. officin. PHELLANDRIUM, seu FOENICULUM AQUATICUM.

Pars ufualis. Semen.

XIV. CORIANDRUM.

Involucrum nullum. Flores radiantes. Fructus globofus vix coftatus, raphe membrana obducta vittata. Albumen femilunare.

I. CORIANDRUM SATIVUM.

Caule tereti, foliis decompositis nitidis, foliolis linearibus, obtufiusculis, floribus albis radiantibus.

Planta annua Europae meridionalis.

Nom. officin. CORIANDRUM.

Pars ufualis. Semen.

XV. CHAEROPHYLLUM.

Fructus conicus, ecoftatus, glaber, raphe fulcata. Involucrum fubnullum.

I. CHAE-

(a) *Phellandrium aquaticum* LINNAEUS.

I. CHAEROPHYLLUM SATIVUM, Bauhinus (a).

Caule glabro, foliis tripartito-decompositis, foliolis ovatis pinnatifidis, laciniis obtusiusculis, pedunculis axillaribus ternis pubescentibus.

Planta annua, copiose culta.

Nom. officin. CEREFOLIUM.

Pars usualis. *Herba recens.*

XVI. PASTINACA.

Fructus ovalis, compresfus, planus, margine alatus, dorso tristriatus, raphe bistriatus. Involucrum nullum.

I. PASTINACA ANETHUM, Sprengel (b).

Caule simplici, tereti, foliis decompositis, glabris, glaucis, foliolis lineari-filiformibus, integerrimis.

Planta annua, in meridionali Europa sponte nascens.

Nom. officin. ANETHUM.

Partes usuales. *Herba, Semen.*

XVII. MEUM, Tournefort.

Involucrum nullum. Involucella oligophylla. Fructus prismaticus, acute costatus.

I. MEUM FOENICULUM, Sprengel (c).

(a) *Scandix Cerefolium* LINNAEI.

(b) *Anethum graveolens* LINNAEI.

(c) *Anethum Foeniculum* LINNAEI.

Cau-

Caule superne ramoso, foliis biternatis, foliolis lineari-filiformibus glaucis, pinnatifido-trifidis, involu-cellis nullis.

Planta biennis inter segetes Belgii meridionalis.

Nom. officin. FOENICULUM.

Partes usuales. *Radix, Semen.*

α. MEUM FOENICULUM, *varietas germanica.*

A praecedenti, feminibus duplo minoribus, discer-nendum.

XVIII. CARUM.

Involucrum monophyllum, involucella nulla. Fructus oblongo-prismaticus, costis tribus dor-salibus obtusiusculis, valleculis fulcatis, striatis, raphe lata, utrinque costata.

I. CARUM CARVI.

Foliis bipinnatis glabris, foliolis infimis decussatis, floribus albis.

Planta biennis in Europae pratis.

Nom. officin. CARVI.

Pars usualis. *Semen.*

XIX. SISON.

Fructus ovatus solidus, dorso tricostrato, val-leculis convexis, lateribus contractis, raphe ex-cavata. Involucrum oligophyllum aut nullum.

1. SISON ANISUM, Sprengel (a).

Caule simplici, foliis radicalibus longe petiolatis, cordato-subrotundis, lobatis, inciso-ferratis, superioribus pinnatifidis, lanceolatis, cuneatis, summis trifidis, linearibus, integerrimis, involucro nullo.

Planta annua Aegyptiaca.

Nom. officin. ANISUM.

Pars usualis. Semen.

XX. APIUM.

Involucra et involucella nulla. Fructus ovatus solidus, obtuse costatus.

1. APIUM PETROSELINUM.

Caule erecto ramoso, angulato, foliis decompositis, lucidis, foliolis inferioribus ovato-cuneatis trifido-dentatis, superioribus lanceolatis, integriusculis, involucellis filiformibus.

Planta biennis, in Sardinia et Sicilia indigena.

Nom. officin. PETROSELINUM.

Partes usuales. Radix et Herba, eaeque recentes, Semen.

PEN-

(a) *Pimpinella Anisum* LINNAEUS.

P E N T A N D R I A.

T R I G Y N I A.

I. R H U S.

Flores subdiclini. Calyx quinquefidus. Petala quinque vel nulla. Stamina brevissima. Stigmata tria. Bacca monosperma.

I. RHUS TOXICODENDRON.

Foliis ternatis, foliolis amplis, ovatis, acutis, membranaceis, subangulatis, axillis venarum subtus barbatis, floribus dioecis, racemosis, caule subradicante.

Frutex Americae septentrionalis, nobis cultus.

Nom. officin. TOXICODENDRON VULGARE.

Partes usuales. *Folia.*

II. S A M B U C U S.

Calyx quinquedentatus, corolla rotata. Stigmata tria. Bacca globosa, subtrisperma.

I. SAMBUCUS NIGRA.

Caule arboreo, foliis pinnatis, foliolis oblongo-lanceolatis, serrulatis, utrinque glabris, cymis ramosis nudis, stipulis subnullis.

Arbor in multis locis Patriae sponte nascens, frequens culta.

Nom.

Nom. officin. SAMBUCUS.

Partes usuales. *Cortex interior, sive medius, Flores, Baccae recentes.*

III. TAMARIX.

Calyx quinquepartitus. Petala quinque, obtusa. Stamina quinque aut decem, subinde monadelpha. Capsula trivalvis, valvis placentiferis. Semina comosa.

1. TAMARIX GALLICA.

Floribus pentandris, bracteis pedicello brevioribus, spicis lateralibus subpaniculatis, foliis lanceolato-subulatis, subamplexicaulibus.

Arbor in Hispania, Gallia et Italia crescens.

2. TAMARIX GERMANICA.

Floribus decandris monadelphis, spicis terminalibus solitariis, bracteis pedicello longioribus, foliis lineari-lanceolatis, sessilibus.

Frutex, sponte crescens in Germaniae locis inundatis, ad ripas Rheni et Danubii, inque Asiae montibus Dayuriae et Caucasi.

Nom. officin. TAMARISCUS.

Pars usualis. *Cortex.*

P E N T A N D R I A

P E N T A G Y N I A.

I. L I N U M.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque cum staminibus annulo perigyno inserta. Filamenta sterilia cum fertilibus alterna. Capsula decemlocularis, loculis monospermis, valvis introflexis.

I. LINUM USITATISSIMUM.

Foliolis calycinis ovatis, acutis, trinerviis, petalis crenatis, foliis lanceolatis, caule subfolitario.

Planta annua sativa, copiose culta.

Nom. officin. LINUM.

Partes usuales. *Semen*, et, quod ex seminibus habetur, *Oleum*, et *Farina*.

CLASSIS VI.

HEXANDRIA

MONOGYNIA.

I. ALLIUM.

Flores umbellati, terminales, e spatha bivalvi
orti. Corolla sexpartita, saepius patens. Stigma
simplex. Capsulae triquetrae, loculis profunde
bipartitis, axi filiformi post valvularum dehi-
scentiam superstitite.

I. ALLIUM SATIVUM.

Umbella bulbifera globosa, foliis linearibus, inte-
gerrimis, bulbo sobolifero.

*Planta perennis in pratis Belgii meridionalis et
Sicilia sponte provenit.*

Nom. officin. ALLIUM.

Pars usualis. *Bulbus.*

2. ALLIUM CEPA.

Umbella capsulifera globosa, scapo fistuloso inferne
ventricoso, foliis teretibus longiore.

Planta biennis, in hortis culta.

Nom. officin. CEPA.

Pars usualis. *Bulbus recens.*

II. LIL I U M.

Corolla campanulata, laciniis sex profundis, rectis aut extus revolutis, supra fulco longitudinali fimbriato vel nudo ad basin excavatis.

I. LILIUM CANDIDUM.

Foliis lanceolatis, sparsis, undulatis, floribus pedunculatis, terminalibus, intus glabris.

Planta perennis in Syria, affinibus locis et Helvetia; frequens culta in hortis.

Nom. officin. LILIUM ALBUM.

Partes usuales. *Bulbus, Petala recentia.*

III. SC I L L A.

Corolla sexpartita, saepius patens, decidua. Filamenta glabra, filiformia. Semina rotundata. Radix bulbosa.

I. SCILLA MARITIMA.

Foliis lanceolatis, racemo conico elongato, bracteis refractis, subtus calcaratis.

Planta perennis, in oris maris mediterranei frequens.

Nom. officin. SCILLA.

Pars usualis. *Bulbus.*

IV. A L O E.

IV. A L O E.

Calyx petaloideus erectus, basi staminifer.
Capsula parum costata.

1. ALOE SOCOTRINA, Haworth.

Caule fenecto suffruticoso, percrasso, dichotomo,
foliis ensiformibus, virescentibus, superne subincur-
vatis, ferraturis marginalibus parvis, albis, numerosis.

Perennis Indiae orientalis et Africae australis.

2. ALOE SPICATA, Thunberg.

Caulescens, foliis planis, ensiformibus, dentatis,
floribus spicatis, campanulatis, horizontalibus.

*Frutex in Promontorii bonae spei interioribus
regionibus.*

Pars usualis. *Extractum siccum*, quod Pharma-
copoeorum *Aloë succotrina* et *capensis*.

3. ALOE VULGARIS, Decandolle (a).

Caule suffruticoso, propaginibus radicalibus, foliis
ensiformibus sinuato-ferratis, corollis luteis.

*Frutex in Barbados, Jamaica, Promontorio
bonae spei.*

Pars usualis. *Extractum siccum*, vulgo *Aloë
hepatica*.

V. A C O -

(a) Est *Aloe barbadensis* HAWORTHII. Conf. Synopsis planta-
rum succulentarum cet. Auctore A. W. HAWORTH. Norimbergae.
1819. pag. 85. 80.

V. ACORUS.

Flores in spicam teretem lateralem dispositi.
Corollae hexapetae glumaceae, nuda. Stylus
nullus. Capsula triangularis, trilocularis.

I. ACORUS CALAMUS.

Scapi mucrone longissimo, foliaceo.

*Planta perennis, in fossis, piscinis, stagnisque
crebra.*

Nom. officin. ACORUS, CALAMUS AROMATICUS.

Pars usualis. *Radix.*

VI. CALAMUS.

Calyx hexaphyllus. Corolla nulla. Bacca exarida, monosperma, retrorsum imbricata.

I. CALAMUS DRACO, Willdenow (a).

Aculeis caudicis appressis, frondium patentibus,
spadice erecto.

Fru-

(a) Praeter hanc speciem, multas alias plantas *Sanguinem Draconis* praebere, passim legimus. Praecipuae sunt :

Pterocarpus Draco.

Dracaena Draco.

Dracaena ijuccaeformis Forst.

Dalbergia monetaria, et generis

Croton variae species.

Frutex Indiae orientalis.

Pars usualis. *Resina*, quae *Draconis sanguis* officinarum est.

HEXANDRIA

DIGYNIA.

I. ORYZA.

Calyx biglumis, uniflorus. Corolla bivalvis, aequalis, nunc mutica, nunc aristata.

I. ORYZA SATIVA.

Planta annua aethiopica? colitur in Indiae paludosis, in America et Italia.

Nom. officin. ORYZA.

Pars usualis. *Semen decorticatum.*

HEXANDRIA

TRIGYNIA.

I. RUMEX.

Calyx sexpartitus, laciniis interioribus persistentibus, semen triquetrum tegentibus, exterioribus minoribus reflexis.

I. RUMEX ACUTUS.

Floribus hermaphroditis, valvulis oblongis, sub-

dentatis, graniferis, foliis cordato-oblongis, acuminatis, racemis foliosis.

Planta perennis, in locis humidis.

Nom. officin. LAPATHUM ACUTUM, OXYLAPATHUM.

Pars usualis. *Radix.*

2. RUMEX AQUATICUS.

Floribus hermaphroditis, valvulis ovatis, obsolete graniferis, integerrimis, foliis cordato-lanceolatis, acutis.

Planta perennis, ad ripas fluviorum et in paludibus frequens.

Nom. officin. BRITANNICA HERBA, sive HYDROLAPATHUM.

Pars usualis. *Radix.*

3. RUMEX ACETOSA.

Floribus dioecis, foliis oblongis, sagittatis, hamis retrorsum porrectis, valvulis non graniferis, integerrimis.

Planta perennis, in pratis et pascuis frequens.

Nom. officin. ACETOSA VULGARIS.

Partes usuales. *Folia recentia.*

II. COLCHICUM.

Corolla tubulosa, longa, bulbo innascens,
lim-

limbo campanulato fexpartito. Stamina apici
tubi inferta; antherae oblongae versatiles. Styli
longissimi. Stigmata adunca. Capsula trilobata,
lobis inflatis, erectis, basi coalitis, polyspermis.

1. COLCHICUM AUTUMNALE.

Bulbo submultifloro, floribus folia longe praeëun-
tibus, foliis planis lato-lanceolatis.

Planta perennis, in pratis Belgii humidis.

Nom. officin. COLCHICUM.

Pars usualis. *Radix recens.*

CLASSIS VII.

HEPTANDRIA

MONOGYNIA.

I. AESCULUS.

Calyx campanulatus, quinquedentatus. Petala quinque inaequalia. Stamina distincta, inaequalia, declinata. Stylus subulatus. Capsula coriacea, echinata, trilocularis, trivalvis.

I. AESCULUS HIPPOCASTANUM.

Foliis digitatis, septenis, corollis pentapetalis, patulis.

Asiae septentrionalis indigena arbor, nunc vero in Belgio spontanea.

Nom. officin. HIPPOCASTANUM.

[Pars usualis. *Cortex.*

CLASSIS VIII.

OCTANDRIA

MONOGYNIA.

I. AMYRIS.

Calyx quadridentatus. Petala quatuor, oblonga, patentia. Stigma subcapitatum. Bacca drupacea, monosperma per abortum.

1. AMYRIS ELEMIFERA.

Foliis ternatis, quinato-pinnatisque, subtus tomentosis.

Arbor orientalis.

Pars usualis. *Resina, Elemi* dicta.

2. AMYRIS KATAF, Forskal.

Foliis ternatis, apice ferratis, pedunculis confertis, bifidis.

Arbor aethiopica.

Pars usualis. *Gummi-resina*, cui *Myrrha* nomen?

II. DAPHNE.

Calyx nullus. Corolla tubulosa, quadriloba, stamina includens. Drupa monosperma.

1. DAPHNE MEZEREUM.

Flo-

Floribus lateralibus, fessilibus, ternis, foliis lanceolatis, post flores evolutis, deciduis.

Frutex in Gallia, Hispania, Germania et Belgio.

Nom. officin. MEZEREUM.

Pars ufualis. *Cortex.*

O C T A N D R I A

T R I G Y N I A.

I. P O L Y G O N U M.

Calyx nullus. Corolla quadri-sexpartita, persistens. Stamina quinque-novem, saepius octo. Stigmata duo aut tria. Semen unicum, ovatum aut triangulare.

I. POLYGONUM BISTORTA.

Caule simplicissimo, monostachyo, foliis ovatis, undulatis, radicalibus in petiolum decurrentibus.

Planta perennis, in pratis et pascuis montosis.

Nom. officin. BISTORTA.

Pars ufualis. *Radix.*

II. C O C C O L O B A.

Calyx quinquepartitus, coloratus, demum baccatus. Corolla nulla. Bacca calycina, monosperma.

I. C O C -

1. COCCOLOBA UVIFERA.

Foliis cordato-subrotundis, nitidis.

Arbor Americae septentrionalis.

Pars usualis. Succus induratus, *Kino*, seu *Gummi kino*, seu *Gummi gambiense* dictus?

CLASSIS IX.

ENNEANDRIA

MONOGYNIA.

I. LAURUS.

Calyx nullus. Corolla quadri-sexfida, aequalis. Stamina duplici serie disposita, exteriora omnia fertilia, interiora alterna sterilia, alterna fertilia et basi bisappendiculata aut biglandulosa. Drupa carnosa.

1. LAURUS CINNAMOMUM.

Foliis trinerviis, ovato-oblongis, nervis versus apicem evanescentibus.

Arbor Ceylonensis.

Nom. officin. CINNAMOMUM CEYLONENSE.

Partes usuales. *Cortex*, et, quod ex cortice destillatur, *Oleum*.

* LAURUS CASSIA.

Foliis triplinerviis, lanceolatis.

Frutex in Malabaria, Sumatra et Java habitans.

2. LAURUS CAMPHORA.

Foliis triplinerviis, lanceolato-ovatis.

Arbor Indiae orientalis, praesertim in Japonia frequens.

Pars usualis. *Camphora*.

3. LAU-

3. LAURUS NOBILIS.

Foliis lanceolatis, venosis, perennantibus, floribus quadrifidis, dioecis.

Arbor Europae meridionalis, in hybernaculis culta.

Nom. officin. LAURUS.

Partes usuales. *Folia, Baccae, Oleum, laurinum dictum.*

4. LAURUS SASSAFRAS.

Foliis integris, trilobisque.

Arbor Americae septentrionalis.

Nom. officin. SASSAFRAS.

Partes usuales. *Lignum cum cortice.*

5. LAURUS CULILABAN.

Foliis triplinerviis, oppositis.

Arbor diffuse per Insulas orientales crescens.

Nom. officin. CULILABAN.

Partes usuales. *Cortex, et, quod inde habetur, Oleum.*

E N N E A N D R I A

T R I G Y N I A.

I. R H E U M.

Calyx nullus. Corolla sexfida, persistens.
Semen unicum, triquetrum.

I. RHE-

1. RHEUM PALMATUM.

Foliis palmatis, acuminatis, scabriusculis, sinu
baseos dilatato, petiolis supra obsolete fulcatis, mar-
gine rotundatis.

Planta perennis, habitans in China ad murum.

Nom. officin. RHABARBARUM, RHEUM.

Pars usualis. *Radix.*

C L A S S I S X.

D E C A N D R I A

M O N O G Y N I A.

I. C A S S I A.

Calyx quinquepartitus. Petala inaequalia. Stamina inaequalia, tria inferiora longiora, tria suprema abortiva. Antherae apice dehiscentes. Legumen varium (*a*).

I. CASSIA SENNA (*b*).

Foliis quadri-quinquejugis, foliolis ovali-lanceolatis, acutis, petiolo glanduloso, leguminibus plano-compressis, rectiusculis, medio tumidulis.

Suffrutex, in Aegypto superiori prope Syenam et in Nubia sponte nascens.

Nom. officin. SENNA.

Partes usuales. *Folia, Folliculi.*

2. CASSIA FISTULA (*c*).

Foliis quinquejugis, foliolis ovatis, acuminatis, pe-

(*a*) Conf. Histoire naturelle et médicale des Casſes, par L. TH. FR. COLLADON. pag. 81. Montpellier 1816. 4°.

(*b*) *Cassia lanceolata* COLLADONII. Conf. l. c. pag. 93.

(*c*) Est *Cathartocarpus Fistula* PERSEONII. Vid. Synopsis plantarum. Part. 1. pag. 459.

petiolis eglandulosis, leguminibus teretibus, rectis, subovatis, laevibus.

Arbor in Arabia et utraque India sponte crescens.

Nom. officin. CASSIA FISTULARIS.

Pars usualis. *Fructus.*

II. MYROXYLON.

Calyx campanulatus, quinquedentatus. Petala quinque, supremo reliquis majore. Germen corolla longius. Legumen apice monospermum.

I. MYROXYLON PERUIFERUM.

Foliis abrupte pinnatis, bijugis, foliolis suboppositis.

Arbor Americae meridionalis, in calidioribus Terrae Firmae locis frequens.

Pars usualis. *Balsamum*, quod *peruvianum*, seu *indicum nigrum* dicitur.

III. GUAJACUM.

Calyx quinquepartitus, obtusus. Petala quinque, calyci inserta. Capsula substipitata quinquelocularis, quinqueangulata, aut abortu bivel trilocularis. Semina in loculis solitaria, axi affixa, pendula.

I. GUA-

I. GUAJACUM OFFINALE.

Foliis bijugis, foliolis obovatis ovalibusve, obtusis.

Arbor Indiae occidentalis et Americae meridionalis.

Nom. officin. GUAJACUM.

Partes usuales. *Lignum, Cortex, Gummi-resina.*

IV. R U T A.

Calyx persistens quadripartitus, rarius tri-vel quinquepartitus. Petala concava. Stamina petalorum numero dupla. Pori nectariferi ad basin receptaculi tot, quot stamina. Capsula subglobosa, lobata. Semina angulo interno affixa.

I. RUTA GRAVEOLENS.

Foliis supradecompositis, lobis oblongis, terminali obovato, petalis integris aut subdentatis.

Fruticulus in Helvetia sponte nascens, cultus in hortis.

Nom. officin. RUTA.

Pars usualis. *Herba.*

V. T O L U I F E R A.

Calyx quinquedentatus, campanulatus. Petala quinque, infimo maximo, obcordato. Styus nullus.

I. TOLUIFERA BALSAMUM.

Frutex crescens in Americae provincia Tolu.

Pars usualis. *Balsamum*, quod *tolutanum* vocatur.

VI. HAEMATXYLON.

Calyx quinquepartitus. Petala quinque. Capsula lanceolata, unilocularis, trivalvis, valvis navicularibus.

I. HAEMATXYLON CAMPECHIANUM.

Arbor Americae calidioris.

Pars usualis. *Campechense lignum*.

VII. QUASSIA.

Calyx parvus quinquepartitus. Petala quinque erecta, calyce longiora. Stamina basi squamulis aucta. Stylus simplex vel apice partitus.

I. QUASSIA AMARA (a).

Flo-

(a) Species haec rarissima, ligni amaritiae, reliquas longe antecellit. Lignum autem hoc vulgo non venale prostat. Quod in officinis habetur, a *Quassia excelsa*, quae minus amara, colligitur. Vid. *Act. Soc. Hist. Nat. Hafn.* Tom. 1. p. 2. pag. 68. et WILLDENOW, l. c. Tom. 2. Part. 1. pag. 568. Volunt alii ex *Picrania* proprio plantarum genere, quassiae lignum colligi: at vero celeberrimus SWARTZ ob similitudinem fructus et amaritiam *Quassiae* generi hanc iterum subjunxit *Picraniam*. *Act. Holm.* 1788. pag. 302. t. 8.

Floribus hermaphroditis, foliis impari-pinnatis, foliolis oppositis, sessilibus, petiolo alato, racemis terminalibus.

Frutex surinamensis.

2. QUASSIA EXCELSA, Swartz (a).

Floribus polygamis, pentandris, paniculatis, stigmate trifido, foliis impari-pinnatis, foliolis oppositis, petiolatis.

Frutex Indiae occidentalis, in sylvis submontosis sponte crescens.

Nom. officin. QUASSIA.

Pars usualis. *Lignum.*

* RHUS (b).

Calyx quinquepartitus. Petala quinque. Drupa foeta nuce monosperma.

1. RHUS METOPIUM.

Foliis pinnatis, integerrimis, foliolis subrotundis, glabris.

Frutex americanus.

3. QUASSIA SIMARUBA (c).

Flo-

(a) *Simaruba excelsa* CANDOLLII. Vid. Prodromum systematis naturalis Regni vegetabilis. Part. I. pag. 733.

(b) Ad *Pentandriam Trigyniam* pertinet hoc genus.

(c) *Simaruba officinalis* CANDOLLII. Vid. Prodrom. cit. pag. 733.

Floribus monoecis, masculis decandris, stigmate quinquepartito, foliis abrupte pinnatis, foliolis alternis, subpetiolatis, subtus pubescentibus.

Arbor in arenosis Guianae et insula Caribaeorum.

Nom. officin. SIMARUBA.

Pars usualis. *Cortex.*

VIII. COPAÏFERA.

Calyx nullus. Petala quatuor. Legumen ovatum. Semen unicum, arillo ovato.

I. COPAÏFERA OFFICINALIS.

Arbor Americae meridionalis, in Brasilia frequens.

Pars usualis. *Copaivae balsamum.*

IX. ARBUTUS.

Calyx minimus quinquepartitus. Corolla ovata, limbo parvo, quinquesido, revoluta. Bacca quinquelocularis.

I. ARBUTUS UVA URSI.

Caulibus procumbentibus, foliis integerrimis.

Fruticulus Europae septentrionalis, in hortis cultus.

Nom. officin. UVA URSI.

Partes usuales. *Folia.*

* V A C C I N I U M.

Calyx superus, ovario adhaerens, integer vel quadridentatus. Corolla campanulata, quadrifida. Filamenta receptaculo inserta. Bacca globosa, umbilicata, quadrilocularis, polysperma.

I. VACCINUM VITIS IDAEA.

Racemis terminalibus, nutantibus, foliis obovatis, persistentibus, revolutis, integerrimis, subtus punctatis.

Fruticulus in Patriae sylvis sponte crescens.

X. S T Y R A X.

Calyx urceolatus, integer aut quinquefidus. Corolla imo calyci inserta, urceolata, limbo brevi tri-septemlobo. Filamenta basi coalita. Drupa exsucca coriacea, nuce ossea, sphaerica, monosperma.

I. STYRAX OFFICINALE.

Foliis ovatis, subtus villosis, racemis simplicibus, folio brevioribus.

Arbor in Archipelagi insulis et Oriente frequens.

Pars usualis. *Resina*, quae *Styrax* dicitur in massis.

2. STYRAX BENZOÏN, Dryander.

Foliis oblongis, acuminatis, subtus tomentosis, racemis compositis, longitudine foliorum.

Arbor in Sumatra et Java sponte nascens.

Pars usualis. *Resina*, quae *Benzoë* dicitur, seu *Gummi Benzoës*, seu *dulcis*.

XI. BOSWELLIA, Roxburgh.

Calyx quinquedentatus. Corolla pentapetala. Nectarium glandulosum, crenulatum, ad germen basin. Stigma trilobum. Capsula triangularis, trilocularis, trivalvis. Semen unum alatum in quovis loculamento.

I. BOSWELLIA SERRATA, Roxburgh (a).

Foliis pinnatis, foliolis serratis, villosis, racemis simplicibus, axillaribus, petalis ovatis, filamentis margini exteriori nectarii insertis.

Arbor in montibus Indiae orientalis.

Pars usualis. *Resina*, cui nomen *Olibanum*.

D E C A N D R I A

D I G Y N I A.

I. SAPONARIA.

Calyx tubulosus, quinquedentatus, basi nudus.

Pe-

(a) Conf. Asiatic Researches. Volum IX. pag. 376—382. London 1809. 8o.

Petala quinque, unguiculata, ungue calycem aequante. Capsula oblonga, unilocularis.

I. SAPONARIA OFFICINALIS.

Floribus fasciculato-paniculatis, calycibus teretibus, villosis, luteolis, petalorum appendicibus linearibus, foliis ovato-lanceolatis, acutis obtusisve.

Planta perennis in locis siccioribus, in hortis culta.

Nom. officin. SAPONARIA.

Partes usuales. *Radix, Herba.*

II. DIANTHUS.

Calyx cylindricus, longus, coriaceus, monophyllus, basi squamis quatuor-octo. Petala quinque, unguiculata. Capsula cylindrica, unilocularis, apice dehiscens.

I. DIANTHUS CARYOPHYLLUS, *var. rubra.*

Floribus solitariis, squamis calycinis subrhombeis, brevissimis, petalis crenatis imberbibus, foliis lineari-subulatis, canaliculatis, glaucis.

Planta perennis in Italia et Alpibus helveticis, nobis culta.

Partes usuales. *Flores, tunica dicti.*

D E C A N D R I A

P E N T A G Y N I A.

I. S E D U M.

Calyx quadri-septemfidus, saepius quinquefidus. Petala et germina totidem. Stamina numero petalorum dupla, vulgo decem. Squamae ovatae, obtusae, integrae.

I. SEDUM ACRE.

Foliis subovatis, adnato-sessilibus, gibbis, erectiusculis, alternis, cyma trifida.

Planta perennis, passim in Patria occurrit.

Nom. officin. SEDUM ACRE.

Pars usualis. *Herba recens.*

II. O X A L I S.

Calyx pentaphyllus. Petala unguibus connexa. Stamina inaequalia, quinque breviora exteriora basi connata. Capsula angulis elastice dehiscentis, pentagona. Semina subarillata.

I. OXALIS ACETOSELLA.

Acaulis, radice dentata repente, foliolis obcordatis puberulis, scapo foliis longiore, supra medium

bi-

bibracteolato, petalis ovalibus obtusis, stylis stamina interiora aequantibus aut superantibus.

Planta perennis, in sylvis muscosis et ad sepes umbrosas.

Nom. officin. ACETOSELLA.

Partes usuales. *Herba recens*, et ex ea praeparatum *Superoxalas potassae*.

2. OXALIS CORNICULATA.

Caule ramofo, decumbente, radicante, pedunculo subumbellato, petiolis brevioribus, foliolis ternatis, obcordatis, petalis emarginatis, stylis longitudine staminum interiorum.

Planta annua, sponte crescens in Anglia, Hispania, Italia, Helvetia cet.

Pars usualis. *Superoxalas potassae*.

CLASSIS XI.

D O D E C A N D R I A

M O N O G Y N I A.

I. A S A R U M.

Calyx campanulatus tri-vel-quadrifidus, germi-
mini infidens. Corolla nulla. Antherae mediis
filamentis adnatae. Stylus brevis; stigma stella-
tum. Capsula coriacea, sexlocularis.

I. ASARUM EUROPAEUM.

Foliis binis reniformibus, obtusis, subhirsutis.

Planta perennis Europae.

Nom. officin. ASARUM.

Partes usuales. *Radix, Folia.*

II. C A N E L L A, Gaertner.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque subco-
riacea. Stamina in tubum coalita; antherae
quindecim, fulcum simulantes. Bacca trilocula-
ris, abortu quandoque unilocularis, loculis mo-
no-vel dispermis.

I. CANELLA ALBA, Murray.

Arbor in America meridionali vulgaris.

Nom.

Nom. officin. CANELLA ALBA.

Pars usualis. *Cortex internus.*

D O D E C A N D R I A

D I G Y N I A.

I. A G R I M O N I A.

Calyx quinquelobus, involucello bilobo cinctus. Petala quinque. Semina duo, calyce capsulaeformi inclusa.

I. AGRIMONIA EUPATORIA.

Calycibus fructigeris hispidis, foliis caulinis pinnatis, foliolis oblongo-ovatis, spicis pedunculatis, petalis calyce duplo longioribus.

Planta perennis, in pratis apricis, ad sepes et vias.

Nom. officin. AGRIMONIA.

Pars usualis. *Herba.*

D O D E C A N D R I A

T R I G Y N I A.

I. E U P H O R B I A.

Corolla tetra-vel pentapetala, calyci infidens. Calyx monophyllus, ventricosus. Capsula ex-
fer-

ferta, tricocca. (Plantae lactescentes. Stamina diverso tempore asurgentia.)

I. EUPHORBIA OFFICINARUM.

Aculeata, nuda, multangularis, aculeis geminatis.

Frutex Africae meridionalis.

Pars usualis. *Gummi-resina, Euphorbii* nomine cognita.

D O D E C A N D R I A

D O D E C A G Y N I A.

I. S E M P E R V I V U M.

Calyx sex-duodecimfidus, petala et ovaria totidem. Stamina petalorum numero dupla. Squamae ovatae, latae, emarginatae aut lacerae.

I. SEMPERVIVUM TECTORUM.

Foliis ciliatis, propaginibus patulis, floribus dodecandris, dodecagynis, squamis cuneiformibus, carunculatis.

Planta perennis in tectis, muris et rupibus.

Nom. officin. SEDUM MAJUS.

Partes usuales. *Folia recentia.*

CLASSIS XII.

ICOSANDRIA

MONOGYNIA.

I. MYRTUS.

Calyx quinquefidus, superus. Petala quinque. Stigma obtusum. Bacca ovata, sphaerica, limbo calycis coronata, bi-vel-trilocularis, polysperma. Semina subosfea.

I. MYRTUS PIMENTA.

Foliis alternis.

Arbor in insulis Antiliis, praesertim Jamaica.

Nom. officin. PIMENTA.

Pars usualis. *Fructus.*

II. EUGENIA.

Calyx infundibiliformis, quadrifidus. Petala quatuor. Bacca ficca, ovata, uni-bilocularis, laciniis calycis coronata.

I. EUGENIA CARYOPHYLLATA, Thunberg (*a*).

Foliis integerrimis, oblongis, acutiusculis, pedun-

cu-

(*a*) Est *Caryophyllus aromaticus* Linnæi.

culis trichotomis, paniculis axillaribus et terminalibus, calycibus repandis, fructu elliptico.

Arbor Indiae orientalis, in insulis Moluccis frequens.

Nom. officin. CARYOPHYLLUS AROMATICUS.

Partes usuales. *Flores non aperti, siccati, Oleum.*

III. EUCALYPTUS, l'Heritier.

Calyx superus, persistens, truncatus, ante anthesin tectus operculo integro, deciduo. Corolla nulla. Capsula quadrilocularis, apice dehiscens, polysperma. (Folia plerisque obliqua).

I. EUCALYPTUS RESINIFERA, Smith.

Operculo conico, tereti, coriaceo, calyce duplo longiore, umbellis lateralibus solitariis.

Arbor novae Hollandiae.

Pars usualis. Succus induratus, *Kino*, seu *Gummi kino*, seu *Gummi gambiense* dictus?

IV. PUNICA.

Calyx coriaceus, coloratus, quinque-sexfidus, superus. Petala quinque aut sex. Stigma capitatum. Bacca sphaerica cortice coriaceo, calyce coronata, transverse bipartita, supra septem-

tem - novemlocularis, infra tri - quadrilocularis, poly sperma.

I. PUNICA GRANATUM.

Foliis lanceolatis, caule arboreo.

Arbor praesertim in Hispania frequens.

Nom. officin. GRANATUM.

Partes usuales. *Cortex fructus, Flores, balaustiorum dicti.*

V. AMYGDALUS.

Calyx quinquefidus, inferus. Petala quinque.
Drupae nux poris perforata.

I. AMYGDALUS COMMUNIS.

Foliorum ferraturis infimis glandulosis, floribus subsessilibus, subgeminis.

Arbor in septentrionali Africa sponte nascens, in Italia, Gallia, Sicilia copiose culta, etiam nostrum fert clima.

Nom. officin. AMYGDALAE DULCES ET AMARAE.

Pars usualis. *Nucleus.*

2. AMYGDALUS PERSICA (a).

Fo-

(a) Speciem hanc ab Amygdali genere sejunctam servarunt, *Persicae vulgaris* nomine, celeberrimi DE LAMARCK et DECANDOLLE. Vid. Synopsis plantarum in Flora gallica descriptarum, pag. 340. Parisiis 1806. 80.

Foliorum ferraturis omnibus acutis, floribus fessilibus, solitariis.

Arbor in Persia sponte nascens, in hortis culta.

Partes usuales. *Flores, Persicae* dicti.

VI. PRUNUS.

Calyx quinquefidus, inferus. Petala quinque.
Drupae nux laevis futuris prominulis.

1. PRUNUS LAURO-CERASUS (a).

Floribus racemosis, foliis sempervirentibus, dorso biglandulosis.

Frutex Europae meridionalis et Orientis, in hortis colitur.

Nom. officin. LAURO-CERASUS.

Partes usuales. *Folia recentia.*

2. PRUNUS DOMESTICA.

Pedunculis subfolitariis, foliis lanceolato-ovatis, subtus subhirsutis, ramis muticis, patulis.

Arbor in hortis culta, et subinde apud nos spontanea.

Nom. officin. PRUNUS.

Pars usualis. *Fructus siccatus.*

ICOS.

(a) Ad *Cerasi* genus refertur in Synopsi plantarum mox cit.
pag. 339.

I C O S A N D R I A

P E N T A G Y N I A.

I. C Y D O N I A, Persoon.

Calyx patens, ferratus. Petala quinque. Pomum tomentosum, loculis viscosis polyspermis.

I. CYDONIA VULGARIS (a).

Foliis ovatis integerrimis, floribus solitariis.

Arbor Cretensis, ubique fere culta.

Nom. officin. CYDONIA MALA.

Pars usualis. Semen.

II. M E S E M B R Y A N T H E M U M.

Calyx ovario adhaerens, persistens, quinquefidus. Petala numerosa, linearia, basi cohaerentia. Capsula umbilicata, carnosae, polyspermae.

I. MESEMBRYANTHEMUM CRYSTALLINUM.

Foliis alternis, ovatis, papulosis, floribus sessilibus, calycibus late ovatis, acutis, retusis.

Plan-

(a) *Pyrus Cydonia* LINNAEUS. Conf. Synopsis Plantarum seu Enchiridium botanicum, curante C. H. PERSOON. Part. II. pag. 40. Parisiis Lutetiorum 1807. 8o.

Planta annua in Graecia prope Athenas.

Nom. officin. MESEMBRYANTHEMUM CRYSTALLINUM.

Pars usualis. *Herba recens.*

ICOSANDRIA

POLYGYNIA.

I. ROSA.

Calyx urceolatus, collo coarctatus, quinquefidus, laciniis duabus aut tribus foliaceo-appendiculatis. Petala quinque. Fructus e calyce demum pulposo constans. Semina plurima ossea (a).

I. ROSA CENTIFOLIA.

Calycis urceolo oviformi pedunculisque hispidis, foliolis ellipticis, obtusis, utrinque pubescentibus, simplicibus.

(a) TRATTINNICK sequentem dat Rosae generis definitionem:

Calyx urceolatus, receptaculum et germina in sinu suo fovens, tandem quinquefidus. Petala quinque et stamina plurima disco faucis insidentia. Styli faucem calycis penetrantes. Stigmata obtusa. Fructus: Calyx cum receptaculo connato in polyspermam baccam permutatus. Semina numerosa, angulosa. Conf. Rosacearum Monographia. Vol. I. Vindobonae 1823. 8o.

pliciter ferratis, petiolis villosis, glandulosis, subinermibus, caule hispido, aculeato.

Frutex in hortis nordvicensibus frequentissimus.

Nom. officin. ROSA PALLIDA.

Partes usuales. *Florum, nondum plene apertorum, petala recentia et sicca.*

2. ROSA GALLICA.

Urceolis globosis ovatisve, pedunculisque hirsutoglandulosis, caule et petiolis hispidis, aculeatis, foliolis rigidis, ovatis, subduplicato-ferratis, margine glandulosis, subtus pubescentibus, laciniis calycinis alternatim pinnatifidis, rarius integerrimis, aculeis ramorum sparsis subreflexis, superioribus fetaceis, floribus saturate purpureis.

Frutex Galliae australis, in hortis nordvicensibus creberrimus.

Nom. officin. ROSA RUBRA.

Partes usuales. *Florum, nondum plene apertorum, petala recentia et sicca.*

II. RUBUS.

Calyx patens quinquefidus. Petala quinque. Receptaculum breve, conicum, glabrum. Semina pulpofa, in baccam compositam aggregata.

I. RUBUS IDAEUS.

Foliis quinato-pinnatis ternatisque, subtus incanis, caule aculeato suberecto, petiolis canaliculatis.

Frutex raro in Belgio spontaneus, in hortis copiose cultus.

Nom. officin. RUBUS IDAEUS.

Pars usualis. *Fructus recens.*

III. TORMENTILLA.

Calyx octofidus, laciniis quatuor alternis minoribus. Petala quatuor. Semina subrotunda, nuda, receptaculo parvo, exfucco affixa.

I. TORMENTILLA ERECTA.

Caule erectiusculo, foliis sessilibus.

Planta perennis, in locis arenosis sponte nascens.

Nom. officin. TORMENTILLA.

Pars usualis. *Radix.*

IV. GEUM.

Calyx decemfidus, laciniis quinque alternis minoribus. Petala quinque. Receptaculum oblongum, hirsutum. Semina longe barbata, saepius geniculata, plumosa vel apice hirsuta.

I. GEUM

I. GEUM URBANUM.

Floribus erectis, aristis uncinatis nudis, foliis caulinis ternatis, radicalibus lyrato-pinnatis.

Planta perennis, in Patriae locis siccioribus sponte nascens.

Nom. officin. CARYOPHYLLATA.

Pars usualis. *Radix.*

CLASSIS XIII.

POLYANDRIA

MONOGYNIA.

I. CHELIDONIUM.

Calyx diphyllus. Corolla tetrapetala. Capsula unilocularis, linearis, bivalvis. Semina plurima cristata.

I. CHELIDONIUM MAJUS.

Pedunculis umbellatis, foliis pinnatifectis, segmentis subrotundis, dentato-lobatis, petalis integris.

Planta perennis, in rudericibus et ad sepes copiosissima, in hortis nordvicensibus aliisque culta.

Nom. officin. CHELIDONIUM MAJUS.

Pars usualis. *Herba recens.*

II. PAPAVER.

Calyx diphyllus. Corolla tetrapetala. Capsula oblonga, obovata aut subglobosa, unilocularis, sub stigmate persistente valvulis brevibus dehiscens.

I. PAPAVER RHOEAS.

Capsula glabra obovata, calyce piloso, caule multifloro, fetis patentibus scabro, foliis pinnato-partitis, lobis elongatis, inciso-dentatis, acutis.

Plan-

Planta annua, inter segetes frequentissima, culta in hortis.

Nom. officin. PAPAVER ERRATICUM, RHOEAS.

Partes usuales. *Florum petala.*

* PAPAVER DUBIUM.

Capsula oblongo-clavata glabra, calyce piloso, caule multifloro, fetis pedunculorum adpressis, foliis pinatifidis, lobis inciso-dentatis.

Planta annua inter segetes Europae septentrionalis.

** PAPAVER ARGEMONE.

Capsula hispida, elongato-clavata, calyce glabriusculo, caule folioso, multifloro, foliis bipinnatifectis, lobis linearibus.

Planta annua in Europae campis arenosis.

2. PAPAVER SOMNIFERUM.

Capsula obovata globosa calyceque glabro, caule glabro glauco, foliis amplexicaulibus inciso-repandis, dentibus subobtusis.

Planta annua in agris Peloponnesi, in Aegypto, copiose a nostratibus culta.

Nom. officin. PAPAVER ALBUM.

Partes usuales. *Capita, Semen, Opium.*

III. TILIA.

Calyx quinquepartitus. Corolla pentapetala.

Capsula coriacea, globosa, quinquelocularis, quadrivalvis, basi dehiscens, monosperma.

I. *TILIA EUROPAEA.*

Floribus nectario proprio destitutis, foliis cordatis, glabris.

Arbor per totum Belgium frequens.

Nom. officin. *TILIA.*

Partes usuales. *Flores.*

IV. *CISTUS.*

Calyx pentaphyllus, foliolis duobus externis inaequalibus, interdum nullis. Corolla pentapetala, caduca. Capsula calyce obtecta, decem-quinelocularis, valvis decem-quinque, medio septiferis.

I. *CISTUS CRETICUS.*

Arborescens, exstipulatus, foliis spatulato-ovatis, tomentoso-hirtis, in petiolum brevem attenuatis, margine undulatis, pedunculis brevibus, unifloris, foliolis calycinis villosis.

Frutex, in Candiae collibus siccis et arenosis crescens.

Pars usualis. *Resina*, quae *Ladanum Gummi*, seu *Labdanum* vocatur.

P O L Y A N D R I A

T R I G Y N I A.

I. DELPHINIUM.

Calyx coloratus, deciduus, quinque-aut sexpartitus, lacinia superiore infra calcarata. Petala duo-quatuor, calcare calycino tecta. Capsulae erectae folitariae aut ternatae. Semina saepius subhirta.

I. DELPHINIUM STAPHISAGRIA.

Calcare brevissimo, bracteolis ad basin pedicelli insertis, petiolis pilosis, pedicellis flore duplo longioribus.

Planta biennis Europae australis.

Nom. officin. STAPHISAGRIA.

Pars usualis. Semen.

II. ACONITUM.

Calyx nullus. Corolla irregularis, pentapetala, petalo superiore casidaeformi. Nectaria duo, cucullata, unguiculata. Capsulae leguminosae subtres-quinque (a).

I. ACO-

(a) Vid. Monographia generis Aconiti, latine et germanice elaborata, auctore H. T. L. REICHENBACH. Vol. I. pag. 16. Lipsiae 1820. fol.

I. ACONITUM NEOMONTANUM (a).

Cuculli calcare adunco, obtusò, labio lanceolato, revolutò, bifido, casfide convexa, foliis nitidis, digitato-quinquepartitis, laciniis lato-lanceolatis, brevissime dentatis, pedunculis glabris.

Planta perennis in alpestribus sylvaticis Carinthiae, Carnioliae, inque montosis Germaniae.

Nom. officin. ACONITUM.

Pars usualis. *Herba.*

* ACONITUM CAMMARUM.

Cuculli calcare adunco, obtuso, labio lanceolato, recto, acute emarginato, casfide conica elongata, foliis opacis, quinquepartitis, laciniis oblongo-cuneiformibus, trifidis, dentatis.

Planta perennis in Hercynia et Austria frequens, colitur in hortis.

** ACO-

(a) Clarissimus STÖRCK, prae ceteris *Aconiti* vires medicas magni faciens, stirpi suae *Napelli* nomen dedit. HALLERUS vero, quem in hisce GREN secutus est, hanc opinionem falsam habuit. GREN quippe putat, plantam, quae in Germania *Aconiti Napelli* nomine colitur, non aliam esse, quam *Aconitum neomontanum*, atque celeberrimum virum STÖRCK et Illustrissimum JACQUIN, qui hanc plantam icone lustravit, nomine, non specie errasse. *Aconitum Napellus* STÖRCKII et JACQUINI itaque nulla est alia planta, quam hodiernorum *Aconitum neomontanum*. Confer. F. A. C. GREN *System der Pharmacologie* pag. 319. Halle 1798. 8o.

** ACONITUM NAPELLUS.

Cuculli calcare recto, obtuso, labio lanceolato, adscendente, bifido, caside convexa, foliis nitidis, quinquepartitis, laciniis tripartitis, incis, linearibus.

Planta perennis in alpibus Helvetiae, inque Suecia et Sibiria.

P O L Y A N D R I A

T E T R A G Y N I A.

I. W I N T E R A, Forster.

Calyx aut integer, aut bi-tripartitus. Petala sex-viginti quatuor, unica duplicive serie disposita. Filamenta apice crassiora, antherae didymae, apice adnatae, loculis subdiscretis lateralibus, receptacula quatuor-octo congesta, stigmate punctiformi terminata, baccae totidem uniloculares, polyspermae.

I. WINTERA AROMATICA, Murray (a).

Foliis oblongis, obtusis, subtus glaucis, pedunculis subsimplicibus, aggregatis, aut brevissimis, in pedicellos elongatos divis.

Ar-

(a) Aliis *Drymis Winteri*. Conf. DECANDOLLE Regni vegetabilis systema naturale. Vol. I. pag. 443. Parisiis 1818.

Arbor, ad fretum Terrae magellanicae habitans.

Pars usuális. Cortex winteranus officinarum.

P O L Y A N D R I A

P O L Y G Y N I A.

I. I L L I C I U M.

Calyx hexaphyllus. Petala novem-triginta, interiora minora. Stamina sex-quadraginta duo. Capsulae monospermae, bivalves, stellatae, superne dehiscentes.

I. ILLICIUM ANISATUM.

Petalis viginti septem-triginta flavescentibus, exterioribus oblongis, interioribus lineari-subulatis.

Arbor Japonica.

Nom. officin. ANISUM STELLATUM.

Pars usualis. *Fructus.*

II. A N E M O N E.

Involucrum calycinum a flore distans, triphyllum foliolis simplicibus laciniatisve. Petala quinque ad novem. Semina plura, caudato-plumosa aut mucronata.

I. ANEMONE PRATENSIS.

Foliis pinnatifectis, segmentis multipartitis, lobis line-

linearibus, flore pendulo, petalis sex erectis, apice reflexis.

Planta vernalis, crescens in campis apricis, sterilibus Germaniae.

Nom. officin. PULSATILLA NIGRICANS.

Pars usualis. *Herba florens.*

* ANEMONE PULSATILLA.

Foliis pinnatifectis, segmentis multipartitis, lobis linearibus, flore subnutante, petalis sex patentibus.

Planta perennis, in campis sylvestribus exaridis, collibusque apricis Europae borealis sponte nascens.

III. CLEMATIS.

Calyx nullus vel minimus, bilobus. Petala quatuor ad quinque. Stamina exteriora interdum sponte abortiva et petaloidea. Semina plura, saepius caudato-plumosa.

I. CLEMATIS ERECTA, Allioni.

Caule erecto, foliis pinnatifectis, segmentis petiolulatis, ovato-lanceolatis integerrimis.

Planta perennis in collibus et dumetis Austriae, Hungariae, Valesiae et alibi in Helvetia.

Nom. officin. FLAMMULA JOVIS.

Partes usuales. *Folia, Flores.*

* CLE.

* CLEMATIS VITALBA.

Caule scandente, foliis pinnatifectis, segmentis ovato-lanceolatis, dentato-incisis, acuminatis, basi truncato-cordatis, pedunculis folio subbrevioribus.

Frutex, in sepibus habitans.

** CLEMATIS FLAMMULA.

Caule scandente, foliis pinnatifectis, segmentis glabris, integris trilobisve, orbiculatis, ovalibus, oblongis sublinearibusve, acutiusculis.

Fruticulus, in Monspelii inque Rhætiæ sepibus.

IV. HELLEBORUS.

Calyx persistens, pentaphyllus, foliolis subrotundis, obtusis, magnis, sæpe viridibus, petala octo-decem brevissima tubulata, inferne angustiora nectarifera. Stigmata terminalia orbiculata. Capsulae coriaceae.

I. HELLEBORUS NIGER.

Foliis radicalibus pedatis, glaberrimis, scapo aphylo, subbifloro, bracteato.

Planta perennis, alpina helvetica, et sylvatica Belgii meridionalis.

Nom. officin. HELLEBORUS NIGER, MELAMPODIUM.

Pars usualis. *Radix (a).*

* TROL-

(a) Certum est, radicem, quæ in officinis prostat, ex *Helleboro*

ni-

* TROLLIUS.

Calyx coloratus, foliolis circiter quatuordecim deciduis. Petala quinque-viginti parva, basi tubulosa unilabiata. Capsulae multae sessiles, subcylindraceae, polyspermae.

I. TROLLIUS EUROPAEUS.

Foliolis calycinis quindecim in globum fere conniventibus, petalis quinque-decem, longitudine flaminum.

Planta perennis in alpidibus et subalpinis Sueciae, Germaniae, Angliae.

** ACTAEA (a).

Calyx tetraphyllus, deciduus. Corolla tetrapetala. Pericarpia polysperma, sicca et dehiscent-

nigro colligi. Clarissimus autem DESFONTAINES putat, veteribus *Helleborum orientalem* fuisse in usu. Dicit enim in descriptione plantarum Corollarii Tournefortiani, „il paroît assez bien prouvé que la plante, que je viens de décrire, est le véritable Ellébore noir, que les medecins grecs et romains employoient autrefois avec un grand succès pour guérir la manie, le mal caduc etc.” Vid. Annales du Muséum d’histoire naturelle. VI année. IV Cahier. pag. 280. et seqq.

(a) Ad Polyandriam Monogyniam pertinet.

fcientia, aut baccata et non dehifcentia. Semina femiorbiculata.

I. ACTAEA SPICATA.

Racemo ovato, petalis ftaminum longitudine, baccis subglobosis, foliis duplicato-pinnatis, pinnula extrema triloba.

Planta perennis, habitat in nemoribus Europae.

*** A D O N I S.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque-quindecim ungue nudo. Semina numerosa ovata, submucronata.

I. ADONIS VERNALIS.

Foliis radicalibus infimisve abortivis, ad squamas subvaginantes reductis, mediis et summis sessilibus, flore dodecapetalo, fructu ovato.

Planta perennis, in Oelandiae, Borussiae, Bohemiae, Germaniae, Helvetiae collibus apricis.

CLASSIS XIV.

DIDYNAMIA

GYMNOSPERMIA.

I. TEUCRIUM.

Calyx tubulosus, raro campanulatus, quinquefidus. Corolla tubo brevi labiata, labio superiore bipartito, laciniis ad latera reflexis, inferiore trilobo, lobo medio majore. Stamina intra fissuram labii superioris exserta. Semina laevia.

1. TEUCRIUM MARUM.

Foliis integerrimis, ovatis, acutis, petiolatis, subtus tomentosis, floribus racemosis, fecundis.

Fruticulus Europae meridionalis et Orientis, in Syria et Hispania frequens.

Nom. officin. MARUM SYRIACUM.

Pars usualis. *Herba.*

2. TEUCRIUM CHAMAEDRYS.

Foliis cuneiformi-ovatis, incis, crenatis, petiolatis, floribus ternis, caulibus procumbentibus, subpilosis.

Planta perennis, in hortis botanicis culta.

Nom. officin. CHAMAEDRYS.

Pars usualis. *Herba florens.*

3. TEUCRIUM SCORDIUM.

Foliis oblongis, sessilibus, dentatis, nudiusculis, floribus axillaribus, pedunculatis, geminis, caule diffuso, pubescente.

Planta perennis, in hortis medicis culta.

Nom. officin. SCORDIUM.

Pars usualis. *Herba.*

II. A J U G A.

Calyx quinquefidus, subaequalis. Corolla tubulosa, labiata, labio superiore minimo bidentato, inferiore trilobo, lobo medio magno obcordato. Semina reticulata.

I. AJUGA CHAMAEPITYS, Schreber (a).

Foliis trifidis, floribus axillaribus solitariis, folio brevioribus, caule diffuso.

Planta annua, in montosis regionum meridionalium locis et Belgii meridionalis sylvis sponte nascens.

Nom. officin. CHAMAEPITYS.

Pars usualis. *Herba florens.*

III. S A-

(a) Est *Teucrium Chamaepitys* Linnaei. Vid. JOH. CHRIST. DAN. SCHREBERI *Plantarum verticillatarum unilabiatarum Genera et Species*. Lipsiae 1774. in 8o.

III. SATUREJA.

Corolla limbo quinquelobo subaequali. Stamina distantia.

I. SATUREJA HORTENSIS.

Pedunculis axillaribus bifloris, foliis lanceolatis, integerrimis, caule brachiato.

Planta annua, in inferiori Gallia et Italia sponte nascens, nobis culta.

Nom. officin. SATUREJA.

Pars usualis. *Herba.*

IV. HYSSOPUS.

Calyx substriatus, fauce nuda. Corollae labium superius breve emarginatum, inferius trilobum, lobo intermedio majore obcordato crenulato. Stamina recta, distantia.

I. HYSSOPUS OFFICINALIS.

Floribus verticillatis, racemosis, secundis, lacinia corollae intermedia biloba, integerrima, foliis lineari-lanceolatis.

Fruticulus spontaneus non admodum frequens, in hortis botanicis colitur.

Nom. officin. HYSSOPUS.

Pars usualis. *Herba.*

V. NEPETA.

Calyx cylindricus, fauce nuda. Corollae tubus longus, faux patens, limbus bilabiatus, supra emarginatus, infra trilobus, lobis lateralibus brevissimis reflexis, medio majore crenato concavo.

I. NEPETA CATARIA.

Floribus spicatis, verticillis subpedicellatis, foliis petiolatis, cordatis, dentato-ferratis.

Planta perennis, in locis, ruderibus refertis, nostrae Patriae.

Nom. officin. NEPETA.

Pars usualis. *Herba.*

VI. LAVANDULA.

Calyx ovatus, intus nudus, bractea suffultus, subbilabiatus, superius integer, inferius bilobus. Corolla resupinata, tubo longo, limbo quinquelobo, subaequali. Stamina non exserta.

I. LAVANDULA SPICA.

Foliis sessilibus, lanceolato-linearibus, margine revolutis, spica interrupta, nuda.

Fruticulus Galliae meridionalis, in hortis medicis colitur.

Nom.

Nom. officin. LAVENDULA.

Partes usuales. *Spicae florentes.*

VII. MENTHA.

Corolla calyce paulo longior, quadriloba, subaequalis, lobo superiore latiore, saepius emarginato. Stamina erecta, distantia.

1. MENTHA CRISPA.

Spicis capitatis, foliis cordatis, dentatis, undulatis, crispis.

Planta perennis, origine sibirica, in hortis culta.

Nom. officin. MENTHA CRISPA.

Pars usualis. *Herba.*

2. MENTHA PIPERITA.

Spicis obtusis, inferne interruptis, foliis petiolatis, subovatis, glabriusculis, calyce basi glaberrimo.

Planta perennis anglicana et gallica.

Nom. officin. MENTHA PIPERITIS.

Pars usualis. *Herba.*

* MENTHA VIRIDIS.

Foliis subpetiolatis, lanceolatis, acutis, nudis, bracteis fetaceis, dentibusque calycinus subhirsutis.

Planta perennis Germaniae, Angliae, Galliae, Helvetiae.

3. MENTHA PULEGIUM.

Floribus verticillatis, foliis ovatis, caule prostrato, pedicellis calycibusque undique tomentosis, dentibus ciliatis.

Planta perennis, in locis humidis, culta in hortis medicis.

Nom. officin. PULEGIUM.

Pars usualis. *Herba florens.*

VIII. GLECHOMA.

Calyx striatus, cylindricus. Corolla calyce duplo longior, bilabiata, labio superiore bifido, inferiore trifido, lacinia intermedia majore emarginata. Antherae per paria in geminam crucem conniventes.

1. GLECHOMA HEDERACEA.

Foliis reniformibus, crenatis.

Planta perennis, ubique frequens et culta.

Nom. officin. HEDERA TERRESTRIS.

Pars usualis. *Herba.*

IX. MARRUBIUM.

Calyx cylindricus, decemstriatus, quinque-aut decemdentatus. Corolla calyce paulo longior,
bi-

bilabiata, superius angusta bifida, inferius trifida, lacinia media latiore emarginata.

1. MARRUBIUM VULGARE.

Caule erecto, foliis subrotundo-ovatis, dentatis, rugoso-venosis, calycinis dentibus decem setaceis, uncinatis.

Planta perennis in agris, ruderibus conspersis, frequens, in hortis medicis culta.

Nom. officin. MARRUBIUM ALBUM.

Pars usualis. *Herba.*

X. ORIGANUM.

Calyx varius, nunc quinquedentatus, nunc bilabiatus, aut bipartitus. Corolla tubo compresso, labiata, superius erecta emarginata, inferius trifida subaequalis. Semina subrotunda.

1. ORIGANUM VULGARE.

Foliis ovatis, spicis subrotundis, paniculatis, conglomeratis, bracteis calyce longioribus, ovatis.

Planta perennis, per Patriam frequens.

Nom. officin. ORIGANUM.

Pars usualis. *Herba florens.*

2. ORIGANUM MAJORANA.

Spicis subrotundis, ternis, compactis, peduncula-

tis, foliis petiolatis, ellipticis, obtusis, glabriusculis, radice annua.

Planta annua Europae meridionalis, in hortis culta nordvicensibus aliisque botanicis.

Nom. officin. MAJORANA.

Pars usualis. *Herba.*

XI. T H Y M U S.

Calyx striatus, fauce villis clausa, limbus labiatus, supra tridentatus, infra bifetus aut bifidus. Corolla brevis labiata, supra emarginata, infra triloba, lobo medio latiore integro aut emarginato.

1. THYMUS SERPYLLUM.

Floribus capitatis, caulibus repentibus, foliis planis, obtusis, basi ciliatis.

Fruticulus europaeus in locis aridis, apricis.

Nom. officin. SERPYLLUM.

Partes usuales. *Summitates florentes.*

2. THYMUS VULGARIS.

Erectus, suffruticosus, foliis revolutis, ovatis aut oblongis, floribus verticillato-spicatis.

In locis excelsis saxosis Hispaniae et Galliae inferioris creberrimus fruticulus, colitur in hortis.

Nom.

Nom. officin. THYMUS.

Pars usualis. *Herba florens.*

XII. MELISSA.

Calyx aridus, apice patens, fauce nuda, bilabiatus, supra planus tridentatus, infra bilobus. Corolla tubo cylindrico, bilabiata, superius fornicata, emarginata, inferius triloba, lobo medio obcordata.

I. MELISSA OFFICINALIS.

Verticillis dimidiatis, bracteis oblongis, pedicellatis, foliis ovatis, acutis, ferratis, caule ramofo.

Planta perennis Europae australis, in hortis nordvicensibus aliisque culta.

Nom. officin. MELISSA.

Pars usualis. *Herba.*

XIII. OCYIMUM.

Calyx labiatus, supra latior orbiculatus, infra quadrifidus. Corolla resupinata, tubo brevi, bilabiata, labio altero longiore, indiviso, crenato, altero quadrilobo. Filamenta declinata, duo breviora, basi appendiculata.

I. OCYIMUM BASILICUM.

Foliis ovatis obtusis, planis, glabris, calycibus ciliatis.

Plan-

Planta Indiae indigena, annua, in hortis frequenter apud nos culta.

Nom. officin. BASILICUM.

Pars usualis. *Herba.*

D I D Y N A M I A

A N G I O S P E R M I A.

I. D I G I T A L I S.

Calyx quinquepartitus, inaequalis. Corolla campanulata, limbo oblique quadrilobo inaequali. Stigma simplex aut bilamellatum. Capsula ovata, acuminata.

I. DIGITALIS PURPUREA.

Calycinis foliolis ovatis, acutis, corollis obtusis, labio superiore integro.

Planta biennis sylvestris, in hortis culta.

Nom. officin. DIGITALIS.

Partes usuales. *Folia.*

CLAS-

CLASSIS XV.

TETRADYNAMIA

SILICULOSA.

I. COCHLEARIA.

Calyx aequalis, foliolis concavis. Petala patentia. Stylus brevis. Silicula integra, globulosa aut ovata, valvis gibbis, obtusis, loculis mono-dispermis.

I. COCHLEARIA OFFICINALIS.

Foliis radicalibus cordato-subrotundis, caulinis oblongis subsinuatis, filiculis globosis.

Planta annua, in aggeribus, collibusque maritimis frequens, nostratibus culta.

Nom. officin. COCHLEARIA.

Pars usualis. *Herba recens.*

2. COCHLEARIA ARMORACIA.

Foliis radicalibus lanceolatis, crenatis, caulinis incisis.

Planta perennis, in hortis culta.

Nom. officin. ARMORACIA, RAPHANUS RUSTICANUS.

Pars usualis. *Radix recens.*

II. LEPIDIUM.

Silicula ovata aut subcordata, valvulis carinatis, aut rarius ventricosis, dehiscentibus, loculis monospermis.

I. LEPIDIUM SATIVUM.

Siliculis orbiculatis, alatis, foliis varie divisis, incisisque, ramis non spinescentibus.

Planta annua in Persia et insula Cipro, in hortis culta.

Nom. officin. NASTURTIIUM HORTENSE.

Pars usualis. *Herba recens.*

TETRADYNAMIA

SILIQUOSA.

I. SINAPIS.

Calyx patentissimus. Discus germinis quadriglandulosus. Siliqua apice rostrata.

I. SINAPIS NIGRA.

Siliquis glabris, racemis appressis, foliis glabris.

Planta annua in agris et ruderatis.

Nom. officin. SINAPI.

Pars usualis. *Semen.*

II. BRAS-

II. BRASSICA.

Calyx connivens, basi gibbosus. Discus germinis quadriglandulosus. Siliqua teres, compressa, cylindrica aut tetragona, semina sphaerica.

I. BRASSICA OLERACEA, var. RUBRA.

Radice caulescente carnosae, tereti, foliis omnibus glabris, glaucis, repandis, lobatisve.

Planta biennis in maritimis Angliae, in hortis culta.

Nom. officin. BRASSICA RUBRA.

Partes usuales. *Capita.*

III. SISYMBRIUM.

Calyx patens aut clausus. Petala patentia, ungue brevi. Stigma globosum. Siliqua longa, teres, valvis rectis, non elasticis.

I. SISYMBRIUM OFFICINALE, Curtis (a).

Foliis runcinatis, lobis rectangulis, acutis, terminali maximo, spicis virgatis, filiquis spicae appressis.

Planta annua, in ruderatis et ad vias creberrima.

Nom. officin. ERYSIMUM (b).

Pars usualis. *Herba recens.*

IV. NA-

(a) *Erysimum officinale* LINNAEUS.

(b) Pharmacopoeae Belgicae scriptores, LINNAEUM sequentes, hoc medicamen ab *Eryfimo officinali* derivarunt. At vero ab hoc genere filiquis differt teretibus, quae in *Eryfimo* sunt tetragonae.

IV. NASTURTIIUM (a).

Siliqua teretiuscula, abbreviata aut declinata. Stigma subbilobum. Calyx basi aequalis, patens. Semina parva, irregulariter biseriata, emarginata.

I. NASTURTIIUM OFFICINALE, Aiton (b).

Foliis pinnatis, foliolis ovatis, subcordatis, repandis, pedicello subbrevioribus.

Planta biennis ad fossas et rivulos indigena, per totam hyemem virens.

Nom. officin. NASTURTIIUM AQUATICUM.

Pars usualis. *Herba recens.*

CLAS-

(a) Conf. DECANDOLLE in Regni vegetabilis Systemate naturali. pag. 187. Vol. II. Parisiis 1821. et in Prodromo systematis naturalis Regni vegetabilis Part. I. pag. 137. Parisiis 1824. 8o.

(b) *Sisymbrium Nasturtium* LINNAEI.

CLASSIS XVI.

MONADELPHIA

TRIANDRIA.

I. TAMARINDUS.

Calyx quadripartitus, basi turbinatus. Petala tria adscendentia. Filamenta basi tantum coalita, tria longiora fertilia, quatuor minima sterilia, fertilibus interposita, duo setiformia sterilia, priorum vaginae extus opposita. Legumen pulpa repletum.

I. TAMARINDUS INDICA.

Foliis multijugis, floribus racemosis, terminalibus.

Arbor Arabiae et Indiae orientalis.

Nom. officin. TAMARINDUS.

Pars usualis. *Fructus.*

MONADELPHIA

POLYANDRIA.

I. ALTHAEA.

Calyx duplex, exterior sex-vel novemfidus. Capsulae plurimae, monospermae, in orbem dispositae.

I. ALTHAEA OFFICINALIS.

Foliis tomentosis, oblongo-ovatis, obsolete trilobis, dentatis, pedunculis axillaribus multifloris, folio multo brevioribus.

Planta perennis, solo argillaceo humido sponte crescens. Colitur in hortis nordvicensibus, aliisque botanicis.

Nom. officin. ALTHAEA.

Partes usuales. *Radix, Folia, Flores.*

II. MALVA.

Calyx duplex, exterior triphyllus, rarius pentahexaphyllus, bracteolis oblongis, fetaceisve. Capsulae plurimae, monospermae, in orbem dispositae.

1. MALVA ROTUNDIFOLIA.

Caule prostrato, foliis cordato-orbiculatis, obsolete quinquelobis, pedunculis fructiferis declinatis, petiolisque pubescentibus, corollis calyce duplo majoribus.

Planta annua, in hortis culta medicis.

2. MALVA SYLVESTRIS.

Caule erecto, herbaceo, foliis septemlobatis, acutis, pedunculis petiolisque pilosis.

Planta annua, in hortis culta.

Nom. officin. MALVA.

Partes usuales. *Folia, Flores.*

CLAS-

CLASSIS XVII.

DIADELPHIA

HEXANDRIA.

I. FUMARIA.

Calyx diphyllus, deciduus. Corolla irregularis, basi calcarata. Filamenta duo, singula antheris tribus. Capsula monocularis, evalvis, monosperma. Semen parieti affixum.

I. FUMARIA OFFICINALIS.

Caule ramoso, diffuso, filiquis globosis, retusis, foliis supradecompositis, foliolis cuneiformi-lanceolatis, incis. *Nom. officin.*

Planta annua, frequens.

Nom. officin. FUMARIA.

Pars usualis. *Herba recens.*

DIADELPHIA

OCTANDRIA.

I. POLYGALA.

Calyx pentaphyllus, foliolis duobus alaeformibus, coloratis. Capsula obcordata, bilocularis, bivalvis.

1. POLYGALA AMARA.

Floribus cristatis, racemosis, alis calycinis triner-
viis, obtusis, corolla longioribus, caulibus erectius-
culis, foliis obtusis, radicalibus obovatis.

*Planta perennis montana Germaniae et Galliae
meridionalis.*

Nom. officin. POLYGALA AMARA.

Pars usualis. *Radix.*

2. POLYGALA SENEGA.

Floribus imberbibus, spica terminali, filiformi,
caulo erecto, herbaceo, simplicissimo, foliis oblon-
go-lanceolatis.

Planta perennis Virginiae et Pensylvaniae.

Nom. officin. SENEGA.

Pars usualis. *Radix.*

D I A D E L P H I A

D E C A N D R I A.

I. S P A R T I U M.

Calyx deorsum productus. Carina quibusdam
pendula. Filamenta germini adhaerentia. Stigma
longitudinale, supra villosum. Legumen oblon-
gum, mono-aut polyspermum.

I. SPAR-

I. SPARTIUM SCOPARIUM.

Foliis ternatis, folitariisque, oblongis, floribus axillaribus, leguminibus margine pilosis, ramis angulatis.

Fruticulus, in locis arenosis et elatis sponte nascens.

Nom. officin. GENISTA.

Partes usuales. *Summitates.*

II. GEOFFROYA.

Calyx campanulatus, femiquinquefidus, subbilabiatus. Alae et carina subaequales, vexillum majus. Drupa ovoidea, utrinque fulco notata. Nux bivalvis monosperma.

1. GEOFFROYA SURINAMENSIS, Bondt.

Inermis, foliolis oblongis, obtusis, emarginatis.

Frutex surinamensis.

Nom. officin. GEOFFROYA SURINAMENSIS.

Pars usualis. *Cortex.*

2. GEOFFROYA INERMIS, Swartz (a).

Inermis, foliis ovato-lanceolatis.

Frutex, in Jamaica et Martinica sponte crescens.

Nom. officin. GEOFFROYA JAMAICENSIS.

Pars usualis. *Cortex.*

III. GLY-

(a) Aliorum *Geoffroya jamaicensis.*

III. GLYCYRRHIZA.

Calyx tubulosus, bilabiatus, labium superius tri-aut quadripartitum, labium inferius simplicissimum. Carina dipetala. Legumen ovatum, subcompressum, hispidum, tri-hexaspermum.

1. GLYCYRRHIZA GLABRA.

Leguminibus glabris, floribus racemosis, stipulis nullis, foliolis ovatis, subretusis, subtus subglutinosi.

Planta perennis, in Europa meridionali frequens.

2. GLYCYRRHIZA ECHINATA.

Leguminibus echinatis, floribus capitatis, stipulis lanceolatis, foliolis glabris, oblongis, mucronatis.

Planta perennis Russiae meridionalis.

Nom. officin. GLYCYRRHIZA, LIQUIRITIA.

Partes usuales. *Radix, Succus, sive Extractum.*

IV. ASTRAGALUS.

Calyx quinquedentatus. Carina obtusa. Legumen biloculare aut subbiloculare, futura inferiore introflexa.

1. ASTRAGALUS CRETICUS, Willdenow (a).

Fru-

(a) *Astragalus Tragacantha* olim perverse habebatur planta, ex qua gummi fluit, in officinis Tragacanthae nomine insignitum. Ex solo *Astragalo cretico* legitur gummi Tragacanthae album. Re-

Frutescens, petiolis spinescentibus, foliis tri-quadrjugisve, foliolis lanceolatis, incanis, floribus axillaribus fessilibus, solitariis, calyce lanato.

Frutex in Creta ad montem Ida.

Pars ufualis. *Tragacantha gummi.*

V. MELILOTUS, Lamarck (a).

Calyx tubulosus aut campanulatus, quinque-dentatus. Carina simplex, alis vexilloque brevior. Legumen calyce longius. Flores laxe racemosi.

I. MELILOTUS OFFICINALIS (b).

Leguminibus racemosis pendulis, subrugosis, acutis, compressis, dispermis, foliolis ovato-oblongis, dentatis, caule erecto.

Planta biennis, per Patriam frequens.

Nom.

liquae species, excepto *Astragalo gummifero*, qui gummi flavescens minoris pretii fundit, nullo scatent succo gummoso. Conf. WILLDENOW species plantarum. Tom. III. P. II. pag. 1330 et 1331.

(a) *Melilotum* a *Trifolii* genere separandam judicavi, licet ante quadriennium in Pharmacopoeae Belgicae concinnatione aliter fuerit visum.

(b) Est *Trifolium Melilotus officinalis* LINNAEI, aliis *Trifolium officinale*.

Nom. officin. MELILOTUS.

Partes usuales. *Summitates florentes.*

VI. TRIGONELLA.

Calyx campanulatus, quinquefidus. Carina minima, alae vexillumque subpatentes, corollam tripetalam mentientes. Legumen oblongum, compressum vel cylindricum, acuminatum, erectiusculum, polyspermum.

I. TRIGONELLA FOENUM GRAECUM.

Leguminibus sessilibus, solitariis, strictis, erectiusculis, subfalcatis, acuminatis, caule erecto.

Planta in Europa meridionali annua.

Nom. officin. FOENUM GRAECUM.

Pars usualis. *Semen.*

CLASSIS XVIII.

POLYADELPHIA

DECANDRIA.

I. THEOBROMA.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque, fornicata. Nectarium urceolatum, exserens quinque cornicula. Filamenta quinque, quodlibet antheris duabus instructum. Stylus filiformis. Stigma quinquepartitum. Capsula quinquelocularis, evalvis. Semina, in pulpa butyracea nidulantia.

I. THEOBROMA CACAO.

Foliis integerrimis, ovato-oblongis, acuminatis, utrinque glaberrimis, concoloribus.

Arbor Americae calidioris indigena.

Nom. officin. CACAO.

Pars usualis. *Fructus.*

POLYADELPHIA

ICOSANDRIA.

I. CITRUS.

Calyx quinquefidus. Petala quinque, oblonga. Filamenta connata in varia corpora. Bacca corticosa novem-octodecemlocularis, pulpa molli.

1. CITRUS MEDICA.

Petiolis linearibus, foliis ovatis, acuminatis.

Arbor Europae australis indigena.

Nom. officin. CITRUS.

Partes usuales. *Fructus, horumque corticis pars exterior recens et sicca.*

2. CITRUS AURANTIUM.

Petiolis alatis, foliis ovato-lanceolatis, acuminatis.

Arbor in Europa meridionali et in Oriente frequens, apud nos in hybernaculis culta.

Nom. officin. AURANTIUM CURASSAVICUM et HISPALENSE.

Partes usuales. *Folia et flores, nondum aperti, recentes, fructus immaturi, fructus corticis exterior pars siccata, vel recens, flavedo.*

II. MELALEUCA.

Calyx quinquepartitus, semisuperus. Corolla pentapetala. Filamenta multa, connata in quinque corpora. Stylus unicus. Capsula infra semivestita, trilocularis. Semina immatura lineari-paleacea, matura saepius alata.

1. MELALEUCA LEUCADENDRON (a).

(a) Pharmacopoeae Belgicae scriptores, indefesos rei herbariae cultores MATON et SMITH sequentes, verum *Olei Cajeput* genitri-

Fo-

cem

Foliis alternis, lanceolatis, acuminatis, falcato-obliquis, quinquenerviis, ramulis petiolisque glabris.

Arbor insularum Amboinae et Bouro, frequens in locis siccis aridis.

Pars ufualis. *Oleum Cajeput.*

P O L Y A D E L P H I A

P O L Y A N D R I A.

I. H Y P E R I C U M.

Calyx quinquepartitus laciniis subovatis, aequalibus. Petala quinque. Filamenta multa, in quinque phalanges basi connata. Capsula subrotunda, loculis numero styliorum. (Styli 1-2-3-5.)

I. HY-

cem salutarunt *Melaleucae* speciem, eo tempore nondum botanice descriptam et a viris praestantissimis *Melaleucae Cajuputi* nomine insignitam. RUMPHIUS hanc arborem delineavit in Volumine secundo Horti Amboinensis, Tabula decima septima. Clarissimus vero REINWARDT in ipsa Amboinae insula ex *Melaleucae Leucadendri* foliis omnibus notis bonum destillavit *Oleum Cajeput*, a venali colore subflavescente solummodo distinctum: quod apparatusi stanneo, in quo destillationem instituerat, adscribendum esse, rite judicat. Etenim qui vasis cupreis destillationem promovent, oleum viride elicere videntur. Si itaque *Melaleuca Cajuputi* vere differt a *Melaleuca Leucadendro*, binas has species *Oleum Cajeput* praebere, non est, quod dubitemus.

1. HYPERICUM PERFORATUM.

Floribus trigynis, caule ancipiti, foliis obtusis,
pellucido-punctatis, foliolis calycinis lanceolatis.

*Planta perennis, ad vias et agrorum margines
sponte nascens, colitur in hortis.*

Nom. officin. HYPERICUM.

Partes usuales. *Summitates florentes.*

C L A S S I S XIX.

S Y N G E N E S I A

P O L Y G A M I A A E Q U A L I S.

I. L A C T U C A.

Calyx imbricatus, cylindricus, margine membranaceo. Receptaculum nullum. Pappus simplex, stipitatus. Semina laevia.

I. LACTUCA VIROSA.

Foliis horizontalibus, carina aculeatis, denticulatis, apice obtusis, basi sagittatis, oblongo-lanceolatis, infimis sinuatis.

Planta annua in Europae australioris aggeribus et sepibus.

Nom. officin. LACTUCA SYLVESTRIS.

Pars usualis. *Herba recens.*

II. L E O N T O D O N.

Receptaculum nudum. Calyx duplex. Pappus stipitatus, plumosus.

I. LEONTODON TARAXACUM.

Calyce exteriori reflexo, scapo unifloro, foliis runcinatis, glabris, laciniis lanceolatis, dentatis.

Planta perennis, in pascuis, ad vias frequentissima.

Nom.

Nom. officin. TARAXACUM.

Partes usuales. *Herba, Radix, eaeque recentes.*

III. CICHORIUM.

Receptaculum subpaleaceum. Calyx calyculatus. Pappus polyphyllus, paleaceus.

I. CICHORIUM INTYBUS.

Floribus axillaribus geminis, subsessilibus, foliis runcinatis.

Planta biennis, frequenter culta.

Nom. officin. CICHORIUM.

Partes usuales. *Radix, Herba recens.*

IV. ARCTIUM.

Receptaculum paleaceum. Calyx globosus, squamis apice hamis inflexis. Pappus setoso-paleaceus.

I. ARCTIUM LAPPA.

Foliis caulinis cordatis, petiolatis, denticulatis, calycibus glabris.

Planta biennis, ubique obvia, in hortis nordvicensibus, aliisque culta.

Nom. officin. BARDANA.

Pars usualis. *Radix.*

S Y N G E N E S I A.

P O L Y G A M I A S U P E R F L U A.

I. T A N A C E T U M.

Receptaculum nudum. Pappus submarginatus. Calyx imbricatus, hemisphaericus, squamis acuminatis. Corollae radii obsoletae, trifidae. (Flores corymbosi.)

I. TANACETUM VULGARE.

Foliis bipinnatis, incis, ferratis.

Planta perennis, in aggeribus frequens.

Nom. officin. TANACETUM.

Partes usuales. *Herba, Flores.*

II. A R T E M I S I A.

Receptaculum subvillosum, seu nudiusculum. Pappus nullus. Calyx imbricatus squamis rotundatis, conniventibus. Corollae radii nullae. (Flores ut plurimum racemosi.)

I. ARTEMISIA CONTRA.

Fruticosa, foliis palmatis, linearibus, minutis, panicula racemosa, floribus sessilibus.

Fruticulus, in Persia sponte crescens.

2. AR-

2. ARTEMISIA JUDAICA.

Fruticosa, foliis obovatis, obtusis, lobatis, parvis, floribus paniculatis, pedicellatis.

Fruticulus, in Syria et Palaestina habitans.

Nom. officin. SANTONICUM.

Pars usualis. Semen.

3. ARTEMISIA ABROTANUM.

Frutescens, caule stricto, foliis inferioribus bipinnatis, superioribus pinnatis, capillaceis, calycibus pubescentibus, hemisphaericis.

Planta perennis Belgii meridionalis et Orientis.

Nom. officin. ABROTANUM.

Partes usuales. Herba, Summitates.

4. ARTEMISIA ABSINTHIUM.

Foliis incanis, radicalibus triplicato-pinnatifidis, laciniis lanceolatis, dentatis, obtusis, caulinis bipinnatifidis, pinnatifidisve, laciniis lanceolatis, acutiusculis, floralibus indivisis, lanceolatis, floribus globosis, pedunculatis, nutantibus.

Planta perennis indigena.

Nom. officin. ABSINTHIUM VULGARE.

Partes usuales. Herba, Summitates.

III. TUSSILAGO.

Receptaculum nudum. Pappus simplex sesilis.

Ca-

lycis simplicis squamae aequales, discum aequantes, submenbranaceae. Corollulae femineae lingulatae, vel edentulae. (Flosculi plerisque polygamo-dioeci.)

I. TUSSILAGO FARFARA.

Scapo unifloro, subnudo, bracteato, flore radiato, foliis cordatis, angulatis, dentatis, subtus pubescentibus.

Planta perennis, ad fosfas in agris argillaceis et udis crebra.

Nom. officin. TUSSILAGO.

Partes usuales. *Folia.*

IV. I N U L A.

Receptaculum nudum. Pappus simplex. Calyx squarrosus, aut imbricatus. Antherae, basi infestas duas desinentes. Corollulae radii numero-fae (luteae.)

I. INULA HELENIUM.

Foliis amplexicaulibus, ovatis, rugosis, subtus tomentosis, calycum squamis ovatis.

Planta perennis, in pratis succulentis et humidioribus, colitur in hortis nordvicensibus aliisque.

Nom. officin. HELENIUM, ENULA.

Pars usualis. *Radix.*

V. ARNICA.

Receptaculum nudum. Pappus simplex. Calyx foliolis aequalibus. Corollulae radii saepius filamentis quinque absque antheris.

I. ARNICA MONTANA.

Foliis ovatis, integris, caulinis geminis, oppositis.

Planta perennis indigena, in hortis culta.

Nom. officin. ARNICA.

Partes usuales. *Radix, Flores.*

* I N U L A (a).

I. INULA DYSENTERICA.

Foliis amplexicaulibus, cordato-oblongis, subto-mentosis, caule pubescente, paniculato, ramis lateralibus, apice longioribus, patulis, calycinis squamis fetaceis.

Planta perennis, in fossis subhumidis et ad vias in locis udis sponte nascens.

VI. MATRICARIA.

Receptaculum nudum, cylindraceo-conicum. Pappus nullus. Calyx planus, imbricatus, squamis margine scariosis.

I. MA-

(a) Generis definitionem vide No. IV. pag. 129.

I. MATRICARIA CHAMOMILLA.

Foliis bipinnatis, squamis calycinis obtusiusculis.

Planta annua, in hortis nordvicensibus aliisque medicis culta.

Nom. officin. CHAMAEMELUM VULGARE.

Partes usuales. *Flores.*

* ANTHEMIS (a).

I. ANTHEMIS COTULA (b).

Receptaculis conicis, paleis fetaceis, feminibus nudis, foliis bipinnatis, foliolis subulatis, tripartitis.

Planta annua frequens in ruderatis.

VII. PYRETHRUM, Willdenow.

Receptaculum nudum. Pappus marginatus. Calyx hemisphaericus, imbricatus, squamis acutiusculis, margine scariosis.

I. PYRETHRUM PARTHENIUM (c).

Foliis pinnatis, pinnis oblongis, obtusis, pinnatifidis, dentatis, summis confluentibus, caule ramoso, floribus corymbosis, radio calyce fere duplo longiore, pappo dentato.

Plan-

(a) Vid. generis characterem No. VIII. pag. 132.

(b) Aliis *Cotula foetida*, vel *Anthemis foetida*.

(c) Est *Matricaria Parthenium* LINNAEI.

Planta perennis, culta in hortis nordvicensibus aliisque.

Nom. officin. MATRICARIA.

Partes usuales. *Herba, Summitates florentes.*

VIII. ANTHEMIS.

Receptaculum paleaceum paleis planis, apice acuminatis, rigidis. Pappus nullus vel margo membranaceus. Calyx hemisphaericus, subaequalis. Flosculi radii plures, quam quinque.

1. ANTHEMIS NOBILIS.

Foliis bipinnatis, foliolis tripartitis, lineari-subulatis, subvillosis, caule basi ramoso.

Planta perennis Europae meridionalis, in hortis culta nordvicensibus aliisque botanicis.

Nom. officin. CHAMAEMELUM ROMANUM.

Partes usuales.. *Flores.*

2. ANTHEMIS PYRETHRUM.

Foliis triplicato-pinnatis, foliolis linearibus, caule decumbente, ramis axillaribus unifloris.

Planta perennis Asiae et Africae, ad oras maris mediterranei sponte nascens.

Nom. officin. PYRETHRUM.

Pars usualis. *Radix.*

IX. ACHIL-

IX. ACHILLEA.

Receptaculum paleaceum. Pappus nullus. Calyx ovatus, imbricatus. Flosculi radii circiter quatuor, dilatati. (Flores corymbosi.)

I. ACHILLEA MILLEFOLIUM.

Foliis bipinnatis, glabriusculis, pinnarum laciniis linearibus, dentatis.

Planta perennis indigena, frequentissima.

Nom. officin. MILLEFOLIUM.

Partes usuales. *Folia, Summitates florentes.*

SYNGENESIA

POLYGAMIA FRUSTRANEA.

I. CENTAUREA.

Receptaculum fetosum. Pappus simplex varius. Calyx varius. Corollae radii infundibuliformes, longiores, irregulares.

I. CENTAUREA BENEDICTA.

Calycibus duplicato-spinosis, lanatis, involucratis, foliis semidecurrentibus, denticulato-spinosis.

Planta annua, in insulis Archipelagi frequens, in hortis nordvicensibus aliisque culta.

Nom. officin. CARDUUS BENEDICTUS.

Partes usuales. *Herba, Summitates.*

SYNGENESIA

MONOGAMIA (a).

I. VIOLA.

Calyx pentaphyllus. Corolla pentapetala, irregularis, postice cornuta (aut ealcarata.) Capsula supera, trivalvis, unilocularis.

1. VIOLA ODORATA.

Acaulis, foliis cordatis, stolonibus reptantibus.

Planta perennis in hortis culta.

Nom. officin. VIOLA.

Partes usuales. *Florum petala.*

2. VIO-

(a) Celeberrimus WILLDENOW aliique botanici recentiores hunc ordinem e systemate sexuali rejecerunt, plantas omnes, olim illi subordinatas, ad *Pentandriam Monogyniam* reducentes; maximo, ut mihi videtur, jure, cum stirpes, quae huic jungebantur, toto habitu, structura aliisque characteribus adeo differant a reliquis, ad *Syngenesiam* pertinentibus, ut vix aliqua ratione eo referantur. Verum enimvero, quum libri omnes, de re herbaria conscripti, ordinem hunc non neglexerint, adeoque tyronibus sit necessarium, illius characteres sibi cognitos habere, eundem huic meo opusculo subjunctum malui, quam aliquid omisisse videri.

2. VIOLA TRICOLOR.

Caule angulato, glabro, diffuso, foliis oblongis,
 incis, stipulis pinnatifidis.

*Planta annua, frequens in locis arenosis, in
 hortis culta.*

Nom. officin. JACEA, VIOLA TRICOLOR.

Pars usualis. *Herba.*

CLASSIS XX.

GYNANDRIA

DIANDRIA.

I. ORCHIS.

Calyx ringens, foliolo superiore fornicato. Labellum dilatatum, basi fubtus longe calcaratum. Anthera terminalis, adnata.

I. ORCHIS MASCULA (a).

Labello trifido crenulato, intermedio longiore bilobo, calcare subrecurvo, obtuso, foliolis calycinis lateralibus exterioribus, subfalcatis, acutis, reflexis.

In variis Europae et Asiae regionibus sponte enascens planta.

Nom. officin. SALEP.

Pars usualis. *Radix.*

* MYRRHIS, Morison (b).

Fructus pyramidatus, rostratus, quinquecostatus, stylis coronatus. Involucrum nullum.

I. MYR-

(a) Plures sunt *Orchidis* species, quarum radix usui medico colligitur; exempli loco autem *Orchidem masculam* nominasse sufficiat.

(b) Ad secundum ordinem Classis quintae pertinet. Planta, cujus radix mala fide *Orchidis* radici, *Salep* dictae, quandoque substituant, olim ferebatur ad *Bunii* genus.

I. MYRRHIS BUNIUM, Sprengel (a).

Radice tuberosa, caule simplici, flexuoso, basi nudo, foliis decompositis, laciniis linearibus incis, involucri submonophyllo.

Planta perennis, in Germaniae, Helvetiae, Galliae, Angliae agris et arvis sponte nascens.

** LATHYRUS (b).

Stylus planus, supra villosus, superne latior. Calycis lacinae superiores duae breviores. (Caulis plerumque alatus. Foliola duo aut plura in cirrhum saepius divisum terminata.)

I. LATHYRUS TUBEROSUS.

Pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis, foliolis ovalibus, internodiis nudis.

Planta perennis indigena, inter segetes, locis argillosis sponte nascens.

II. VANILLA, Miller.

Calyx pentaphyllus, patens. Labellum basi subcucullatum, ealcaratum, lamina patente. Anthera opercularis, decidua. Capsula filiquaeformis, carnosae.

I. VA-

(a) *Bunium Bulbocastanum* HUDSONI.

(b) Ad Diadelphiam Decandriam pertinet.

1. VANILLA AROMATICA, Swartz (a).

Foliis ovato-oblongis, nervosis, capsulis cylindraceis, longissimis.

Planta fruticosa in America calidior.

Partes usuales. *Siliquae*, quae *Vanilla* dicuntur.

G Y N A N D R I A

H E X A N D R I A.

1. ARISTOLOCHIA.

Hexagyna. Calyx nullus. Corolla monopetala, ligulata, basi ventricosa. Capsula sexlocularis, polysperma, infera.

1. ARISTOLOCHIA SERPENTARIA.

Foliis cordatis, oblongis, acuminatis, caule flexuoso, adscendente, pedunculis radicalibus, corollae labio lanceolato.

Planta perennis Virginiae et Carolinae.

Nom. officin. SERPENTARIA VIRGINIANA.

Pars usualis. *Radix*.

2. ARISTOLOCHIA ROTUNDA.

Foliis cordatis, ovatis, obtusis, subsessilibus, caule
erect-

(a) *Epidendrum Vanilla* LINNAEUS.

erectiusculo, subsimplici, pedunculis solitariis unifloris, corollis erectis, labio oblongo retuso.

Planta perennis Europae meridionalis.

Nom. officin. ARISTOLOCHIA ROTUNDA.

Pars usualis. *Radix.*

CLASSIS XXI.

MONOECIA

TETRANDRIA.

I. MORUS.

Masculinus flos. Calyx quadripartitus. Corolla nulla.

Femineus flos. Calyx tetraphyllus. Corolla nulla. Styli duo. Calyx baccatus. Semen unicum.

I. MORUS NIGRA.

Foliis cordatis, ovatis aut subquinelobis, inaequaliter dentatis, scabris.

Arbor in Italiae maritimis et in Persia, nostrum fert clima.

Partes usuales. *Baccae.*

Nom. officin. MORUS.

2. MORUS INDICA.

Foliis ovato-oblongis, basi inaequaliter indivisis semitrilobisve, inaequaliter serratis, glabris.

Arbor Indiae orientalis.

Pars usualis. *Radix*, quae *Lopeziana* dicitur?

MONOECIA

HEXANDRIA.

I. SAGUS, Gaertner.

Masculinus flos. Calyx triphyllus. Corolla nulla. Filamenta dilatata.

Fe-

Feminens flos. Calyx triphyllus, foliolis binis bifidis. Corolla nulla. Stylus brevissimus. Stigma simplex. Nux tessellato-imbricata, monosperma.

1. SAGUS GENUINA.

Ramulis spadiceis laevibus.

Palma in insulis Moluccanis.

Partes usuales. *Granula subrotunda, Sagu vel Sago dicta, ex substantia Palmae medullari parata.*

M O N O E C I A

P O L Y A N D R I A.

1. Q U E R C U S.

Masculinus flos. Amentum laxum pendulum. Calyx subquinquefidus. Corolla nulla. Stamina quinque ad decem.

Femineus flos. Calyx monophyllus, integerri-
mus, scaber. Corolla nulla. Styli duo-quinque.
Nux coriacea, calyce persistente basi cincta.

1. QUERCUS ROBUR.

Foliis oblongis, petiolatis, glabris, sinuatis, lobis rotundatis, fructibus oblongis, sessilibus.

Arbor in Belgio maxime vulgaris.

Pars usualis. *Cortex.*

2. QUERCUS INFECTORIA, Olivier.

Foliis oblongis, mucronato-dentatis, utrinque glabris.

Ar-

Arbor orientalis.

Partes usuales. *Gallae quercinae.*

II. JUGLANS.

Masculinus flos. Amentaceus, singulo squama duplex, exterior triangularis dorso interioris affixa, interior transverse oblonga ex utroque latere triloba. Stamina duodecim-viginti quatuor, disco glanduloso inserta.

Femineus flos. Solitarius in gemmulis squamis quatuor caducis. Germen adhaerens. Styli duo; stigmata clavata, apice lacera. Drupa coriacea, nuce fulcata.

I. JUGLANS REGIA.

Foliolis subnovenis, ovalibus, glabris, subserratis, subaequalibus, fructibus globosis.

Arbor incertae originis, nobis copiose culta.

Partes usuales. *Folia, Drupae recentes, Oleum nucis.*

III. BETULA.

Amenta elongato-cylindrica.

Masculinus flos. Squamae ternatae, media staminifera, stamina decem-duodecim.

Femineus flos. Squamae trilobatae. Styli duo.

Ger-

Germen compresum biloculare, loculo uno abortivo. Semen unicum alatum.

I. BETULA ALBA.

Foliis deltoïdeis, acutis, duplicato-ferratis, glabris, strobilorum squamis lobis lateralibus rotundatis, petiolis glabris pedunculo longioribus.

Arbor in sylvis frequens.

Nom. officin. BETULA.

Partes usuales. *Folia tenerrima.*

IV. LIQUIDAMBAR.

Masculinus flos. Amentum conicum, involucro tetraphyllo cinctum. Calyx nullus. Corolla nulla. Filamenta numerosa.

Femineus flos. Amentum globosum, involucro tetraphyllo cinctum. Calyx monophyllus, urceolatus, biflorus. Corolla nulla. Styli duo. Capsulae duae, calyce basi cinctae, uniloculares, polyspermae.

I. LIQUIDAMBAR STYRACIFLUA.

Foliis palmato-lobatis, sinubus baseos venarum villosis.

Arbor regionum calidarum Americae septentrionalis.

Pars usualis. *Balsamum*, quod *Styrax liquida* vocatur.

V. ARUM.

Spatha monophylla, cucullata. Spadix supra nudus, inferne femineus, medio stamineus. Infra glandulae cirrhosae. Bacca ut plurimum monosperma.

I. ARUM MACULATUM.

Acaule, foliis hastato-sagittatis, lobis deflexis, spadice clavato spatha brevior.

Planta perennis in nemoribus et umbrosis Belgii temperatioris locis.

Nom. officin. ARUM.

Pars usualis. *Radix recens.*

M O N O E C I A

M O N A D E L P H I A.

I. C R O T O N.

Masculinus flos. Calyx cylindricus, quinque-dentatus. Corolla pentapetala. Stamina decem-quindecim.

Femineus flos. Calyx penta-vel polyphyllus. Corolla nulla. Styli tres, bifidi. Capsula trilocca, trilocularis, trisperma.

I. CROTON ELUTERIA, Swartz (*a*).

Foliis ovatis, acuminatis, integerrimis, glabris, subtus argenteo-squamulosis, racemis compositis axillari-
bus, caule arboreo.

Arbor insularum Bahamensium.

Nom. officin. CASCARILLA.

Pars usualis. *Cortex.*

II. ARECA.

Masculinus flos. Calyx tripartitus. Corolla tri-
petala. Stamina sex, basi cohaerentia.

Femineus flos. Nectarium sexdentatum. Styli
tres, brevissimi. Drupa monosperma.

I. ARECA CATECHU, Roxburgh (*b*).

Frondibus pinnatis, foliolis plicatis, terminalibus
praemorsis, stipitibus spadicebusque ramosis laevibus,
fructibus subrotundo-ovatis.

Palma Bengalensis.

Pars usualis. *Extractum aquosum, Catechu* seu
Terra Japonica dictum.

III. PI-

(*a*) Conf. celeb. SPRENGEL, über die officinellen Krotonen. in
Berl. Jahrb. für die Pharmacie 1824. pag. 14—23. tab. II.

(*b*) Est *Mimosa Catechu* LINNAEI, *Acacia Catechu* WILLDENOVII.

III. PINUS.

Masculinus flos. Calyx tetraphyllus. Corolla nulla. Stamina plurima. Antherae nudaе.

Femineus flos. Calyx strobilus five conus, squama biflora. Corolla nulla. Pistillum unicum. Nux ala membranacea excepta.

1. PINUS SYLVESTRIS.

Foliis geminis, rigidis, conis ovato-conicis, subgeminis, basi rotundatis, junioribus pedunculatis, recurvis.

Arbor Europae borealis frequentissima, nobis culta.

Partes usuales. *Colophonium*, *Resina communis*, *alba et flava*, *Pix solida et liquida*, *Terebinthinae oleum*.

2. PINUS ABIES.

Foliis solitariis, tetragonis, strobilis cylindricis, squamis rhombeis complanatis, margine repandis, erosis.

Arbor frequentissima in sylvis borealibus, in Belgio culta.

Partes usuales. *Pix solida et liquida*, *Resina pini*, *Terebinthinae Oleum*.

3. PINUS LARIX.

Foliis fasciculatis, deciduis, strobilis ovato-oblongis, squamarum marginibus reflexis, laceris, bracteo-
lis panduriformibus.

Ar-

Arbor in alpibus Helvetiae aliisque sponte nascens, nobis culta.

Pars usualis. *Balsamum*, quod *Terebinthina laricina*, seu *veneta* dicitur.

IV. THUJA.

Masculus flos. Amentum imbricatum. Calyx squama. Corolla nulla. Antherae quatuor.

Femineus flos. Amentum strobilaceum. Calyx squama biflora. Corolla nulla. Nux unica, cincta ala marginata.

I. THUJA ARTICULATA, Desfontaines.

Ramulis compressis, foliis quadrifariam imbricatis, lanceolatis, acutis, appressis, sub apice tuberculatis, strobilis tetragonis.

Arbor in collibus Barbariae.

Pars usualis. *Resina*, quae *sandaraca* dicitur (a).

V. RICINUS.

Masculus flos. Calyx quinquepartitus. Corolla nulla. Stamina numerosa.

Fe-

(a) Confer Diarium botanicum consilarii medici SCHRADER, cui titulus Journal für die Botanik, Erstes Stück, pag. 220. Gottingae 1800 et Bibliothèque de Physique, Médecine et Oeconomie 3me Cahier. DESFONTAINES Flora Atlantica II. pag. 353. VAHL Symb. botan. II. pag. 96. tab. 48.

Femineus flos. Calyx tripartitus. Corolla nulla. Styli tres, bifidi. Capsula utplurimum echinata, trilocularis, trisperma.

I. RICINUS COMMUNIS.

Foliis peltatis, palmatis, lobis lanceolatis, ferratis, caule herbaceo pruinoso, stigmatibus tribus, apice bifidis, capsulis echinatis.

Planta annua in insulis Indiae occidentalis, in America australi, India orientali, Africa et Europa calidiori.

Nom. officin. RICINUS VULGARIS, seu CATAPUTIA MAJOR.

Partes usuales. Semen, Oleum.

VI. BRYONIA.

Masculinus flos. Calyx quinquedentatus. Corolla quinquepartita. Stamina tria, quorum duo basi coalita.

Femineus flos. Calyx quinquedentatus. Corolla quinquepartita. Stylus trifidus. Bacca subglobosa, polysperma.

I. BRYONIA ALBA.

Foliis cordatis, quinquelobis, dentatis, calloso-punctatis, scabris, floribus racemosis.

Plan-

Planta perennis, in locis umbrosis.

2. BRYONIA DIOECA.

Foliis cordatis, palmatis, quinquelobis, dentatis, calloso-punctatis, floribus racemosis, dioecis.

Planta perennis, ad pagos et sepes frequens.

Nom. officin. BRYONIA.

Pars usualis. Radix.

VII. CUCUMIS.

Masculinus flos. Calyx quinquedentatus. Corolla quinquepartita. Filamenta tria.

Femineus flos. Stigmata tria, crassa, bipartita. Peponis semina arguta, gemino ordine.

1. CUCUMIS COLOCYNTHIS.

Foliis multifidis, pomis globosis, glabris.

Planta annua climatis calidioris, circa Aleppo frequens.

Pars usualis. Fructus, cui *Colocynthis* nomen est.

2. CUCUMIS SATIVUS.

Foliorum angulis rectis, pomis oblongis, scabris.

Planta annua Tartariae et Indiae orientalis, copiosissima in hortis colitur.

Nom. officin. CUCUMIS.

Pars usualis. Semen.

3. CUCUMIS MELO.

Foliorum angulis rotundatis, pomis oblongis torulosis.

Planta annua Tartarica, in hortis apud nos frequenter culta.

Nom. officin. MELO.

Pars usualis. Semen.

CLASSIS XXII.

D I O E C I A

D I A N D R I A.

I. SALIX.

Flores dioeci, rarissime monoeci, amentacei, squamae uniflorae, imbricatae, glandula genitalia cingens.

Masculinus flos. Stamina unum-quinque, saepius duo.

Femineus flos. Germen unum. Stylus bifidus. Stigmata duo seu quatuor. Capsula unilocularis, bivalvis, polysperma. Semina comosa.

I. SALIX ALBA.

Arborea, foliis lanceolatis, acuminatis, ferratis, utrinque pubescentibus, ferraturis infimis glandulosis, stigmatibus bipartitis.

Ad fossas frequens, fere ubique culta.

Nom. officin. SALIX ALBA.

Pars usualis. *Ramorum biennium et triennium cortex.*

2. SALIX PENTANDRA.

Arborea, foliis ellipticis, acuminatis, ferratis, gla-

bris, petiolis superne glandulosis, amentis serotinis pentandris, germinibus lanceolatis, glabris.

In collibus maritimis prope Harlemum aliisque sponte nascens.

Nom. officin. SALIX LAUREA.

Pars usualis. *Ramorum biennium et triennium cortex.*

D I O E C I A

P E N T A N D R I A.

I. P I S T A C I A.

Masculinus flos. Amentum squamis unifloris. Calyx minimus, quinquelobus. Corolla nulla.

Femineus flos. Laxe racemosus. Calyx minimus, trilobus. Corolla nulla. Styli tres. Drupa sicca, ovata vel subglobosa, monosperma.

I. PISTACIA LENTISCUS.

Foliis abrupte pinnatis, foliolis lanceolatis, octonis, petiolo alato.

Arbor insularum Archipelagi.

Pars usualis. *Resina*, quae *Mastiche* dicitur.

II. C A N N A B I S.

Masculinus flos. Calyx quinquepartitus. Corolla nulla.

Fe-

Femineus flos. Calyx monophyllus, integer, latere hians. Corolla nulla. Styli duo. Capsula crustacea bivalvis, valvis subglobosis calyce tectis.

I. CANNABIS SATIVA.

Foliis digitatis.

Planta annua persiana, nostratibus culta.

Nom. officin. CANNABIS.

Pars usualis. Semen.

III. HUMULUS.

Masculinus flos. Calyx pentaphyllus. Corolla nulla.

Femineus flos. Strobuli squamis magnis, persistentibus, concavis, axilla unifloris. Styli duo. Semen unum, arillatum.

I. HUMULUS LUPULUS.

Planta perennis in sepibus et sylvis frequens.

Nom. officin. LUPULUS.

Partes usuales. Strobuli.

D I O E C I A

H E X A N D R I A.

I. S M I L A X.

Masculinus flos. Calyx campanulato-patens, hexaphyllus. Corolla nulla.

Femineus flos. Calyx campanulato-patens, hexaphyllus. Corolla nulla. Styli tres. Bacca globosa, trilocularis. Semina duo.

I. SMILAX CHINA.

Caule aculeato, teretiusculo, foliis subrotundo-ovatis, utrinque acutis, quinquenerviis.

Frutex Indiae orientalis, in imperio Chinesi frequens.

Nom. officin. CHINA.

Pars usualis. *Radix.*

2. SMILAX SYPHILITICA.

Caule aculeato-tereti, aculeis axillaribus, foliis oblongo-lanceolatis, mucronatis, trinerviis.

Frutex Americanus in regionibus, Oronoco fluvio vicinis, frequens.

Nom. officin.. SARSAPARILLA.

Pars usualis. *Radix (a).*

DI-

(a) Radicem *Sarsaparillae* ex alia *Smilacis* specie colligi, olim
pu-

D I O E C I A

O C T A N D R I A.

I. P O P U L U S.

Amenta cylindrica, squamis apice laceris.

Masculinus flos. Stamina octo-decem, squamulorum basi ex urceolo, oblique truncato, prodeuntia.

Femineus flos. Stigmata quatuor. Capsula bivalvis, bilocularis, polysperma. Semina comosa.

I. P O P U L U S N I G R A.

Foliis utrinque glabris, acuminatis, ferratis, deltoideis, ramis patulis.

Arbor, in collibus maritimis et passim ad vias crescens.

Nom. officin. P O P U L U S.

Partes usuales. *Oculi*, seu *Gemmae*.

D I-

putaverunt rei herbariae scriptores. Jam novimus, illum si non unice, atvero praesertim ex *Smilace siphylytica* haberi. Conf. PERSOON in Synopsi plantarum. Part. II. pag. 619. Parisiis 1807. 8o.

D I O E C I A
E N N E A N D R I A.

I. M E R C U R I A L I S.

Masculus flos. Calyx tripartitus. Corolla nulla. Stamina novem-duodecim. Antherae globosae, didymae.

Femineus flos. Styli duo. Capsula bicocca, bilocularis, disperma.

I. M E R C U R I A L I S A N N U A.

Caule brachiato, foliis oblongis, glabris, floribus masculis spicatis.

Planta annua in umbrosis Belgii locis.

Nom. officin. MERCURIALIS.

Pars usualis. *Herba.*

D I O E C I A
D O D E C A N D R I A.

I. M E N I S P E R M U M.

Masculus flos. Calyx diphyllus. Petala quatuor five sex exteriora, octo interiora. Stamina sedecim.

Femineus flos. Corolla maris. Stamina octo
ste-

sterilia. Germina duo five tria. Baccae binae, monospermae.

I. MENISPERMUM PALMATUM (a).

Piloso-hispidum, foliis quinquelobis, plerisque palmatis, basi cordatis, lobis acuminatis.

Frutex in insula Mauriti.

Nom. officin. COLUMBO.

Pars usualis. *Radix.*

II. TETRANTHERA, Jacquin (b).

Vulgo flores umbellati, involucrati. Involucrum tetra-aut hexaphyllum deciduum. Calyx limbo quadri-aut sexpartito, aequali, aut nullo.

Masculinus flos. Stamina sex-quindecim. Antherae quadriloculares. Glandulae ad basim filamentorum interiorum. Rudimentum pistilli.

Flos

(a) Vid. Observation sur une nouvelle écorce fébrifuge, par M. MATTHIEU ROUCH, membre du jury médical, à Limoux, dans l'Esprit des journaux. Tom. VIII. Avril 1805. pag. 133. nota (1).

(b) *Litfaea*, LAMARCK et JUSSIEU. *Hexanthus*, LOUREIRO. Vid. Synopsis plantarum, quas in itinere ad plagam aequinoctialem orbis novi collegerunt AL. DE HUMBOLDT et AM. BONPLAND, auctore C. S. KUNTH. Tom. I. pag. 459. Parisiis 1822, ubi genus hoc *Litfaeae* nomine insignitur.

Flos femineus. Glandulae staminaque sterilia.
Stigma dilatatum, sublobatum. Bacca nuda.

I. TETRANTHERA PICHURIM, Sprengel (a).

Paniculis axillaribus erectis, nudis, folio brevioribus, foliis oblongis utrinque attenuatis, subtus pubescentibus.

Arbor in Brasilia et Venezuela sponte crescens.

Nom. officin. PICHURIM.

Partes usuales. *Fabae.*

D I O E C I A

M O N A D E L P H I A.

I. J U N I P E R U S.

Masculinus flos. Amentum ovatum, squamis verticillatis, peltato-pedicellatis. Corolla nulla. Antherae quatuor-octo, uniloculares.

Femineus flos. Amentum globosum, squamis tribus concavis, coadunatis. Stigma hians. Bacca trisperma, tribus tuberculis inaequalis.

I. J U N I P E R U S C O M M U N I S.

Foliis ternis, patentibus, mucronatis, bacca longioribus.

Ar-

(a) Conf. in Berlinisches Jahrbuch für die Pharmacie cet. SPRENGELIUM, disferentem über den Baum der die Pichurim-Bohnen liefert. pag. 36 et feqq. Berlin 1821. 8o.

Arbor, seu frutex in sabulosis Patriae locis sponte nascens.

Nom. officin. JUNIPERUS.

Partes usuales. *Lignum, Baccae.*

2. JUNIPERUS SABINA.

Foliis oppositis, obtusis, medio glandulosis, quadrifariam imbricatis, tenellis acutis, oppositis, caule fruticoso.

Frutex spontaneus in Lusitania, Italia, Sibiria, in hortis cultus.

Nom. officin. SABINA.

Partes usuales. *Folia.*

II. MYRISTICA.

Masculinus flos. Calyx nullus. Corolla campanulata, trifida. Filamentum columnare. Antherae sex vel plures, connatae.

Femineus flos. Calyx nullus. Corolla campanulata, trifida, decidua. Stylus nullus. Stigmata duo. Drupa nuce arillata monosperma. Semen magnum, intus venoso-variegatum.

I. MYRISTICA MOSCHATA (a).

Fo-

(a) Est *Myristica aromatica* Thunbergii et *Myristica officinalis* Jacquini.

Foliis oblongis, acuminatis, glabris, venis simplicibus, fructu solitario, glabro.

Arbor insulae Bandae, inter Moluccas celebris.

Partes usuales. *Nucleus*, ejus involucrium, *Macis* dictum, *Oleum Macis*, et *Oleum*, quod *Oleum Moschatae* vel *Nucistae* dicunt.

CLASSIS XXIII.
POLYGAMIA
MONOECIA.

I. VERATRUM.

Hermaphroditus. Calyx nullus. Corolla hexapetala, eglandulosa. Stamina sex. Pistilla tria. Capsulae tres, polyspermae.

Mas. Calyx nullus. Corolla hexapetala, eglandulosa. Stamina sex. Pistilli rudimentum.

I. VERATRUM ALBUM.

Foliis ovalibus plicatis, racemo supradecomposito, corollis erectis, bracteis lanceolatis.

Planta perennis, in montosis Austriae aliisque locis, etiam in America septentrionali crescens.

Nom. officin. HELLEBORUS ALBUS, VERATRUM.

Pars usualis. *Radix.*

2. VERATRUM SABADILLA (a).

Racemo subsimplici, floribus secundis, subnutantibus.

Planta perennis Mexicana.

Nom.

(a) Confer RETZII Obs. bot. II. pag. 3. et CAROLI LINNÉ Systema Naturae cura JO. FRID. GMELIN. Tom. 2 Part. 1 pag. 539. Lipsiae 1791.

Nom. officin. SABADILLA.

Pars ufualis. *Semen.*

II. A C A C I A.

Hermaphroditus. Calyx quinquedentatus. Corolla quinquefida vel pentapetala. Stamina quatuor ad centum. Pistillum unum. Legumen bivalve.

Mas. Calyx quinquedentatus. Corolla quinquefida seu pentapetala. Stamina quatuor ad centum.

I. ACACIA VERA, Willdenow (a).

Spinis stipularibus geminis, patentibus, foliis bipinnatis, partialibus bijugis, propriis octo-decemjugisve, glandula inter singula partialium paria, spicis subgeminis, pedunculatis, axillaribus.

Arbor in variis Africae regionibus frequens.

Pars ufualis. *Gummi arabicum.*

III. STALAGMITIS, Murray.

Hermaphroditus. Calyx tetra-hexaphyllus. Corolla tetra-hexapetala. Stamina triginta, recepta-

(a) Est *Mimosa nilotica* LINNAEI.

taculo quadrangulo, carnofo inferta. Stylus crassus. Stigma quadrilobum. Bacca globosa unilocularis, stylo stigmate quadrilobo coronato.

Mas. Calyx, corolla et stamina hermaphroditi.

I. STALAGMITIS CAMBOGIOÏDES, Murray (a).

Arbor Indiae orientalis, in regno Cambogia inque Ceylona frequens.

Pars usualis. *Gummi-resina*, cui nomen est *Gambogia*, seu *Gummi-Guttae*.

P O L Y G A M I A

D I O E C I A.

I. F I C U S.

Receptaculum commune turbinatum, carnosum, squamis connivens, occultans flosculos vel in eodem, vel distincto individuo.

Mas. Calyx tripartitus. Corolla nulla. Stamina tria.

Fe-

(a) Est *Guttaefera vera* Königii. Vid. JO. ANDREAE MURRAY, Commentationem de arboribus, Gummi-Guttae fundentibus, nominatim ea, quae verum erogat, subjunctis aliquot aliis observationibus botanicis, in *Commentationibus Societatis Regiae Scientiarum Gottingensis*. Vol. IX. pag. 169. et seqq. Gottingae 1789.

• *Femina.* Calyx quinquepartitus. Corolla nulla. Pistillum unum, laterale. Semen unum, calyce persistente, clauso, subcarnoso tectum.

I. FICUS CARICA.

Foliis cordatis tri-quinquelobisve, repando-dentatis, lobis obtusis, supra scabris, subtus pubescentibus, receptaculis pyriformibus, glabris.

Arbor, in Europa calidiori sponte crescens.

Nom. officin. CARICA, FICUS.

Partes usuales. *Fructus siccati.*

C L A S S I S XXIV.

C R Y P T O G A M I A.

F I L I C E S.

I. A S P I D I U M.

Sori subrotundi, sparsi. Indusium umbilicatum, vel uno latere dehiscens.

I. ASPIDIUM FILIX MAS (a).

Frondibus bipinnatis, pinnulis oblongis, obtusis, ferratis, ferraturis muticis, foris costae mediae approximatis, stipite rachibusque paleaceis.

In sylvis et locis umbrosis frequens.

Nom. officin. FILIX MAS.

Pars usualis. *Radix.*

II. L Y C O P O D I U M (b).

Capsulae reniformes, uniloculares, bivalves, polyspermae. Semina minutissima, pulveriformia.

I. LY-

(a) *Polypodium Filix Mas* LINNAEI.

(b) *Lycopodii* genus a multis inter *Muscos* relatum, ab aliis ad *Filices* pertinere censetur; ab aliis denique meliori, ut mihi quidem videtur, iudicio sui ordinis planta habetur. Ita WILLDENOVIVS ad *Stachyopterides* illud retulit, i. e. ad vegetabilia caule vel folioso, vel nudo, capsulisque, in valvulas dehiscentibus, sessilibus, axillaribus vel spicatis, instructa. Conf. l. c. Tom. V. P. 1. pag. 10.

I. LYCOPODIUM CLAVATUM.

Caule repente, ramis adscendentibus, foliis sparsis enerviis, incurvato-fetigeris, spicis geminatis cylindricis pedunculatis, squamis ovatis, acuminatis, erosodenticulatis.

Pasfim in Patriae nostrae sylvis occurrit.

Nom. officin. LYCOPODIUM.

Partes usuales. *Semina.*

A L G A E.

I. FUCUS.

Algae marinae membranaceae aut filamentosae. Capsulae aut femina aggregata in tuberculos nunc laterales, nunc terminales, apice poro dehiscentes.

I. FUCUS HELMINTHOCHORTOS (a).

Fronde filiformi ramosa, caespitosa, cornea, ramis acutis ad apicem subarticulatis, tuberculis fructiferis lateralibus.

In mari mediterraneo ad littora Corsicae.

Nom. officin. HELMINTHOCHORTON.

Pars usualis. *Tota planta.*

II. CE-

(a) Aliis *Ceramium Helminthochortos.*

II. CETRARIA.

Receptaculum universale cartilagineo-membranaceum adscendens vel expansum, lobato-laciniatum, utrinque laeve, nudum. Partiale scutelliforme, thalli margine oblique adnatum, segmento inferiori ab eo soluto, libero, superiori-fesili. Lamina proligera, discum efformans, colorata, plano-concava, intus similis vel celluloso-striata, margine thallode, eam excedente, inflexo cincta.

I. CETRARIA ISLANDICA, Acharius (a).

Thallo olivaceo-castaneo, basi sanguinolento-albido, subtus albidiori, laciniis erectiusculis sublineari-bus, multifidis, canaliculatis, dentato-ciliatis, fertilibus, dilatatis, apotheciis appressis planis concoloribus, margine thallode, elevato, integerrimo.

Perennis in Europae campis apricis et sylvis montosis acerosis.

Nom. officin. LICHEN ISLANDICUS.

Pars usualis. *Tota planta.*

III. ROCCELLA.

Receptaculum universale coriaceo-cartilagineum

ra-

(a) *Lichen Islandicus* LINNAEUS.

ramoso-laciniatum, teres vel planum, erectiusculum vel pendulum, intus ituppeum. Partiale scutelliforme crassum, thallo innatum. Lamina prolifera, discum efformans, plano-convexa, colorata, cartilaginea, intus hyalina similis, margine thallode demum prominente fessili, discumque aequante cincta, massam sublentiformem pulveraceam compactam atram, intra substantiam thalli reconditam, obtegens.

I. ROCCELLA TINCTORIA, Acharius (a).

Thallo tereti glauco-viridi, subramoso, erectiusculo, apotheciis sparsis, elevatis, disco plano, caesio-pruinoso, marginem thallodem aequante.

Perennis ad rupes marinas Europae australis in Insulis Azoricis, Canariis, Borbonia.

Pars usualis. *Pasta*, ex Lichene praeparata, quadrato-oblonga, coerulea, Lakmoes dicta.

F U N G I.

I. LYCOPERDON.

Peridium caulescens, apice demum ruptum, verrucis squamulosis, aut spinulosis obsitum. (Pulvis feminalis viridis.)

I. LY-

(a) *Lichen Roccella LINNAEI.*

I. LYCOPERDON BOVISTA.

Magnum, obconicum, molle, pallescente-albidum, subtus plicatum, squamis latiusculis.

In pratis et pascuis sterilibus.

Nom officin. BOVISTA.

Pars usualis. *Totus fungus.*

II. BOLETUS.

Pileus varius. Tubuli et pori teretes, integri.

I. BOLETUS IGNIARIUS.

Dilatatus laevis epidermide rugulosa, pileo dimidiato acauli, duro, basi nigrescente, margine cinnabarino, subtus ochroleuco.

In truncis variarum arborum.

Nom. officin. AGARICUS QUERNUS.

Pars usualis. *Totus fungus.*

I N D E X

SPECIERUM ET NOMINUM OFFICINALIUM.

<i>Abrotanum</i>	Pag. 128	<i>Amyris Elemifera</i>	Pag. 59
<i>Absinthium vulgare</i>	—	<i>Amyris Kataf</i>	—
<i>Acacia vera</i>	162	<i>Anchusa tinctoria</i>	19
<i>Acetosa vulgaris</i>	56	<i>Anemone pratensis</i>	94
<i>Acetosella</i>	75	* <i>Anemone Pulsatilla</i>	95
<i>Achillea Millefolium</i>	133	<i>Anethum</i>	45
<i>Aconitum</i>	92	<i>Angelica</i>	43
* <i>Aconitum Cammarum</i>	—	<i>Angelica Archangelica</i>	42
** <i>Aconitum Napellus</i>	93	* <i>Angelica sylvestris</i>	43
<i>Aconitum neomontanum</i>	92	<i>Angustura</i>	27
<i>Acorus</i>	54	<i>Anisum</i>	47
<i>Acorus Calamus</i>	—	* <i>Anthemis Cotula</i>	131
** <i>Actaea spicata</i>	98	<i>Anthemis nobilis</i>	132
*** <i>Adonis vernalis</i>	—	<i>Anthemis Pyrethrum</i>	—
<i>Aesculus Hippocastanum</i>	58	<i>Apium Petroselinum</i>	47
** <i>Aethusa Cynapium</i>	39	<i>Arbutus Urya Ursi</i>	70
<i>Agaricus quernus</i>	169	<i>Arctium Lappa</i>	126
<i>Agrimonia</i>	77	<i>Areca Catechu</i>	145
<i>Agrimonia Eupatoria</i>	—	<i>Aristolochia rotunda</i>	138
<i>Agropyrum repens</i>	15	<i>Aristolochia Serpentaria</i>	—
<i>Ajuga Chamaepitys</i>	100	<i>Armoracia</i>	109
<i>Alkanna</i>	19	<i>Arnica</i>	130
<i>Allium</i>	51	<i>Arnica montana</i>	—
<i>Allium Cepa</i>	—	<i>Artemisia Abrotanum</i>	128
<i>Allium sativum</i>	—	<i>Artemisia Absinthium</i>	—
<i>Aloë capensis</i>	53	<i>Artemisia Contra</i>	127
<i>Aloë hepatica</i>	—	<i>Artemisia judaica</i>	128
<i>Aloë socotrina</i>	—	<i>Arum</i>	144
<i>Aloë spicata</i>	—	<i>Arum maculatum</i>	—
<i>Aloë vulgaris</i>	—	<i>Asa foetida</i>	40
<i>Alpinia Cardamomum</i>	1	<i>Asarum</i>	76
<i>Alpinia Galanga</i>	—	<i>Asarum europaeum</i>	—
<i>Althaea</i>	114	<i>Aspidium Filix Mas</i>	165
<i>Althaea officinalis</i>	—	<i>Astragalus creticus</i>	118
<i>Amygdalae amarae</i>	81	<i>Atropa Belladonna</i>	30
<i>Amygdalae dulces</i>	—	<i>Aurantium curassavicum</i>	122
<i>Amygdalus communis</i>	—	<i>Aurantium hispalense</i>	—
<i>Amygdalus Persica</i>	—		

B.

<i>Balaustiorum flores</i>	Pag. 81
<i>Balsamum indicum nigrum</i>	66
<i>Balsamum peruvianum</i>	—
<i>Balsamum tolutanum</i>	68
<i>Bardana</i>	126
<i>Basilicum</i>	108
<i>Beccabunga</i>	6
<i>Belladonna</i>	30
<i>Benzoë</i>	72
<i>Betula</i>	143
<i>Betula alba</i>	—
<i>Bistorta</i>	60
<i>Boletus igniarius</i>	169
<i>Bonplandia trifoliata</i>	26
<i>Boswellia serrata</i>	72
<i>Bovista</i>	169
<i>Brassica oleracea</i>	111
<i>Brassica rubra</i>	—
<i>Britannica herba</i>	56
<i>Brijonia</i>	149
<i>Brijonia alba</i>	148
<i>Brijonia dioeca</i>	149

C.

<i>Cacao</i>	Pag. 121
<i>Calamus aromaticus</i>	54
<i>Calamus Draco</i>	—
<i>**Calendula officinalis</i>	11
<i>Campechense lignum</i>	68
<i>Camphora</i>	62
<i>Canella alba</i>	76
<i>Cannabis</i>	153
<i>Cannabis sativa</i>	—
<i>Capsicum annuum</i>	31
<i>Cardamomum minus</i>	1
<i>Carduus benedictus</i>	134
<i>Carica</i>	164
<i>*Carthamus tinctorius</i>	11
<i>Carum Carvi</i>	46
<i>Carvi</i>	—
<i>Caryophyllata</i>	87
<i>Caryophyllus aromaticus</i>	80
<i>Cascarilla</i>	145
<i>Cassia Fistula</i>	65
<i>Cassia fistularis</i>	66
<i>Cassia Senna</i>	65
<i>Cataputia major</i>	148
<i>Catechu</i>	145

<i>Centaurea benedicta</i>	Pag. 133
<i>Centaurium minus</i>	21
<i>Cepa</i>	51
<i>Cephaëlis Ipecacuanha</i>	32
<i>Cerefolium</i>	45
<i>Cetraria islandica</i>	167
<i>Chaerophyllum sativum</i>	45
<i>***Chaerophyllum sylvestre</i>	39
<i>Chamaedrys</i>	99
<i>Chamaemelum romanum</i>	132
<i>Chamaemelum vulgare</i>	131
<i>Chamaepitys</i>	100
<i>Chelidonium majus</i>	88
<i>Chenopodium ambrosioides</i>	35
<i>China</i>	154
<i>Chinchina</i>	25
<i>Chinchina flava</i>	26
<i>Chinchina rubra</i>	25
<i>Cichorium</i>	126
<i>Cichorium Intybus</i>	—
<i>Cicuta</i>	38
<i>*Cicuta virosa</i>	—
<i>Cinchona cordifolia</i>	25
<i>Cinchona lancifolia</i>	23
<i>Cinchona oblongifolia</i>	25
<i>Cinnamomum Ceylonense</i>	62
<i>Cistus creticus</i>	90
<i>Citrus</i>	122
<i>Citrus Aurantium</i>	—
<i>Citrus medica</i>	—
<i>Clematis erecta</i>	95
<i>**Clematis Flammula</i>	96
<i>*Clematis Vitalba</i>	—
<i>Cochlearia</i>	109
<i>Cochlearia</i>	—
<i>Cochlearia officinalis</i>	—
<i>Coccoloba uvifera</i>	61
<i>Colchicum</i>	57
<i>Colchicum autumnale</i>	—
<i>Colophonium</i>	146
<i>Columbo</i>	157
<i>Conium maculatum</i>	38
<i>Consolida major</i>	29
<i>Contrajerva</i>	18
<i>Convolvulus Ialapa</i>	23
<i>Convolvulus Scammonia</i>	22
<i>Copaifera officinalis</i>	70
<i>Copaivae Balsamum</i>	—
<i>Coriandrum</i>	44
<i>Coriandrum sativum</i>	—

<i>Cortex peruvianus fuscus</i>	Pag. 25
<i>Cortex peruvianus regius</i>	26
<i>Cortex peruvianus ruber</i>	25
<i>Crocus</i>	11
<i>Crocus sativus</i>	10
<i>Croton Eluteria</i>	145
<i>Cubeba</i>	9
<i>Cucumis</i>	149
<i>Cucumis Colocynthis</i>	—
<i>Cucumis Melo</i>	150
<i>Cucumis sativus</i>	149
<i>Culilaban</i>	63
<i>Cuminum</i>	43
<i>Cuminum Cyminum</i>	—
<i>Curcuma</i>	4
<i>Curcuma longa</i>	3
<i>Curcuma Zedoaria</i>	—
<i>Cydonia mala</i>	83
<i>Cydonia vulgaris</i>	—
<i>Cynoglossum officinale</i>	19

D.

<i>Daphne Mezereum</i>	Pag. 59
<i>Datura Stramonium</i>	28
<i>Daucus Carota</i>	37
<i>Daucus sylvestris</i>	—
<i>Delphinium Staphisagria</i>	91
<i>Dianthus Caryophyllus</i>	73
<i>Digitalis</i>	108
<i>Digitalis purpurea</i>	—
<i>Dorstenia Contrajerva</i>	17
<i>Draconis sanguis</i>	55
<i>Dulcamara</i>	30

E.

<i>Elemi</i>	Pag. 59
<i>Enula</i>	129
<i>Erysimum</i>	111
<i>Erythraea Centaurium</i>	21
<i>Eucalyptus resinifera</i>	80
<i>Eugenia caryophyllata</i>	79
<i>Euphorbia officinarum</i>	78
<i>Euphorbium</i>	—

F.

<i>Ferula asa foetida</i>	Pag. 40
<i>Ferula Opopanax</i>	—
<i>Ferula Persica</i>	—

<i>Ficus</i>	Pag. 164
<i>Ficus Carica</i>	—
<i>Filix Mas</i>	165
<i>Flammula Jovis</i>	95
<i>Foeniculum</i>	46
<i>Foeniculum aquaticum</i>	44
<i>Foenum graecum</i>	120
<i>Fucus Helminthochortos</i>	166
<i>Fumaria</i>	115
<i>Fumaria officinalis</i>	—

G.

<i>Galanga minor</i>	Pag. 2
<i>Gallae quercinae</i>	142
<i>Gambogia</i>	163
<i>Genista</i>	117
<i>Gentiana lutea</i>	35
<i>Gentiana rubra</i>	36
<i>Geoffroiia inermis</i>	117
<i>Geoffroiia Jamaicensis</i>	—
<i>Geoffroiia Surinamensis</i>	117
<i>Geum urbanum</i>	87
<i>Glechoma hederacea</i>	104
<i>Glycyrrhiza</i>	118
<i>Glycyrrhiza echinata</i>	—
<i>Glycyrrhiza glabra</i>	—
<i>Gramen</i>	15
<i>Granatum</i>	81
<i>Gratiola</i>	7
<i>Gratiola officinalis</i>	—
<i>Guajacum</i>	67
<i>Guajacum officinale</i>	—
<i>Gummi ammoniacum</i>	41
<i>Gummi arabicum</i>	162
<i>Gummi Benzoes</i>	72
<i>Gummi gambiense</i>	61 et 80
<i>Gummi Guttae</i>	153
<i>Gummi Kino</i>	61 et 80

H.

<i>Haematoxylon campechianum</i>	Pag. 68
<i>Hedera terrestris</i>	104
<i>Helenium</i>	129
<i>Helleborus albus</i>	161
<i>Helleborus niger</i>	96
<i>Helminthochorton</i>	166
<i>Heracleum gummiiferum</i>	41
<i>Hippocastanum</i>	58

<i>Hordeum</i>	Pag. 13	<i>Lavandula Spica</i>	Pag. 102
<i>Hordeum vulgare</i>	—	<i>Leontodon Taraxacum</i>	125
<i>Humulus Lupulus</i>	153	<i>Lepidium sativum</i>	110
<i>Hydrolapathum</i>	56	<i>Levisticum</i>	42
<i>Hyoscyamus</i>	29	<i>Lichen islandicus</i>	167
<i>Hyoscyamus niger</i>	—	<i>Ligusticum Levisticum</i>	42
<i>Hypericum</i>	124	<i>Lilium album</i>	52
<i>Hypericum perforatum</i>	—	<i>Lilium candidum</i>	—
<i>Hyssopus</i>	101	<i>Linum</i>	50
<i>Hyssopus officinalis</i>	—	<i>Linum usitatissimum</i>	—
J.		<i>Liquidambar styraciflua</i>	143
<i>Jacea</i>	Pag. 135	<i>Liquiritia</i>	118
<i>Jalappa</i>	23	<i>Lopeziana radix</i>	140
<i>Illicium anisatum</i>	94	<i>Lupulus</i>	153
<i>Imperatoria</i>	37	<i>Lycoperdon Bovista</i>	169
<i>Imperatoria Ostruthium</i>	—	<i>Lycopodium</i>	166
<i>*Inula dysenterica</i>	130	<i>Lycopodium clavatum</i>	—
<i>Inula Helenium</i>	129	M.	
<i>Ipecacuanha</i>	33	<i>Macis</i>	Pag. 160
<i>Iris florentina</i>	12	<i>Majorana</i>	106
<i>Juglans regia</i>	142	<i>Malva</i>	114
<i>Juniperus</i>	159	<i>Malva rotundifolia</i>	—
<i>Juniperus communis</i>	158	<i>Malva sylvestris</i>	—
<i>Juniperus Sabina</i>	159	<i>Manna</i>	6
K.		<i>Marrubium album</i>	105
<i>Kino</i>	Pag. 61 et 80	<i>Marrubium vulgare</i>	—
<i>Krameria triandra</i>	18	<i>Marum Syriacum</i>	99
L.		<i>Mastiche</i>	152
<i>Labdanum</i>	Pag. 90	<i>Matricaria</i>	132
<i>Lakmoes</i>	168	<i>Matricaria Chamomilla</i>	131
<i>Lactuca sylvestris</i>	125	<i>Melaleuca Leucadendron</i>	122
<i>Lactuca virosa</i>	—	<i>Melampodium</i>	96
<i>Ladanum gummi</i>	90	<i>Melilotus</i>	120
<i>Lapathum acutum</i>	56	<i>Melilotus officinalis</i>	119
<i>*Lathyrus tuberosus</i>	137	<i>Melissa</i>	107
<i>Lauro-Cerasus</i>	82	<i>Melissa officinalis</i>	—
<i>Laurus</i>	63	<i>Melo</i>	150
<i>Laurus Camphora</i>	62	<i>Menispermum palmatum</i>	157
<i>*Laurus Cassia</i>	—	<i>Mentha crispa</i>	103
<i>Laurus Cinnamomum</i>	—	<i>Mentha piperita</i>	—
<i>Laurus Culilaban</i>	63	<i>Mentha peperitis</i>	—
<i>Laurus nobilis</i>	—	<i>Mentha Pulegium</i>	104
<i>Laurus Sassafra</i>	—	<i>*Mentha viridis</i>	103
<i>Lavendula</i>	103	<i>Menyanthes trifoliata</i>	22
		<i>Mercurialis</i>	156
		<i>Mercurialis annua</i>	—
		<i>Mesembryanthemum cry-</i>	
		<i>stallinum</i>	83

Meum Foeniculum. . . Pag. 45

Meum Foeniculum, *var.*

german. —

Mezereum. 60

Millefolium. 133

Morus 140

Morus indica —

Morus nigra —

Myristica Moschata . . . 159

Myroxylon peruiferum. . . 66

Myrrha 59

**Myrrhis Bunium* 137

****Myrrhis temula* 39

Myrtus Pimenta 79

N.

Nasturtium aquaticum Pag. 112

Nasturtium hortense . . . 110

Nasturtium officinale. . . 112

Nepeta 102

Nepeta Cataria —

Nicotiana. 29

Nicotiana Tabacum —

Nux vomica 31

O.

Ocimum basilicum . . . Pag. 107

Oenanthe Phellandrium . . 44

Olea europaea 5

Oleum Macis 160

Oleum Moschatae —

Oleum nucis 142

Oleum Nucistae 160

Olibanum 72

Olivarum oleum. 5

Opium 89

Opopanax 41

Orchis mascula 136

Origanum 105

Origanum Majorana —

Origanum vulgare. —

Ornus rotundifolia 5

Oryza 55

Oryza sativa —

Oxalis Acetosella 74

Oxalis corniculata. 75

Oxylapathum 56

P.

Papaver album Pag. 89

***Papaver Argemone* —

**Papaver dubium* —

Papaver erraticum. —

Papaver Rhoeas 88

Papaver somniferum. . . . 89

Passulae majores 32

Passulae minores —

Pastinaca Anethum 45

Persicae 82

Petroselinum 47

Phellandrium aquaticum. . 44

Pichurim. 158

Pimenta 79

Pinus Abies 146

Pinus Larix. —

Pinus sylvestris —

Piper album 9

Piper Cubeba. —

Piper hispanicum 31

Piper indicum —

Piper nigrum. 8

Pistacia Lentiscus 152

Pix liquida. 146

Pix solida —

Plantago. 17

Plantago major. 16

Plantago Psyllium 17

Polygala amara. 116

Polygala Senega —

Polygonum Bistorta 60

Populus 155

Populus nigra. —

Prunus. 82

Prunus domestica —

Prunus Lauro-Cerasus . . . 82

Psyllium. 17

Pulegium. 104

Pulsatilla nigricans 95

Punica Granatum 81

Pyrethrum 132

Pyrethrum Parthenium. . . 131

Q.

Quassia Pag. 69

Quassia amara 68

Quassia excelsa 69

Quassia Simaruba	Pag. 69	Salix laurea	Pag. 152
Quercus infectoria	141	Salix pentandra	151
Quercus robur	—	Salvia	8
R.		Salvia officinalis	8
Ratanhia	Pag. 18	Sambucus	49
Resina communis alba	146	Sambucus nigra	48
Resina communis flava	—	Sandaraca	147
Resina dulcis	72	Santonium	128
Resina Pini	146	Saponaria	73
Rhabarbarum	64	Saponaria officinalis	—
Rhamnus cathartica	33	Sarsaparilla	154
Raphanus rusticus	109	Sassafras	63
Rheum	64	Satureja	101
Rheum palmatum	—	Satureja hortensis	—
*Rhus Metopium	69	Scammonium aleppense	22
Rhus Toxicodendron	48	Scilla	52
Ribes nigrum	34	Scilla maritima	—
Ribes rubrum	—	Scordium	100
Ricinus communis	148	Sedum acre	74
Ricinus vulgaris	—	Sedum majus	78
Roccella tinctoria	168	Sempervivum tectorum	—
Rosa centifolia	84	Senega	116
Rosa gallica	85	Senna	65
Rosa pallida	—	Serpentaria virginiana	138
Rosa rubra	—	Serpyllum	106
Rosmarinus	7	Simaruba	70
Rosmarinus officinalis	—	Sinapi	110
Rubia tinctorum	16	Sinapis nigra	—
Rubus idaeus	86	Sison Anisum	47
Rumex Acetosa	56	Sisymbrium officinale	111
Rumex acutus	55	Smilax China	154
Rumex aquaticus	56	Smilax syphilitica	—
Ruta	67	Solanum Dulcamara	30
Ruta graveolens	—	Spartium Scoparium	117
S.		Spigelia	21
Sabina	Pag. 159	Spigelia marilandica	—
Saccharum album	12	Spina cervina	33
Saccharum candum	—	Stalagmitis Cambogioides	163
Saccharum officinarum	—	Staphisagria	91
Sagapenum	40	Stramonium	28
Sago	141	Strychnos nux vomica	31
Sagu	—	Styrax Benzoin	71
Sagus genuina	—	Styrax in massis	—
Salep	136	Styrax liquida	—
Salix alba	151	Styrax officinalis	—
		Superoxalis potassae	75
		Symphytum	20
		Symphytum officinale	—

T.

<i>Tamarindus</i>	Pag. 113
<i>Tamarindus indica</i>	—
<i>Tamariscus</i>	49
<i>Tamarix gallica</i>	—
<i>Tamarix germanica</i>	—
<i>Tanacetum</i>	127
<i>Tanacetum vulgare</i>	—
<i>Taraxacum</i>	126
<i>Terebinthina laricina</i>	147
<i>Terebinthina veneta</i>	—
<i>Terebinthinae oleum</i>	146
<i>Terra japonica</i>	145
<i>Tetranthera Pichurim</i>	158
<i>Teucrium Chamaedrys</i>	99
<i>Teucrium Marum</i>	—
<i>Teucrium Scordium</i>	100
<i>Theobroma Cacao</i>	121
<i>Thuja articulata</i>	147
<i>Thymus</i>	107
<i>Thymus Serpyllum</i>	106
<i>Thymus vulgaris</i>	—
<i>Tilia</i>	90
<i>Tilia europaea</i>	—
<i>Toluifera Balsamum</i>	68
<i>Tormentilla</i>	86
<i>Tormentilla erecta</i>	—
<i>Toxicodendron vulgare</i>	48
<i>Tragacantha gummi</i>	119
<i>Trifolium aquaticum</i>	22
<i>Trifolium fibrinum</i>	—
<i>Trigonella Foenum graecum</i>	120
<i>Triticum</i>	14
<i>Triticum aestivum</i>	—
<i>Triticum hyberuum</i>	—
* <i>Trollius europaeus</i>	97
<i>Tunica</i>	73
<i>Tussilago</i>	129
<i>Tussilago Farfara</i>	—

U.

<i>Ulmus</i>	Pag. 36
<i>Ulmus campestris</i>	—
<i>Uva Ursi</i>	70

V.

* <i>Vaccinium Vitis idaea</i>	71
<i>Valeriana officinalis</i>	10
<i>Valeriana sylvestris</i>	10
<i>Vanilla</i>	138
<i>Vanilla aromatica</i>	—
<i>Veratrum</i>	161
<i>Veratrum album</i>	—
<i>Veratrum Sabadilla</i>	—
<i>Verbascum</i>	28
<i>Verbascum Thapsus</i>	27
<i>Veronica</i>	6
<i>Veronica Beccabunga</i>	—
<i>Veronica officinalis</i>	—
<i>Vinum</i>	32
<i>Viola</i>	134
<i>Viola odorata</i>	—
<i>Viola tricolor</i>	135
<i>Vitis apyrena</i>	32
<i>Vitis vinifera</i>	—

W.

<i>Wintera aromatica</i>	Pag. 93

Z.

<i>Zedoaria</i>	Pag. 3
<i>Zingiber</i>	2
<i>Zingiber officinale</i>	—

CLAVIS

SYSTEMATIS SEXUALIS.

NUPTIAE PUBLICAE.

MONOCLINIA.

DIFFINITAS.

INDIFFERENTISMUS.

1. MONANDRIA.	8. OCTANDRIA.
2. DIANDRIA.	9. ENNEANDRIA.
3. TRIANDRIA.	10. DECANDRIA.
4. TETRANDRIA.	11. DODECANDRIA.
5. PENTANDRIA.	12. ICOSANDRIA.
6. HEXANDRIA.	13. POLYANDRIA.
7. HEPTANDRIA.	

SUBORDINATIO.

14. DIDYNAMIA.
15. TETRADYNAMIA.

AFFINITAS.

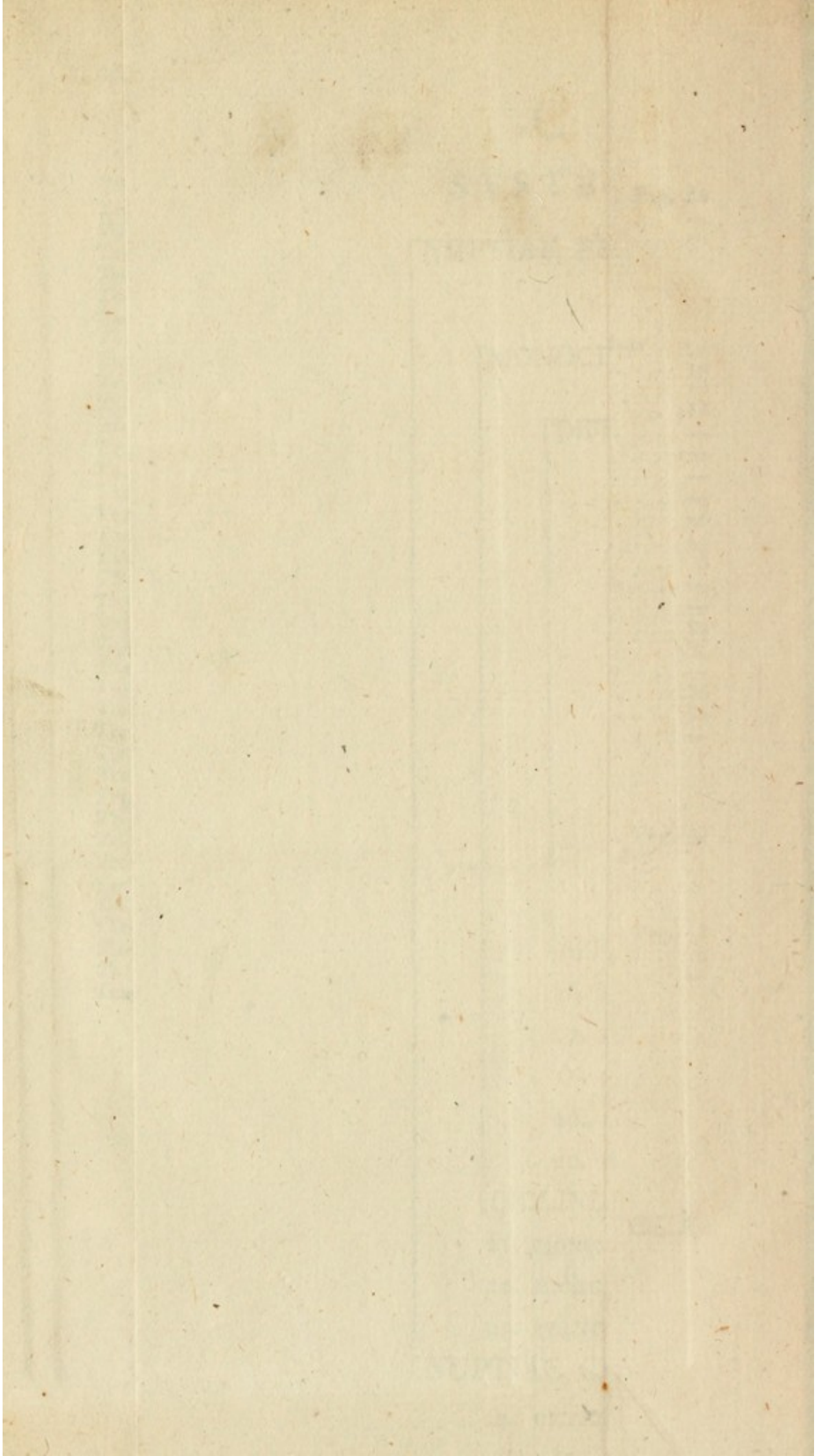
16. MONADELPHIA.
17. DIADELPHIA.
18. POLYADELPHIA.
19. SYNGENESIA.
20. GYNANDRIA.

DICLINIA.

21. MONOECIA.
22. DIOECIA.
23. POLYGAMIA.

NUPTIAE CLANDESTINAE.

24. CRYPTOGAMIA.

CLASSES ET ORDINES SYSTEMATIS SEXUALIS.

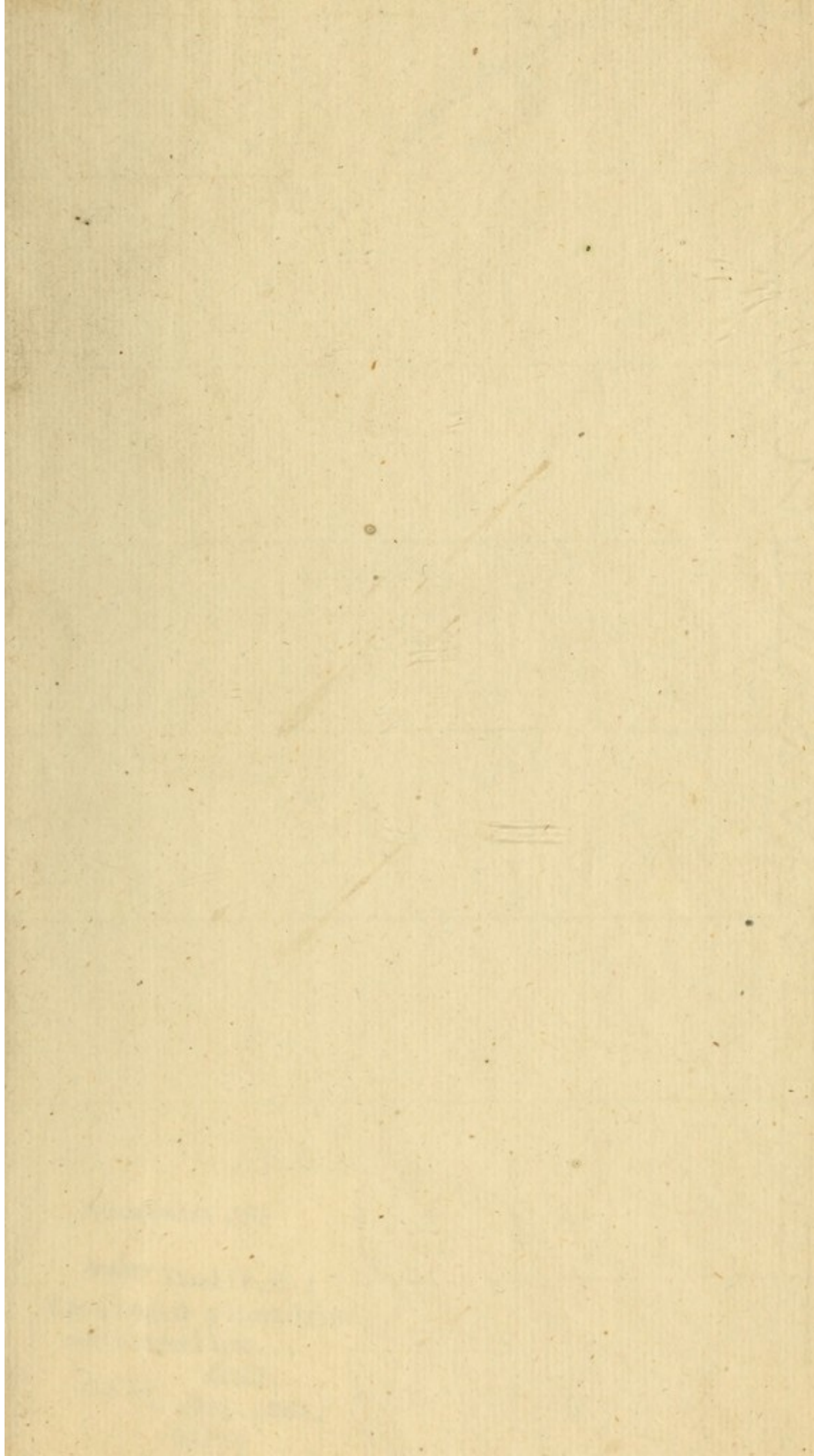
CLASSES.	ORDINES.	CLASSES.	ORDINES.	
1. MONANDRIA.	MONOGYNIA. DIGYNIA. TRIGYNIA. TETRAGYNIA. PENTAGYNIA. HEXAGYNIA. HEPTAGYNIA. DECAGYNIA. DODECAGYNIA. POLYGYNIA.	19. SYNGENESIA.	POLYGAMIA.	
2. DIANDRIA.			AEQUALIS.	
3. TRIANDRIA.			SPURIA.	
4. TETRANDRIA.			SUPERFLUA. FRUSTRANEA. NECESSARIA. SEGREGATA.	
5. PENTANDRIA.				
6. HEXANDRIA.				
7. HEPTANDRIA.		MONOGAMIA.		
8. OCTANDRIA.				
9. ENNEANDRIA.		20. GYNANDRIA.	DIANDRIA.	
10. DECANDRIA.			TRIANDRIA <i>cert.</i>	
11. DODECANDRIA.		21. MONOECIA.	MONANDRIA.	
12. ICOSANDRIA.			DIANDRIA.	
13. POLYANDRIA.			TRIANDRIA.	
14. DIDYNAMIA.	GYMNOSPERMIA. ANGIOSPERMIA.		TETRANDRIA.	
			PENTANDRIA.	
15. TETRADYNAMIA.	SILICULOSA. SILIKUOSA.		ICOSANDRIA.	
			POLYANDRIA.	
16. MONADELPHIA.	TRIANDRIA. TETRANDRIA. PENTANDRIA. HEXANDRIA. HEPTANDRIA. OCTANDRIA. ENNEANDRIA. DECANDRIA. DODECANDRIA. ICOSANDRIA. POLYANDRIA.		MONADELPHIA.	
	22. DIOECIA.	SYNGENESIA.		
		GYNANDRIA.		
	23. POLYGAMIA.	MONOECIA.		
		DIOECIA.		
	24. CRYPTOGRAMIA.	FILICES.		
		MUSCI.		
ALGAE.				
FUNGI.				

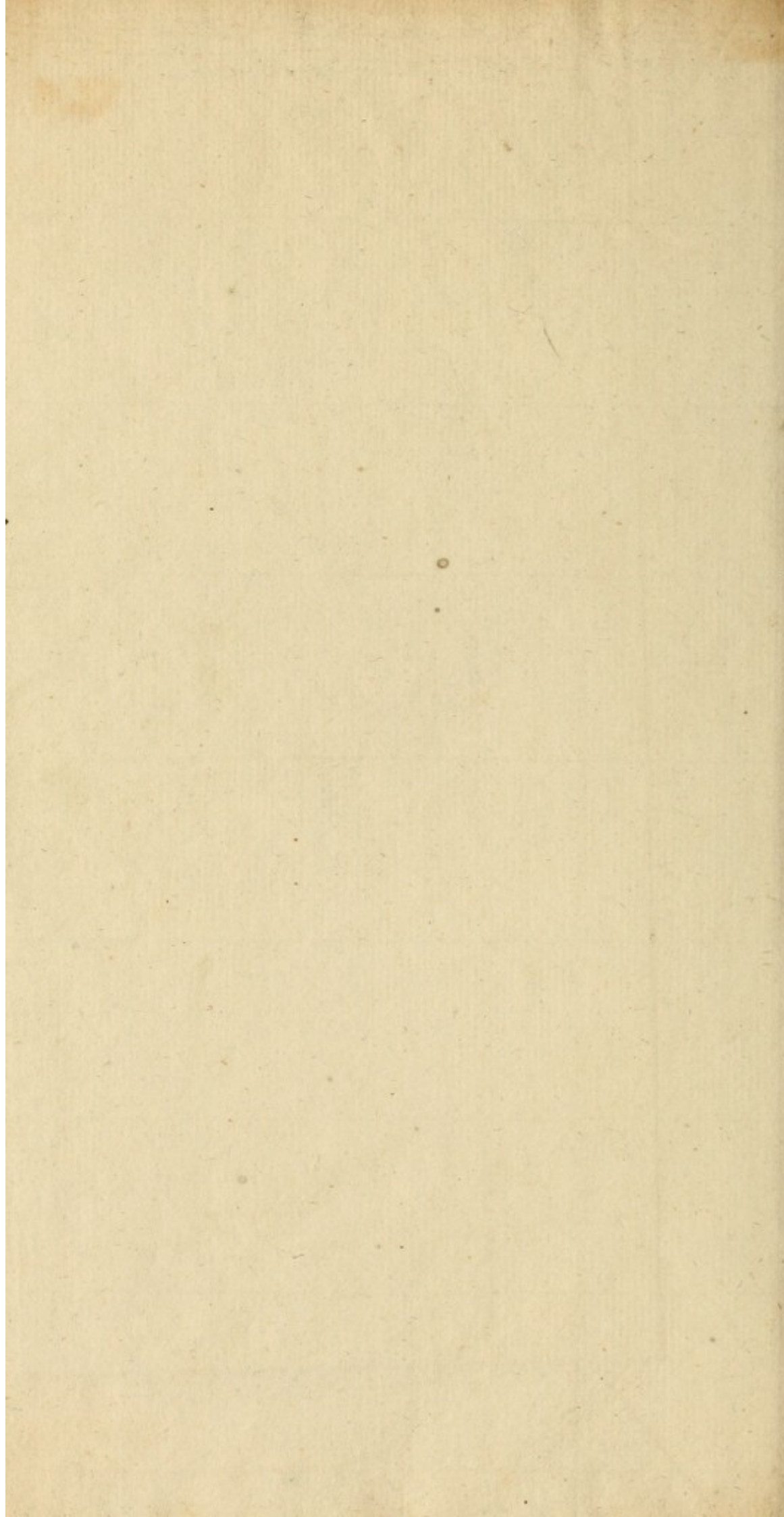
CLASS

1871

CLASSES

1. GRAMINEAE	2. EUPHORBIACEAE
3. RUBIACEAE	4. LEGUMINOSAE
5. TRINERIA	6. EUPHORBIA
7. EUPHORBIA	8. EUPHORBIA
9. EUPHORBIA	10. EUPHORBIA
11. EUPHORBIA	12. EUPHORBIA
13. EUPHORBIA	14. EUPHORBIA
15. EUPHORBIA	16. EUPHORBIA
17. EUPHORBIA	18. EUPHORBIA
19. EUPHORBIA	20. EUPHORBIA
21. EUPHORBIA	22. EUPHORBIA
23. EUPHORBIA	24. EUPHORBIA
25. EUPHORBIA	26. EUPHORBIA
27. EUPHORBIA	28. EUPHORBIA
29. EUPHORBIA	30. EUPHORBIA
31. EUPHORBIA	32. EUPHORBIA
33. EUPHORBIA	34. EUPHORBIA
35. EUPHORBIA	36. EUPHORBIA
37. EUPHORBIA	38. EUPHORBIA
39. EUPHORBIA	40. EUPHORBIA
41. EUPHORBIA	42. EUPHORBIA
43. EUPHORBIA	44. EUPHORBIA
45. EUPHORBIA	46. EUPHORBIA
47. EUPHORBIA	48. EUPHORBIA
49. EUPHORBIA	50. EUPHORBIA
51. EUPHORBIA	52. EUPHORBIA
53. EUPHORBIA	54. EUPHORBIA
55. EUPHORBIA	56. EUPHORBIA
57. EUPHORBIA	58. EUPHORBIA
59. EUPHORBIA	60. EUPHORBIA
61. EUPHORBIA	62. EUPHORBIA
63. EUPHORBIA	64. EUPHORBIA
65. EUPHORBIA	66. EUPHORBIA
67. EUPHORBIA	68. EUPHORBIA
69. EUPHORBIA	70. EUPHORBIA
71. EUPHORBIA	72. EUPHORBIA
73. EUPHORBIA	74. EUPHORBIA
75. EUPHORBIA	76. EUPHORBIA
77. EUPHORBIA	78. EUPHORBIA
79. EUPHORBIA	80. EUPHORBIA
81. EUPHORBIA	82. EUPHORBIA
83. EUPHORBIA	84. EUPHORBIA
85. EUPHORBIA	86. EUPHORBIA
87. EUPHORBIA	88. EUPHORBIA
89. EUPHORBIA	90. EUPHORBIA
91. EUPHORBIA	92. EUPHORBIA
93. EUPHORBIA	94. EUPHORBIA
95. EUPHORBIA	96. EUPHORBIA
97. EUPHORBIA	98. EUPHORBIA
99. EUPHORBIA	100. EUPHORBIA

Accession no. JFF

Author Vrolik, G.:
Catalogus plantarum
medicinalium...
1825.

Call no. 19th cent.
RS164
V76
1825

